

พิธีสวดดี และเทิดเกียรติอดีตผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

พลเอก พอพล มณีรินทร์ รองปลัดกระทรวงกลาโหม
และ พลเอก ชาญชัย ยศสุนทร ผู้ทรงคุณวุฒิ พิเศษกองทัพบก
ณ ลานหน้ากองบัญชาการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

พระปิยมหาราชรำลึก

๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

น้อมรำลึกในทศวรรษ
ทรงเลิกทาสนำชาติไทยไม่เสื่อมสูญ
พระราชทานกำเนิด “คณะตุลาการ”
สืบไปบุลย์ก้าวหน้าสถาพร
เป็น “โรงเรียนนายร้อย” สร้อยพระนาม
“พระจุลจอมเกล้า” เจ้าสยามอนุสรณ์
สร้างนักรบเลื่องชื่อลือขจร
ไว้ต่อการอริร้ายหมายครองไทย
บรรดาเราเหล่านักเรียนนายร้อยหลัก
จักพิทักษ์สถาบันมิหวั่นไหว
ปกป้องชาติคาลนักรษัตริย์สุดหัวใจ
เทิดธงชัยเฉลิมพลทันชีวัน
ยี่สิบสามตุลาคมราษฎรโทมัส
เอกกษัตริย์ครรไลเลยแล้วสวรรคต์
หนึ่งร้อยหกปีผ่านเนิ่นนานวัน
ธ สถิตนิจนิรันดร์ในใจชน

พันเอก จิระ เหล่าจิรวงศ์ ผู้ประพันธ์

ขอน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ
เป็นล้นเกล้าล้นกระหม่อมและจะรำลึกถึงพระเมตตากรุณาที่ทรงมีแก่ปวงชนชาวไทย
เป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้โปรดรับชีวิตของปวงข้าพระพุทธเจ้าจะหาไม่
พระองค์จักสถิตอยู่ในใจไปชั่วนิรันดร์

ข้าพระพุทธเจ้า ข้าราชการ นักเรียนนายร้อย พนักงานราชการและลูกจ้าง โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ขอน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ
พระนวมราชปราชญ์แห่งแผ่นดิน
โลกยดยีนสรรเสริญพระอัจฉริยภาพอันล้ำค่า
ตามรอยศาสตร์พระราชานกว่าชีวิตจะหาไม่
ธ เสด็จสู่สวรรคาลัย นำตาไทยท่วมท้นธรณินทร์

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระนามเดิมว่า พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภูมิพลอดุลยเดช เสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๗๐ ณ โรงพยาบาลเมานต์ออเบอร์น มลรัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นพระราชโอรสพระองค์เล็กในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มีพระเชษฐภคินีและสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล ทรงเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนมาแตร์เดอี กรุงเทพฯ ต่อจากนั้น เสด็จฯ ไปทรงศึกษาต่อ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในระดับประถมศึกษาที่โรงเรียน Miremont ระดับมัธยม ศึกษาที่โรงเรียน Ecole Nouvelle de la Suisse Romande, Chailly-sur-Lausanne ระดับอุดมศึกษาทรงเข้าศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเมืองโลซานน์ ต่อมาทรงเปลี่ยนมาศึกษาวิชากฎหมายและรัฐศาสตร์

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภูมิพลอดุลยเดช

เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๙ แห่งราชวงศ์จักรี เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๔๙๙ ทรงเฉลิมพระปรมาภิไธยว่า สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และรัฐบาลได้แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการ บริหารราชการแผ่นดินแทนพระองค์ เนื่องจากขณะนั้นทรงเจริญพระชนมพรรษา ๑๙ พรรษา

เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๙๓ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดการพระราชพิธีราชาภิเษกสมรสกับหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร วังสระปทุม ในการนี้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร เป็นสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ ต่อมาวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษกตามโบราณขัตติยราชประเพณี ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ ในพระบรมมหาราชวัง เฉลิมพระปรมาภิไธยตามจารึกในพระสุพรรณบัฏว่า **“พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร”** และ

พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” ในโอกาสนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ ขึ้นเป็นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระราชธิดาและพระราชโอรส ๔ พระองค์ คือ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี และทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี

เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๑๙ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงพระผนวช ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ทรงจำพรรษา ณ พระตำหนักปั้นหย่า วัดบวรนิเวศวิหาร ทรงปฏิบัติพระศาสนกิจเป็นเวลา ๑๕ วัน ในระหว่างนั้นมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต่อมาในวันที่ ๕ ธันวาคมปีเดียวกัน มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ขึ้นเป็น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

ตลอดระยะเวลา ๗ ทศวรรษแห่งการครองราชย์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงเป็นอัจฉริยกษัตริย์ด้านการพัฒนานำพาความเจริญมาสู่ประเทศชาติ แนวพระราชดำริการพัฒนาประเทศในระยะแรกทรงเน้นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ต่อมาทรงพัฒนาให้พออยู่พอกิน พึ่งพาตนเองได้ นอกจากนี้แล้วยังได้พระราชทานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ขณะเดียวกันต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติให้สำนึกในคุณธรรมด้วย ก่อน

ที่พระองค์จะพระราชทานแนวพระราชดำริในการพัฒนาใด ๆ จะทรงทดลองก่อน ทรงรวบรวมองค์ความรู้เป็นระบบ ทำตามลำดับขั้น มองปัญหาอย่างองค์รวม แล้วจึงทรงนำมาขยายผลสู่การปฏิบัติ โดยทรงมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาคน สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างครบวงจรนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

โลกยลยีนสรรเสริญพระอัจฉริยภาพอันล้ำค่า

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระราชดำริที่เป็นต้นแบบของแนวคิดและวิธีการพัฒนาอย่างครบวงจร เพื่อยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในทุกภูมิภาคของประเทศ ทรงมุ่งเน้นการพัฒนา ด้านแหล่งน้ำ การเกษตร สิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมอาชีพ รวมทั้งทรงให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พระราชดำริของพระองค์สอดคล้องกับแนวคิดของ

สหประชาชาติ ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ สหประชาชาติได้เน้นความสำคัญการพัฒนาในสามมิติ ได้แก่ มิติทางสังคม มิติทางเศรษฐกิจ และมิติทางสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดให้เป็นแผนแม่บทในระดับโลกในชื่อของแผนปฏิบัติการ ๒๑ (AGENDA 21) ยุทธศาสตร์ที่สำคัญตามแผนนี้คือ การขจัดความยากจนโดยให้ประชาชนที่ยากไร้มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตได้อย่างยั่งยืนมากขึ้น

เมื่อปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยประสบภาวะวิกฤตเศรษฐกิจพระองค์ได้พระราชทานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้นำอนันตปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๔) - ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ทำให้ไทยก้าวพ้นปัญหาและวิกฤตการณ์ต่าง ๆ มาโดยตลอด และได้รับยกย่องจากนานาประเทศ ดังเช่นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ องค์การสหประชาชาติได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลความสำเร็จ

สูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์ (The Human Development Lifetime Achievement Award) และยังสนับสนุนให้ประเทศสมาชิก เช่น พม่า ศรีลังกา เลโซโท ชูदान อัฟกานิสถาน บังกลาเทศ ภูฏาน จีน จิบูตี โคลัมเบีย อียิปต์ เติร์กเมนิสถาน เกาหลีใต้ มาดากัสการ์ มัลดีฟส์ ปาปัวนิวกินี แทนซาเนีย เวียดนาม นำแนวพระราชดำริไปประยุกต์ใช้ในประเทศของตนตามสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต

นอกเหนือจากนี้ยังมีประเทศต่าง ๆ ขอพระราชทานพระราชดำริไปพัฒนาหรือแก้ปัญหาในประเทศของตน ดังจะเห็นได้จาก**ศูนย์พัฒนาและบริการด้านการเกษตร ห้วยซอน-ห้วยซั่ว (หลัก ๒๒)** เป็นหนึ่งในโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อเป็นแบบอย่างและสถานที่ถ่ายทอดความรู้ด้านเกษตรกรรม ตลอดจนประสบการณ์จากตัวอย่างจริงให้แก่ราษฎรชาวลาว ราชอาณาจักรเลโซโทขอพระราชทาน**หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่**ไปแก้ปัญหาการผลิตอาหารไม่พอเพียง เนื่องจากภูมิอากาศแปรปรวนจากภาวะโลกร้อน ภัยแล้ง ฝนตกมากจนเกินไป และพื้นที่ทำการเกษตรมีน้อย ประเทศออสเตรเลียและประเทศแทนซาเนียขอพระราชทาน**เทคโนโลยีฝนหลวง**ไปบรรเทาภาวะแห้งแล้งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามขอพระราชทานพระราชดำริในการพัฒนาป่าไม้โดยจัดตั้ง**ศูนย์พัฒนาเกษตร-ป่าไม้ควนตัน** ราชอาณาจักรภูฏานขอพระราชทาน**โครงการหลวง**ไปประยุกต์ใช้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีประมุข ผู้นำประเทศ และผู้บริหารองค์กรจากทั่วทุกมุมโลกเข้ามาศึกษาดูงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เช่น สมเด็จพระราชาธิบดีคาร์ลที่ ๑๖ กุสตาฟ สมเด็จพระราชินีซิลเวียแห่งสวีเดน และสมเด็จพระ

ราชินีนาถเอลิซาเบธที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตรของประเทศติมอร์-เลสเต ฯลฯ

ยิ่งไปกว่านั้นพระอัจฉริยภาพอันล้ำค่ายังเป็น ที่ที่ประจักษ์แก่สายตาชาวโลก ทำให้นานาประเทศ แซ่ซ้องสรรเสริญ ดังจะเห็นได้จาก**พระอัจฉริยภาพ ด้านพืชสวน** มีพระราชดำริให้ดำเนินการโครงการ หลวงที่พระราชทานอาชีพทางเลือกใหม่ให้ชาวไทย ภูเขาภาคเหนือ ซึ่งเดิมปลูกฝิ่นทำไร่เลื่อนลอยให้หัน มาปลูกไม้ดอก ไม้ผล และพืชเมืองหนาวเป็นที่ ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงทรงได้รับการ ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลแมกไซไซสาขาความ เข้าใจระหว่างประเทศ (International Understanding) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ในฐานะที่เป็นต้นแบบ กำจัดพืชเสพติดโดยสันติวิธี และพลิกพื้นที่ปลูกพืช เสพติดให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวแก่ประเทศทั่วโลก นับเป็นโครงการพระราชดำรินี้ในระดับสากลที่คนไทย รู้จักมากที่สุดและมีผู้มาเยี่ยมชมอย่างต่อเนื่อง

พระอัจฉริยภาพในด้านภาษาและ วรรณกรรม ดังจะเห็นได้จากถ้อยคำ วลี หรือ ประโยคที่ปรากฏในโครงการพระราชดำริต่าง ๆ ล้วน แต่เรียบง่าย มีความชัดเจน และความหมายลึกซึ้ง ชวนให้คิดวิเคราะห์ เช่นธรรมปราบธรรม แก้มลิง ป่าสามอย่างสี่ประโยชน์ แก่ล้างดิน ปลูกป่าโดยไม่ต้องปลูก ขาดทุนคือกำไร และรู้จักสามัคคี ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีพระราชนิพนธ์ทั้งบทความ พระราช นิพนธ์แปล และพระราชนิพนธ์ที่ถ่ายทอดเรื่องราว ต่าง ๆ ให้คนไทยและคนต่างชาติได้อ่านกันอย่าง สนุกสนานและนำข้อคิดไปเตือนสติได้ตลอดเวลา เช่น พระมหาชนก ทองแดง ฯลฯ คณะกรรมการ รางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) จึงได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลเกียรติยศ เพื่อ สดุดีพระปรีชาสามารถและพระอัจฉริยภาพด้าน วรรณกรรม

พระอัจฉริยภาพด้านการพัฒนาประเทศ และส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของพสกนิกรชาว

ไทยเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาชาวโลก ดังจะเห็นได้ จากโครงการพระราชดำริที่ได้ทรงประดิษฐ์ คิดค้น เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อการใช้งานที่เป็น ประโยชน์ต่อประชาชน และมีพระบรมราชานุญาต ให้ยื่นจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาจำนวนมาก เช่น กังหันน้ำชัยพัฒนา โครงการแก่งลิงดิน และฝน หลวง ฯลฯ แสดงให้เห็นถึงพระปรีชาสามารถในการ เข้าถึงระบบงานทรัพย์สินทางปัญญาเป็นอย่างดี องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO) ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลผู้นำโลกด้านทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อ การพัฒนาได้อย่างโดดเด่น โดยพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวเป็นผู้นำประเทศพระองค์แรกของโลก ที่ได้รับรางวัลเกียรติยศนี้

พระอัจฉริยภาพด้านการเกษตร พระองค์ เป็นพระมหากษัตริย์ที่เสด็จฯ ไปทรงเยี่ยมราษฎร ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อทรงทราบปัญหาอัน แท้จริงของราษฎรและได้พระราชทานความช่วยเหลือ ตลอดจนแนวทางแก้ไขอันนำไปสู่การพัฒนา คุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน ทรงเริ่มต้นจากการบริหาร จัดการน้ำ การเพาะปลูก การจัดการดิน สหกรณ์ ป่าไม้ รวมถึงประมง ทำให้ทรงได้รับการทูลเกล้าฯ ถวายเหรียญสดุดีพระเกียรติคุณจากสถาบันวิจัย ชำรอนานาชาติ ในปี ๒๕๓๗ จากองค์การอาหารและ เกษตรแห่งสหประชาชาติในปี ๒๕๔๒ และจาก สมาคมสันเข็การเกษตรและชนบทแห่งภาคพื้น เอเชียแปซิฟิก (APRACA) ในปี ๒๕๔๘

พระอัจฉริยภาพด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรดิน พระราชดำริเกี่ยวกับการจัดการดิน ตั้งอยู่บนหลักวิชาการทางปฐพีศาสตร์อย่างแท้จริง ดินที่จะเพาะปลูกได้มีแร่ธาตุอาหารพอเพียง ไม่ เปรี้ยว ไม่เค็ม แนวพระราชดำริแก้ไขปัญหาดิน เช่น ดินทรายต้องเพิ่มก้นชนให้ดิน ดินเป็นหินและแห้ง แล้งต้องยึดดินและช่วยให้ดินชื้น ดินถูกชะล้างต้อง ช่วยเหลือด้วยกำแพงที่มีชีวิต (หญ้าแฝก) ดินเปรี้ยว ต้องแก้ล้างดิน ฯลฯ นอกจากนี้ยังทรงริเริ่มให้ก่อตั้ง

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ขึ้นตามพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องดินและฝึกอบรมราษฎรให้รู้จักการพัฒนาดิน จนเป็นที่ศึกษาดูงานแก่คนไทยและนักวิทยาศาสตร์ ทางดินทั่วโลก จึงทำให้กรรมการบริหารสหภาพวิทยาศาสตร์ทางดินนานาชาติ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลนักวิทยาศาสตร์ดินเพื่อมนุษยธรรม เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และมีมติเสนอให้วันพระบรมราชสมภพ ๕ ธันวาคม เป็น “วันดินโลก”

พระอัจฉริยภาพในการอนุรักษ์ดินและน้ำ
ปรากฏชัดในพระราชดำริการใช้หญ้าแฝกเป็นนวัตกรรมปลูกที่เรียบง่าย ประหยัด และไม่เคยมีผู้ใดคิดมาก่อน พระองค์ทรงรู้จัก รู้จริง เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของหญ้าแฝกที่จะเอื้อประโยชน์ยิ่ง ในเรื่องนี้ คือ เป็นพืชธรรมชาติพื้นบ้านที่หาได้ง่าย ของประเทศไทย เติบโตและแตกกอเร็ว ไม่จำเป็นต้องปรนนิบัติดูแลเป็นพิเศษ รากมีลักษณะเป็นแผง หยั่งลึก และแผ่กระจายอย่างทั่วถึงในดิน จึงยึดดินไว้ได้อย่างแข็งแรงทางทะเลทะลวงชั้นดินดานได้ดี นอกจากนี้ยังมีพระราชดำริให้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธี

ปลูกหญ้าแฝก เพื่อให้ได้ประสิทธิผลสูงสุดในการอนุรักษ์ดินและน้ำ พระอัจฉริยภาพเกี่ยวกับหญ้าแฝกเป็นที่แซ่ซ้องสรรเสริญทั่วประเทศและทั่วโลก องค์การควบคุมการพังทลายของดินได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลในฐานะที่ทรงเป็นแบบอย่างการนำหญ้าแฝกไปใช้ในการอนุรักษ์ดินและน้ำ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ธนาคารโลกได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลสดุดีพระเกียรติคุณเป็นรากหญ้าแฝก ชูปล้ำริด ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ และสมาคมอนุรักษ์ดินและน้ำนานาชาติก็ได้ ถวายราชสดุดีเฉลิมพระเกียรติเป็น “พระมหากษัตริย์นักอนุรักษ์ดินและน้ำดีเด่นของโลก” ในปีเดียวกันนี้อีกด้วย

พระอัจฉริยภาพการประดิษฐ์คิดค้น เมื่อปี ๒๕๔๓ สภาวิจัยแห่งชาติขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตนำ “กัณฑ์น้ำขัยพัฒนา” ไปจัดแสดงในงานบริสเซลส์ ยูเรกา 2000 ทรงได้รับทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลสิ่งประดิษฐ์ดีเด่นระดับโลก รางวัลสรรเสริญพระอัจฉริยภาพแห่งการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ รางวัลผลงานประดิษฐ์ดีเด่นสูงสุด รางวัลผลงานสิ่งประดิษฐ์ดีเด่น รางวัลสรรเสริญพระอัจฉริยภาพด้านการประดิษฐ์ ถือเป็นรางวัลระดับนานาชาติด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ สภาวิจัยแห่งชาติได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตนำผลงานตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริร่วมจัดแสดงงานบริสเซลส์ ยูเรกา 2001 จำนวน ๓ ชิ้น คือ **ทฤษฎีใหม่ น้ำมันไบโอดีเซล (สูตรสกัดจากน้ำมันปาล์ม) และฝนหลวง** ทรงได้รับการทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลเกิดพระเกียรติคุณผลงานที่เกิดจากแนวคิดใหม่ในการพัฒนาประเทศไทย รางวัลสรรเสริญพระอัจฉริยภาพแห่งการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ รางวัลสิ่งประดิษฐ์คิดค้นทฤษฎีใหม่ ปาล์มน้ำมัน ฝนหลวง นอกจากนี้เมื่อปี ๒๕๔๕ สำนักสิทธิบัตรยุโรปได้ทูลเกล้าฯ ถวายสิทธิบัตรการ

ตัดแปรสภาพอากาศเพื่อให้เกิดฝน (ฝนหลวง) เลขที่ ๑๔๙๑๐๘๘ มีผลคุ้มครองสิทธิในทวีปยุโรป ๓๐ ประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกและเขตปกครองพิเศษฮ่องกง

พระอัจฉริยภาพด้านการดนตรี ทรงเป็นอัจฉริยภาพอย่างแท้จริงโดยเฉพะดุริยางคศิลป์ ทรงศึกษาวิชาดนตรีอย่างลึกซึ้งจนถึงการเขียนโน้ตและการบรรเลงแบบคลาสสิก ทรงพระราชนิพนธ์ทำนองเพลงไว้ถึง ๔๘ ทำนอง ๗๙ เพลง ทั้งเพลงไทย เพลงสากล และเพลงบรรเลง ทรงพระราชนิพนธ์จากแรงบันดาลใจ พระราชทานเหตุยส่วนพระองค์ ธรรมชาติ เหตุการณ์บ้านเมือง หรือสถานการณ์ที่ต้องการขวัญกำลังใจ รวมทั้งเพลงสถาบันที่มีผู้กราบบังคมทูลขอพระราชทาน เมื่อครั้งเสด็จฯ ทรงเยือนต่างประเทศ พระองค์ได้ทรงดนตรีร่วมกับนักดนตรีชาตินั้นด้วย ทำให้ทรงได้รับการชื่นชมในพระอัจฉริยภาพจากนักดนตรีระดับโลก และทรงได้รับการทูลเกล้าฯ ถวายสมาชิกภาพกิตติมศักดิ์ลำดับที่ ๒๓ จากสถาบันการดนตรีและศิลปะแห่งเวียнна เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๗ พร้อมจารึกพระปรมาภิไธยไว้ที่สถาบัน เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ นอกจากนี้ องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ประกาศให้เพลงพระราชนิพนธ์สายฝนเป็นหนึ่งในเพลงกลุ่มประเทศอาเซียนด้วย

ตามรอยศาสตร์พระราชากว่าชีวิต จะหาไม่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจนานัปการ เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชน อันก่อให้เกิดโครงการพระราชดำริ พระบรมราโชวาท ที่เปี่ยมด้วยคุณค่าอนันต์นำมาซึ่งความผาสุกของราษฎร อีกทั้งพระราชจริยวัตรอันงดงามที่เป็นแบบอย่างให้พสกนิกรตามรอยพระยุคลบาทได้ ดังนี้

น้อมนำพระบรมราโชวาทและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ตลอดระยะเวลาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงครองแผ่นดินเป็นพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๙ แห่งราชวงศ์จักรีได้พระราชทานพระบรมราโชวาทให้แก่ปวงชนชาวไทยนานัปการ ล้วนแต่เป็นข้อคิดอันทรงคุณค่า เพื่อให้ปวงประชาได้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีของสังคม ในคราวที่ประเทศชาติประสบภาวะวิกฤตเศรษฐกิจพระองค์ได้พระราชทานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางให้ประชาชนในทุกกระดับ ทุกสาขาอาชีพ ทุกเชื้อชาติได้ดำเนินชีวิตแบบพอประมาณ มีเหตุผล มีความพอเพียง และพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ซึ่งต้องอาศัยความเพียร ความรอบรู้ รอบคอบ และระมัดระวัง ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน หากคนไทยได้น้อมนำพระบรมราโชวาทและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ย่อมทำให้ชีวิตสงบสุขร่มเย็น

ใฝ่เรียนรู้หลักการทรงงาน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงงานโดยยึดหลักทางสายกลางที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของสังคมไทย และสามารถปฏิบัติได้จริง โดยทรงเน้น “การพัฒนาคน” และยึดหลักผลประโยชน์ของส่วนรวม และการมีส่วนร่วมตัดสินใจของประชาชน ตลอดจนภูมิสังคมที่คำนึงความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ โดยรู้จักประมาณตน ดำเนินงานด้วยความเรียบง่าย

ประหยัด ชื่อสัตย์ รอบคอบ ระมัดระวัง ทำตามลำดับขั้น ทั้งนี้อาศัยความเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และการรู้จัก สามัคคี ของทุกฝ่าย ย่อมส่งผลให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถพึ่งตนเองได้ทั้งเรื่องเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เหมาะสม ตลอดจนมีทรัพยากรธรรมชาติใช้อย่างยั่งยืน อันนำไปสู่สังคมที่เข้มแข็งและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

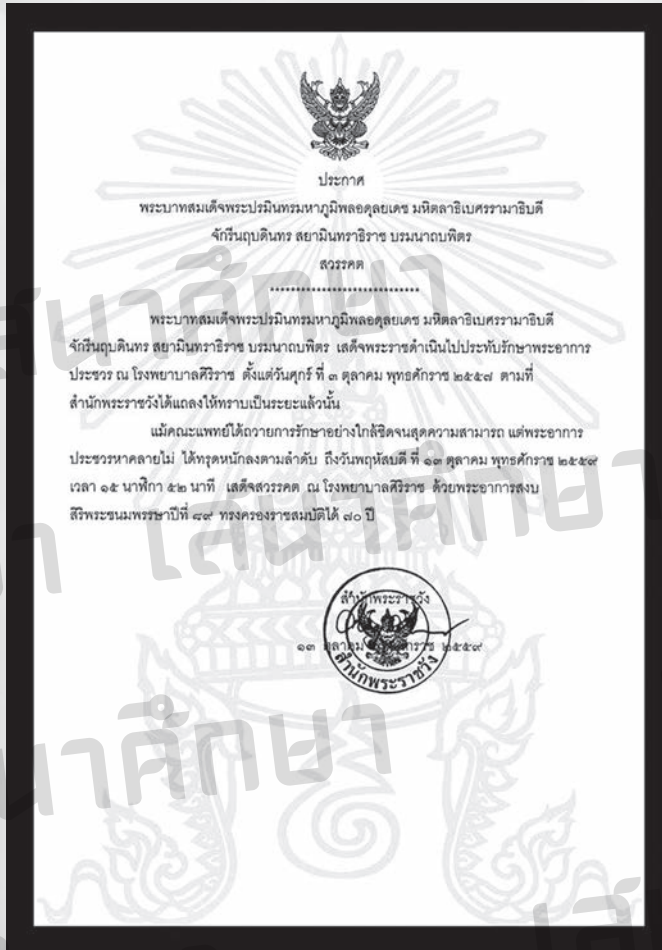
สืบสานโครงการพระราชดำริ พระองค์ได้พระราชทานแนวพระราชดำริเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความทุกข์ยากเดือดร้อนให้แก่พสกนิกรชาวไทยในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศมาตลอดระยะเวลาแห่งการครองราชย์ ส่งผลให้มีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศกว่า ๔,๐๐๐ โครงการ ล้วนก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ราษฎรอย่างหาที่สุดมิได้ พสกนิกรไทยควรร่วมใจน้อมนำโครงการพระราชดำริต่าง ๆ ไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมและนำผลสำเร็จที่ได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปสู่ครอบครัว ชุมชน และสังคมรอบตัวต่อไป เพื่อเป็นอีกหนึ่งพลังที่จะช่วยสานต่อแนวพระราชดำริ เพื่อสร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชนและประเทศชาติต่อไป

ตรองตรិการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คนในชาติต้องตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อปกป้องคุ้มครองและควบคุมไม่ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายจนสูญสลาย หรือแปรสภาพไป การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งที่ประชาชนทุกคนต้องให้ความร่วมมือและเอาใจใส่ไม่ให้ผู้ใดมาทำลายสิ่งแวดล้อม อันจะมีผลกระทบต่อคน สัตว์ พืช และสภาพแวดล้อม รวมทั้งต้องร่วมกันดูแลรักษาและป้องกันไม่ให้เกิด ภัยพิบัติ น้ำท่วม ภูเขาถล่ม น้ำแล้ง และสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ช่วยกันรักษาให้คงอยู่และพัฒนาและยั่งยืนสืบไป

พร้อมใจกันทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดหน้าที่เป็นกิจที่ต้องทำ ควรทำ หรือภาวะรับผิดชอบของบุคคลที่จะต้องปฏิบัติ ถ้าทำก็จะก่อเกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว หรือสังคมส่วนรวม หากคนในสังคมตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ และมุ่งมั่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ด้วยความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับหลักธรรมวัฒนธรรมประเพณี และบทบาททางสังคมที่ตนดำรงอยู่ย่อมก่อให้เกิดประสิทธิภาพและได้ประโยชน์ทั้งในส่วนตัวตนและสังคม เมื่อสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ย่อมเกิดความภาคภูมิใจและเกิดผลดีทั้งต่อตนเองและประเทศชาติ

แม้ว่าวันนี้ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ยุคไทยแลนด์ ๔.๐ แต่ทว่าประชาชนชาวไทยได้ตามรอยพระยุคลบาทศาสตร์แห่งพระราชชาติด้วยการ **น้อมนำพระบรมราโชวาทและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ใฝ่เรียนรู้หลักการทำงาน สืบสานโครงการพระราชดำริ ตรองตริการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมใจกันทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด** ประเทศชาติสงบสุขและพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน

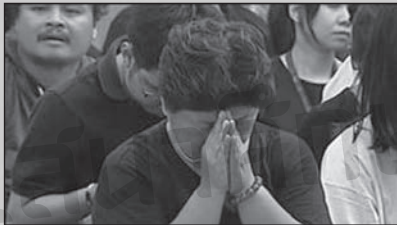

ธ เสด็จสู่สวรรคาลัย น้ำตาไทยท่วมท้นธรณินทร์

วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ปวงชนชาวไทยต้องจดจำไปตราบนานเท่านาน คนไทยไม่ว่าจะอยู่ ณ แห่งใดต่างร่ำให้น้ำตาไหลนองท่วมแผ่นดินราวกับสูญเสียสิ่งทุกอย่างในชีวิต ดวงใจทุกดวงโศกอาดูรต่อการเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ผู้ทรงเป็นอัจฉริยภาพที่เพียบพร้อมด้วยพระราชจริยวัตรอันงดงาม ทรงอุทิศพระองค์เพื่อประโยชน์สุขของราษฎรและประเทศชาติ ทรงประพดีพระองค์เป็นแบบอย่างให้คนในชาติได้เดินตามรอยพระยุคลบาท

สังคมไทยวันนี้ประจักษ์ชัดแล้วว่า สิ่งทีพระ
นวมราชปราชญ์แห่งแผ่นดินพระราชทานให้ราษฎร
ไม่ว่าจะเป็นหลักการดำเนินชีวิต หลักการทรงงาน
และพระราชจริยวัตรที่เปี่ยมล้นด้วยพระเมตตาได้
บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมแก่ราษฎรของพระองค์
ผู้เขียนเป็นผู้โชคดีคนหนึ่งที่ได้มีโอกาสเดินทางไป
ถวายราชสักการะพระบรมศพในวันที่ขบวนพระบรม
ศพเคลื่อนออกจากโรงพยาบาลศิริราช ประชาชนทั้ง
ชาวไทยและชาวต่างประเทศทั่วทุกสารทิศพร้อมใจ
กันสวมชุดดำมาร่วมแสดงความอาลัยอย่างเนือง

แน่น ไม่ใช่เรื่องง่ายนักที่จะเบียดเสียดผู้คนนับแสน
ไปหาพื้นที่ยืนบริเวณที่คิดว่า พอจะมองเห็นขบวน
พระบรมศพลึบ ๆ ก็ยังดี แต่ด้วยความเพียรอย่าง
สูงส่งจึงค่อย ๆ แทรกตัวฝ่าฝูงชนจนหาที่ยืนได้สำเร็จ
แถวเชิงสะพานพระปิ่นเกล้า ฝั่งสนามหลวง ในวัน
นั้นได้เห็นความมีน้ำใจของคนไทยหัวใจรักในหลวง
เช่น มอเตอร์ไซค์จิตอาสารับส่งฟรี การแจกพระบรม
ฉายาลักษณ์เพื่อให้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจและ
เป็นสิริมงคล การแจกแอมโมเนีย การแจกน้ำดื่ม
การเดินทางตั้งแต่เข้ามิดของผู้นคนที่มาจับจองที่นั่ง

หวังจะได้เห็นขบวนรถเคลื่อนพระบรมศพอย่างใกล้ชิดที่สุด การเคารพภักดีจากคนอยู่หน้าตองนั่งเพื่อให้เห็นอยู่หลังได้เห็นบ้าง มีการตะโกนบอกต่อกันเป็นระยะ พอคนหน้าปฏิบัติตามกติกาคนหลังก็ปรบมือดัง ๆ บางครั้งแถมด้วยการเปล่งเสียงขอขอบคุณ ฯลฯ

เมื่อขบวนรถพระบรมศพเคลื่อนผ่านพลกนิกรต่างร่ำไห้ น้ำตานองหน้า บ้างนำพระบรมฉายาลักษณ์ไปแนบกับบอกด้วยความจงรักภักดีหลายคนพยายามฝืนกลั้นน้ำตาไว้แต่ในที่สุดน้ำตา

ก็เอ่อล้นไหลออกมา บ้างก็พนมมือสงบนิ่งสายตาคจดจ่ออยู่กับขบวนรถพระบรมศพด้วยความอาลัยอย่างสุดซึ้ง ขบวนรถได้เคลื่อนไปอย่างช้า ๆ ตลอดเส้นทางตั้งแต่โรงพยาบาลศิริราชจนถึงพระบรมมหาราชวัง หลังจากนั้นประชาชนที่แน่นขนัดอยู่ก็เริ่มทยอยกันหลังไหลไปตามเส้นทางเคลื่อนขบวนพระบรมศพเริ่มมุ่งหน้าไปที่พระบรมมหาราชวัง แม้ไม่ได้เข้าไปถวายน้ำสรงพระบรมศพก็ขอได้มองเห็นกำแพงพระบรมมหาราชวังก็ยังดี

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอีกกิจกรรมหนึ่งที่ได้พิสูจน์ให้เห็นว่า คนไทยรักในหลวงอย่างสูงส่ง มีความจงรักภักดีเหนือสิ่งอื่นใด การได้น้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ และแสดงความอาลัยในการเสด็จสู่สวรรคาลัยคือ กิจกรรมรวมพลังร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีที่ท้องสนามหลวง ผู้เขียนได้มีโอกาสฝึกลีลามหาชนอีกครั้งหนึ่ง ทำให้ได้เห็นพลังแห่งความรักของคนไทยและพลังแห่งความภักดีที่มีต่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รวมทั้งพลังแห่งคุณความดีที่ปวงที่พระองค์

พระราชทานให้แก่คนไทยทั้งชาติตลอดระยะเวลาที่ทรงเป็นพระนวมราชปราชญ์แห่งแผ่นดิน วันนั้นตั้งแต่เช้าตรู่มีผู้คนสวมเสื้อชุดดำเดินทางมาจากทั่วทุกสารทิศจับจองที่นั่งในท้องสนามหลวงเตรียมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี ผู้เขียนเดินทางไปตอนสายๆ ตลอดเส้นทางเป็นเสมือนเส้นทางแห่งความดี มีคนแจกน้ำดื่ม ลูกอม ยาลมยาลหอม ยาต้ม ยาหม่อง มีจิตอาสาถือถุงดำคอยรับขยะจากผู้ที่มาร่วมงาน จิตอาสาคัดแยกขยะ จิตอาสาช่วยถ่ายภาพให้แกผู้ต้องการเก็บภาพ

ผู้เขียนได้เป็นเสียงหนึ่งในกิจกรรมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี ที่สนามหลวง เมื่อ ๒๒ ต.ค. ๕๙

จิตอาสาที่ช่วยถ่ายภาพให้ผู้เดินทางมาแสดงความอาลัย ยืนบนรถกระบะ

บรรยากาศ แห่งความทรงจำโดยยืนอยู่บนกระบะรถทำหน้าที่รับส่งกล้องหรืออุปกรณ์ถ่ายภาพกันอย่างไม่ขาดสายระหว่างผู้เดินทางมาร่วมแสดงความอาลัยกับผู้ที่เป็นจิตอาสาสร้างความประทับใจให้คนไทยด้วยกัน

ยืนเสียงประกาศให้ส่งต่อผู้ช่วยกันไปเป็นทอด ๆ ไปทุกคนที่มา่วมกิจกรรมครั้งนี้พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า พวกเรามาด้วยใจ ในหลวงทรงงานเพื่อประเทศชาติและประชาชนมาากเหลือเกิน การที่คนไทยนับแสนได้มารวมพลังในวันนั้นก็ไม้อาจเทียบกับพระเมตตาและพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อปวงชนชาวไทย แม้ว่าพระองค์ได้เสด็จสวรรคาลัย หากแต่พระมหากรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่นี้ได้จารึกไว้ในใจพลกนิกรและประวัติศาสตร์ชาติไทยตราบนิรันดร์

กว่าที่ผู้เขียนจะเบียดเสียดแหวกฝูงชนที่แน่นขนัดไปหาจุดยืนร้องเพลงใช้เวลานานพอสมควร คนที่มารอนานจนเป็นลมก็ใส่เปลหามกันออกมา บางช่วงเวลาที่ไม่มีช่องทางเดินเหลืออยู่ก็ได้

ที่มาของภาพ

<http://socialnews.teenee.com>, <http://oknation.nationtv.tv>, <http://www.matichon.co.th>
<http://news.mthai.com>, <http://www.ddproperty.com>, <http://www.thansettakij.com>

บ้าน วัด โรงเรียน ร่วมกันปลูกต้นไม้พื้นฟูป่าโสภณ
เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๗

เสนาศึกษา

ปวงประชาเป็นสูงศาสน์

ทรัพย์ในดินถิ่น “กุ่ม บัว ตอง” สูงใดไหนเล่า เก่าสูงอย่างพอเพียง ตามรอยพระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ร้อยโทหญิง อัมภา ช่างเกวียน : ผู้เขียน

“ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเรียนรู้ นำสังคมสู่ความ
ร่มเย็นเป็นสุขอย่างยั่งยืน” คงเป็นคำนิยามที่อธิบาย
วิถีชีวิตของคนในชุมชนชาวยอบจังหวัดนครราชสีมา
แห่งนี้ได้เป็นอย่างดี หมู่บ้านหนองกระทุ่ม หมู่บ้าน
หนองบัวสะอาด และหมู่บ้านป่าตองเป็น ๓ หมู่บ้าน
ในพื้นที่ตำบลหนองบัวสะอาด อำเภอบัวใหญ่ จังหวัด
นครราชสีมา ชาวบ้านส่วนใหญ่ที่นี่ประกอบอาชีพ
เกษตรกรรม ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และทำนา ยึดวิถี
เกษตรพื้นบ้านควบคู่กับการทำการเกษตรผสมผสาน
ตามแนวพระราชดำริ โดยน้อมนำหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
มาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ด้วยหลักความพอ
ประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน มีความรู้คู่คุณธรรม
อันจะทำให้ชุมชนเข้มแข็ง มีความพอกินพอใช้ใน
ครัวเรือน ไม่ฟุ้งเฟ้อ พึ่งตนเองได้และขยายผลไป
สู่บ้านใกล้เรือนเคียงตลอดจนชุมชนและสังคม

ในอดีตชุมชนแห่งนี้มีการตัดต้นไม้จากป่า
“โสภณ” (โสภ ภาษาอีสาน หมายถึง บ่อน้ำตาม

ธรรมชาติ และ บก หมายถึง ลดลง) ซึ่งเป็นป่าแห่ง
เดียวของชุมชน ชาวบ้านได้นำไม้ไปเผาถ่านเพื่อใช้
เป็นเชื้อเพลิงในครัวเรือนและเพื่อขายเป็นรายได้
เสริมให้แก่ครอบครัว เมื่อต่างคนต่างตัดต้นไม้จึงเริ่ม
ร่อยหรอ เห็นธรรมชาติจากป่าที่ชาวบ้านเคยเก็บไป
ประกอบอาหารก็ลดน้อยลงเนื่องจากพื้นดินขาด
ความชุ่มชื้น หน่อไม้ไม่แตกหน่อเหมือนอย่างเคย
ในฤดูร้อนมักเกิดไฟไหม้ป่าอยู่บ่อยครั้ง โสภณที่เคย
อุดมสมบูรณ์จึงกลายเป็นป่าเสื่อมโทรมที่ไม่สามารถ
ให้ประโยชน์แก่ชาวบ้านได้เหมือนแต่ก่อน

ในขณะที่ป่าโสภณเสื่อมโทรม เด็กรุ่นใหม่ก็
เติบโตขึ้นพร้อมกับความทันสมัยที่ยิ่งห่างไกลจากป่า
ชุมชนมากขึ้น จนกระทั่งวันหนึ่งผู้นำชุมชนได้สังเกตเห็น
ถึงความสำคัญของการฟื้นฟูป่าเพื่อการใช้สอยร่วม
กันอย่างยั่งยืน ตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวได้ พระองค์มีพระราชดำริเรื่อง
ประโยชน์ของป่ากับมนุษย์มีใจความว่า ป่าไม้นั้น
อันอำนวยประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งทางตรงและ

แหล่งเรียนรู้ชุมชน สวนดาเล็ด สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างการศึกษา กับชีวิต

ทางอ้อม ช่วยควบคุมสภาพดินฟ้าอากาศ รักษาต้นน้ำลำธาร พันธุ์พืชชาติและสัตว์ป่า มนุษย์สามารถเก็บของป่า แปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ และยังสามารถใช้ป่าเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจได้

การประชุมในแต่ละครั้งผู้ใหญ่บ้านจึงรณรงค์ให้ลูกบ้านตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างป่ากับชุมชน ตลอดจนชี้ให้เห็นถึงข้อเสียหากปล่อยให้ป่าเป็นป่าร้างไร้ประโยชน์ ในระยะแรกได้รวบรวมลูกบ้านที่ตั้งใจจะพลิกฟื้นคืนป่าให้แก่ชุมชน ให้พากันหยิบจอบหยิบเสียมช่วยกันขุดหลุมปลูกต้นไม้ทดแทนต้นที่ถูกตัดหรือถูกไฟไหม้ เมื่อชาวบ้านกลุ่มนั้นได้เข้าไปสัมผัสกับป่าจึงเริ่มซึมซาบเข้าใจและเกิดความรักความหวงแหนป่ามากขึ้น ประกอบกับได้ปราชญ์ชาวบ้านคอยให้ความรู้เรื่องการปลูกป่า ๓ อย่าง ได้ประโยชน์ ๔ อย่าง ตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ป่า ๓ อย่าง คือ การปลูกไม้ใช้สอย ไม้กินได้ และไม้เศรษฐกิจ ส่วนประโยชน์ ๔ อย่าง หมายถึง ประโยชน์ด้านการชลประทาน การดูดซับน้ำ อุดช่องไหลตามร่องห้วย โดยรับน้ำฝนอย่างเดียว และการอนุรักษ์ดินและน้ำ

เมื่อชาวบ้านกลุ่มแรกมีความเข้าใจจึงเริ่มขยายผลไปสู่คนอื่น ๆ ในชุมชน ปัจจุบันมีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมการปลูกป่าในแต่ ละครั้งกว่า ๑,๐๐๐ คน บางปีทางวัดป่าหนองกระทุ่มได้จัดผ้าป่าต้นไม้ เพื่อ

ให้ชาวบ้านนำต้นไม้มาบริจาคเป็นการทำทานอีกวิธีหนึ่ง โดยกำหนดว่าต้นไม้ที่บริจาคจะต้องเป็นต้นที่โตพอหรือรอดตายแล้ว เช่น ต้นแคนา ต้นทองกวาว ต้นชมพูพันธุ์ทิพย์ เป็นต้น ในช่วง ๖ ปีที่ผ่านมา ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องโดยปลูกในวันสำคัญ คือ วันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งจัดขึ้นโดยองค์กรส่วนท้องถิ่นร่วมกับวัด โรงเรียน และชาวบ้าน ป่าโสภณทุกวันนี้จึงกลับมาสมบูรณ์อีกครั้ง ชาวบ้านได้กลับมาใช้ประโยชน์ เก็บเห็ด เก็บผักหวาน หาหน่อไม้ ได้ฟืน ได้กบ ได้น้ำผึ้งป่า ฯลฯ ซึ่งเป็นสินค้าไม่ต้องซื้อหา ถือว่าเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้แก่ชุมชนที่ทำให้ป่ากลับมามีคุณค่าอีกครั้ง

ป่าโสภณนอกจากเป็นแหล่งอาหารของชาวบ้านแล้ว ยังเป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติสำหรับเด็กนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม นับว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิตธรรมชาติและความเป็นอยู่ของผู้เรียนโดยแท้จริง ผู้เขียนได้สอบถามผู้อำนวยการโรงเรียน นายบุญเทียม โทแหล่งถึงแนวความคิดการนำนักเรียนไปเรียนรู้ยังป่าชุมชน ท่านกล่าวว่า การส่งเสริมชุมชนให้รักถิ่นฐานบ้านเกิด ไม่ใช่แค่เพียงการชักชวนชาวบ้านรุ่นพ่อแม่ให้รู้จักรักษาทรัพยากรหรือประกอบอาชีพด้วยภูมิปัญญา

โครงการธนาคารเพชรพลอย (ขยะ) และกิจกรรมปลูกผักเพื่ออาหารกลางวัน
ส่งเสริมความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันในตนเอง

โดยไม่ทิ้งถิ่นฐานเท่านั้น ยังจะต้องปลูกฝังความ
สำนึกรักนี้ไปยังลูกหลาน เมื่อยามที่เขาเรียนจบให้
เขาได้ตระหนักถึงคุณค่าของป่าไม้ ห้วย หนอง ท้องนา
ที่ดูแลหล่อเลี้ยงชีวิตผู้คนมาตั้งแต่รุ่นปู่ย่า ตายาย
จนถึงปัจจุบัน และให้เขาอยากกลับมาพัฒนา
บ้านเกิดเมืองนอนตามความถนัดตามกำลังความ
สามารถของเขา

ทางโรงเรียนได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอ
เพียงมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานโครงการและ
กิจกรรมตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อ
ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักประหยัดอดออม ไม่ฟุ้งเฟ้อ
รู้จักหารายได้ ลดรายจ่ายครอบครัว อันจะเป็นผลดี
เมื่อเติบโตใหญ่เป็นกำลังของชาติในอนาคต โครงการ
ที่โรงเรียนจัดขึ้น ได้แก่ โครงการธนาคารเพชรพลอย
(ขยะ) โครงการปลูกมะละกอรอบรั้วโรงเรียน โครงการ
เลี้ยงปลาในกระชัง โครงการปลูกไม้หนวน สหกรณ์โรงเรียน
และกิจกรรมปลูกผักเพื่ออาหารกลางวัน

นอกจากนี้แล้วโรงเรียนยังมีกิจกรรมการ
เรียนรู้แบบบูรณาการ ๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา และกลุ่มสาระการ
เรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยคุณครูได้พานักเรียนป็น

จักรยานไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ชุมชนอีกแห่งหนึ่งซึ่ง
เด็ก ๆ เรียกกันว่า “สวนตาเลิศ” กิจกรรมการเรียนรู้
เริ่มขึ้นตั้งแต่วันที่ ๐๘.๓๐-๑๕.๓๐ น. ตลอดทั้ง
วันเป็นกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติ ในช่วงเช้าคุณตา
เลิศเจ้าของสวนจะเป็นผู้บรรยายให้เด็ก ๆ ทราบถึง
ความสำคัญของต้นไม้ แนวคิดและการเริ่มต้น
ทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ เพื่อการกินอยู่อย่างพอ
เพียงตามแนวพระราชดำริ หลังจากนั้นเด็ก ๆ เดิน
ชมสวน เรียนรู้ต้นไม้ในท้องถิ่น และลงมือผสมดิน
เตรียมเพาะเมล็ดพันธุ์ คุณตาสอนให้ปลูกไม้ ๒ ชนิด
ในถุงเพาะกล้าไม้ ๑ ถุง คุณตาให้เหตุผลว่าพันธุ์ไม้
แต่ละชนิดใช้เวลาในการเจริญเติบโตแตกต่างกัน ดั่ง
นั้นจึงสามารถปลูกทั้งพริกซึ่งเป็นพืชอายุสั้น และ
น้อยหน่าหรือขนุนซึ่งเป็นพืชยืนต้นในถุงเดียวกันได้
ถือเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์
สูงสุด นักเรียนสนุกสนานกับการเพาะกล้าไม้โดย
คุณตามอบเป็นของขวัญนำกลับบ้านคนละ ๑ ถุง
ก่อนเวลาอาหารกลางวันคุณตาให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่ม
ทำอาหารพื้นบ้าน ๕ อย่าง คือ แกงปลา ปลาตุ๋นอย่าง
ส้มตำ และยำไข่มดแดง ส่วนอาหารหวานคือ บวดมัน
คุณตาบอกว่าสิ่งเดียวที่เราต้องซื้อสำหรับอาหารมื้อ
นี้คือน้ำตาล ที่เหลือเด็ก ๆ สามารถแยกย้ายไปเก็บ
ได้ในสวน ชาวบ้านเมื่อทราบว่ามีนักเรียนจะมาเรียน
ที่สวนตาเลิศก็เตรียมอุปกรณ์ออกมาช่วยสอนวิธี

คุณตาบุญเลิศ ประสิทธิ์นอก เจ้าของสวนตาเลิศแห่งเรียนรู้ชุมชน “ทุ่ง บัว ตอง”

แหยไข่มดแดง สอนวิธีจับปลาให้แก่เด็ก ๆ และวิธีประกอบอาหารแบบอีสานพื้นถิ่น

เมื่อถึงเวลาอาหารกลางวัน มีอาหารเพิ่มมา ๑ อย่าง คือ กุ้งทอด ซึ่งติดมากับสวิงซ้อนปลาในบ่อ การรับประทานอาหารร่วมกันระหว่าง ผู้อำนวยการ ครู นักเรียน และชาวบ้านในวันนั้นสะท้อนภาพความสามัคคีของคนในชุมชน การพึ่งพาอาศัยกันระหว่างบ้านกับโรงเรียนแสดงให้เห็นว่าการศึกษากับการดำรงชีวิตเป็นสิ่งเดียวกัน การเรียนรู้ในช่วงเช้าเป็นการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ มีการสอดแทรกค่านิยมความรักถิ่นให้เด็ก ๆ ได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่รู้จักตนเอง รู้จักชุมชน รู้จักสังคมที่ตนอาศัย รู้จักวิถีชีวิตดั้งเดิม และการไม่หลงไหลไปตามกระแสวัฒนธรรมความเป็นอยู่สมัยใหม่ ทำให้ชีวิตมีจุดยืนพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งทั้งหมดนี้ถือเป็นสิ่งที่สร้างความสุขตามอัตภาพของคนไทยเสมอมา

คุณตาบุญเลิศ ประสิทธิ์นอก ปรชาชนชาวบ้านวัย ๖๕ ปี ได้เล่าถึงที่มาของสวนตาเลิศว่า แต่เดิมพื้นที่สวนนั้นเป็นนาข้าวทั้งหมดจำนวน ๓๒ ไร่ ๒ งาน แต่ได้ผลผลิตไม่ค่อยดีนัก บางปีไม่เพียงพอต่อการบริโภคเนื่องจากนาเป็นดินเค็มและประสบปัญหาภัยแล้ง จึงเกิดแนวความคิดในการสร้างแหล่งน้ำในไร่นาขึ้นก่อน สมัยนั้นตาเป็นผู้ใหญ่บ้านมีโครงการให้ไปอบรมศึกษาดูงานด้านการเกษตร ที่ศูนย์การ

เรียนรู้ตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทางภาคเหนือ เป็นเวลา ๑ สัปดาห์ เมื่อกลับมาจึงได้ลงมือทำอย่างจริงจัง เริ่มจากการขุดบ่อักเก็บน้ำ หลังจากนั้นจึงเริ่มปลูกป่า จัดสรรที่ดินออกเป็น ๔ ส่วน ตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่ ที่เพิ่มเติมคือการปลูกป่าในวันสำคัญต่าง ๆ ตลอดทั้งปี ทำให้มีป่าเป็นแหล่งอาหารที่ปลอดภัยอยู่รอบบ้านและที่นา

คุณตาบุญเลิศเป็นชาวนาคนแรก ๆ ของชุมชนที่หันมาทำเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตาเล่าว่าการขุดสระในทุ่งนาและปลูกสวนปาระยะแรกนั้นต้องใช้ความอดทนสูงเพราะต้องทะเลาะกับภรรยาและแม่ยายด้วยความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ชาวบ้านส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับการทำเกษตรเชิงเดี่ยวคือการปลูกข้าว โดยมีความเชื่อว่าการทำนาปลูกข้าวมาก ๆ จะสร้างรายได้เพิ่มขึ้น บางคนก็ว่าตาเป็นคนบ้าที่ขุดบ่อกลางไร่นาซ้ำยังเอาพื้นที่นามาปลูกป่าซึ่งมองไม่เห็นความเป็นไปได้ ด้วยศรัทธาและคิดเสมอว่าในหลวงท่านทรงคิดมาอย่างรอบคอบแล้ว จึงได้ทรงชี้แนะแนวทางช่วยเหลือประชาชนให้พ้นจากความทุกข์ยาก จึงมีความตั้งใจเพียรทดลองทำเกษตรทฤษฎีใหม่ คุณตาเริ่มย้ายที่อยู่จากในหมู่บ้านมาอยู่ทุ่งนา หลังจากการเพียรพยายาม

อดทน เอาใจใส่ อยู่หลายปีต้นไม้ของตาก็เริ่มผลิดอกออกผล เมื่อมีมากจนเหลือตาก็นำไปแจกจ่ายชาวบ้าน ดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริ ปลูกทุกอย่างที่กิน กินทุกอย่างที่ปลูก พึ่งตนเอง สมถะและไม่ทำอะไรเกินตัว เป็นหนทางไปสู่ความสุขบนพื้นฐานความพอเพียง

สวนของตาเลิศนั้นตั้งอยู่เลขที่ ๒๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลหนองบัวสะอาด อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา มีการแบ่งพื้นที่สำหรับใช้เป็นแหล่งน้ำ ๙ ไร่ ทำนา ๙ ไร่ ป่าและไม่ยืนต้น ๙ ไร่ ปศุสัตว์อีก ๕ ไร่ และที่อยู่อาศัยอีก ๒ งาน ขุดบ่อหลัก ๆ ไว้ ๒ บ่อ บ่อแรกสำหรับอุปโภค อีกหนึ่งบ่อสำหรับเลี้ยงปลา บ่อเลี้ยงปลานั้นอยู่ติดกับคลองยาวไปตามแปลงนาไว้สำหรับให้น้ำนาข้าว ข้าวที่ตาปลูกเป็นข้าวเหนียวซึ่งถือเป็นอาหารหลักของคนอีสาน ต่อมา มีการปลูกข้าวไรซ์เบอร์รี่และข้าวเหนียวอายุสั้นเสริมสมัยก่อนตาขายเฉพะข้าวเปลือกปัจจุบันหันมาขายข้าวสารประกอบด้วย โดยเน้นการปลูกข้าวแบบปลอดสารพิษไม่ใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง มีการปลูกถั่วเพื่อบำรุงดิน และหมักปุ๋ยมูลโคไว้ใส่ในข้าวเอง ส่วนสวนป่าของตานั้นปลูกไม้ยืนต้น เช่น แดง น้อยหน่า มะม่วง ฝรั่ง ละมุด เพกา กระท้อน มะนาว ฯลฯ นอกจากนั้นได้ดินยังมีไม้ต่าง ๆ และเสาวรสเป็นพืชเครื่องขึ้นตามต้นไม้ เมื่อสวนป่าอุดมสมบูรณ์มีความปลอดภัยก็เหมาะจะเป็นที่อยู่อาศัยของนกกา ในเวลาโพล้เพล้หากแวะไปสวนตาเลิศก็จะเห็นฝูงนกจำนวนมากบินกลับรังเต็มท้องฟ้า นอกจากนี้แล้วสวนของตาก็ยังมีการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ โค ไก่ เป็ด ปลาตก ปลาชนิด และกบ ตาบอกว่าเลี้ยงไว้เป็นอาหาร เหลือกินแล้วจึงขาย ตาไม่ได้ให้คุณค่ากับราคาที่ได้จากการขายของในสวนเท่าใดนัก บางทีก็กลัวว่าเด็ก ๆ จะเข้าใจผิด ว่าการลงทุนทำเกษตรมาก ๆ ขุดบ่อ ซื้อพันธุ์ต้นไม้ ซื้อพันธุ์สัตว์เยอะ ๆ จ้างแรงงานหลาย ๆ คน จะทำให้ได้ผลผลิตมาก ทำให้รวยเร็ว ตาอยากให้อายุ ๆ ทำ ทำเท่าที่ไหว

ทำเท่าที่มีทุน มีแรง วันหนึ่งก็จะเห็นผลเหมือนอย่างที่ตาทำ

นาดินเค็มของคนบ้านในวันนั้น ตอนนี้ได้กลายเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการเกษตรทั้งในระดับตำบลและอำเภอ มีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาสนับสนุนให้ความช่วยเหลือมีจัดการอบรมขยายผลสู่ชุมชนอื่น ๆ พร้อมทั้งตั้งชื่อศูนย์ให้ เช่น ศูนย์เรียนรู้พัฒนาที่ดินตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีและศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ปัจจุบันสวนตาเลิศได้จัดโครงการอบรมเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรให้แก่เกษตรกรที่มีความสนใจหลายต่อหลายรุ่น นอกจากนี้คุณตายังได้ไปบรรยายพิเศษเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ชาวบ้านในละแวกใกล้เคียง ความสำเร็จของคุณตาบุญเลิศประสิทธิ์นอก จึงเป็นบทพิสูจน์ว่า “เกษตรทฤษฎีใหม่” และการใช้ชีวิตตาม “หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สามารถนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อครอบครัวและส่วนรวม หากรู้จักประมาณตน อดทน ขยัน บนพื้นฐานความพอเพียงชีวิตก็เป็นสุขได้ตามอัธยาศัย มีความมั่นคงและยั่งยืนแบบวิถีไทย แม้โลกจะเกิดความเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างไร ก็ไม่กระทบกระเทือนสั้นไหวไปตามกระแสนั้น

แนวคิด ป่า ๓ อย่างประโยชน์ ๔ อย่าง และเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ ได้ทำให้ชาวมุขชุมชน ทุ่ง บัว ตอง ดำรงชีวิตอย่างมีเหตุผล มีความพอประมาณ มีภูมิคุ้มกัน ชาวบ้าน วัด และโรงเรียนต่างร่วมมือร่วมใจกันในการส่งเสริมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมรักษาผลประโยชน์ของชุมชน ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระราชดำริแนวทางการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้แก่พสกนิกรชาวไทย ซึ่งเป็นหลัก

การดำรงชีวิตที่เรียบง่ายเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย ชาวไทยจึงควรนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อเป็นฐานหลักอันมั่นคงไม่ให้ไหลลู่ไปตามกระแสสังคมที่เชี่ยวกราก นำความสุขมาสู่สังคมอย่างยั่งยืน สมดังพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานพระราชดำรัสไว้

“...คนอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่างเขา จะว่าเมืองไทยล้าสมัย ว่าเมืองไทยเชย ว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งที่ดีสมัยใหม่ แต่เราอยู่พอมีพอกิน และขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยพออยู่พอกิน มีความสงบ และทำงานตั้งจิตอธิษฐาน

ตั้งปณิธาน ในทางนี้ก็จะให้เมืองไทยอยู่แบบพออยู่พอกิน ไม่ใช่จะรุ่งเรืองอย่างยอด แต่ที่มีความพออยู่พอกิน มีความสงบ เปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ถ้าเรารักษาความพออยู่พอกินนี้ได้ เราก็จะยอดยิ่งยวดได้...”

(พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๔ กันยายน ๒๕๑๗)

ขอบคุณข้อมูลจาก

นายบุญเลิศ ประสิทธิ์นอก สัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๙

นายบุญเทียม โทแหล่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม สัมภาษณ์เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙

นางอารรัตน์ เกศศรีพงษ์ศา ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม (ภาพประกอบบทความ)

เทศบาลตำบลหนองบัวสะอาด อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา

How can we love someone we had never met personally?

How can we... even revere him?

We were brainwashed, someone said.

Thailand is not a democratic country so we never knew otherwise, others commented.

Some, seeing us cry, even compared us to North Korea.

The strict Lese Majeste law, or as Thais know it as Law 112, forbids us from criticizing the royal family; Therefore, as many explained, we never really knew the truth or questioned our respect for the family.

Let me ask you some very simple questions.

Have you heard about Abraham Lincoln and his legacy? Do you respect him?

What about Nelson Mandela or Mahatma Gandhi?

Did you understand when the people wept for their deaths?

No, our King did not have to fight to free his race to have the same right as others in the society. But yes, he did fight, very hard, to free his people from starvation and poverty.

Though in different contexts, it is the same concept.

เราสามารถรักคนที่เราไม่เคยเจอเลยได้อย่างไร?

เราสามารถแม้กระทั่ง...เทิดทูนท่านได้อย่างไร?

บางคนบอกว่า... เราถูกล้างสมอง
บางคนอธิบายว่า... กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ หรือที่คนไทยสมัยนี้เรียกกันสั้นๆ ว่า ๑๑๒ ห้ามเราไม่ให้วิจารณ์พระราชวงศ์ ดังนั้นเราจึงไม่เคยรู้ความจริงและไม่เคยสงสัยในความเคารพที่เรามีให้กับพระราชวงศ์

บางคนแสดงความคิดเห็นไว้ว่า... เพราะประเทศไทยไม่มีประชาธิปไตย เราจึงไม่เคยรู้ว่ามีทางเลือกอื่น

บางคน... เมื่อเห็นว่าเราร้องไห้...ก็เอาเราไปเปรียบกับเกาหลีเหนือ

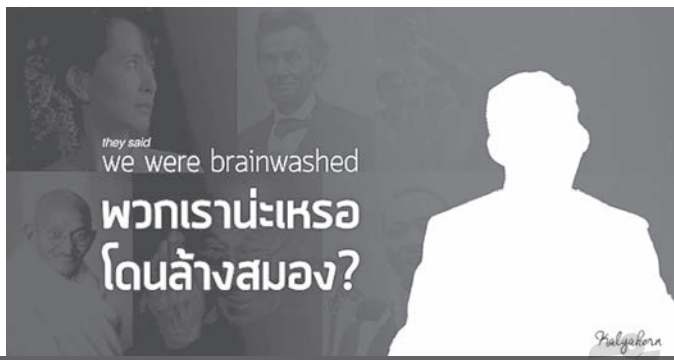
ถ้าอย่างนั้น...ฉันขอถามกลับด้วยคำถามที่เรียบง่ายแล้วกัน

คุณเคยได้ยินเรื่องของอับราฮัม ลินคอล์น และสิ่งที่เขาทำไหม? คุณเคารพเขาไหม?

แล้วเนลสัน แมนเดลา หรือ มหาตมะ คานธีล่ะ? คุณเข้าใจเมื่อตอนที่เขาร้องไห้ให้กับการตายของพวกเขาไหม?

ใช่ ในหลวงของเราไม่ได้ต่อสู้เพื่อปลดปล่อยชนชาติไทยให้เป็นอิสระเพื่อความเท่าเทียมในสังคม แต่... ในหลวงของเราก็ทรงต่อสู้ อย่างหนัก เสียด้วย เพื่อปลดปล่อยประชาชนของท่านจากความหิวโหยและความยากจน

แม้จะเกิดขึ้นในบริบทที่ต่างกันแต่มันคือเรื่องเดียวกัน

My name is Kalyakorn. I'm 33 years old, born and raised in Thailand. I consider myself a bilingual, spending my elementary years in a regular Thai school, then entered an international school for middle and high school diplomas. As a bilingual, who has deep interest in history, it's fortunate that I'm able to access information and historical records in both Thai and English. In fact, my passion lead me to study the history of other civilisations, empires, and kingdoms even before I developed an interest in Thai history.

The four years in a Thai university made me realize how little I knew of my own country. Traveling to different places, mostly to rural areas, riding buses, sleeping in temples, eating non-luxurious meals, such as crispy cow skin with sticky rice, allowed me to see this country in a different light.

So, I started to look deeper into my home country. It was around the same time that I started to travel to our neighbouring countries. This made me realize that although we share very similar cultures and went through many similar events throughout the history, seeing the different outcomes of those challenging times between Thailand and other countries, I felt deep appreciation for whom had built this country to where it is now.

ฉันชื่อกัลยกร อายุ ๓๓ ปี เป็นคนที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย ฉันมองว่าตัวเองเป็นคน ๒ ภาษา ด้วยความที่เรียนประถมในโรงเรียนไทยแล้วไปต่อชั้นมัธยมในโรงเรียนนานาชาติ ในฐานะที่เป็นคนสองภาษาและเป็นคนที่สนใจประวัติศาสตร์มาก ฉันจึงโชคดีมากที่สามารถเข้าถึงข้อมูลและอ่านบันทึกทางประวัติศาสตร์ได้ทั้ง ๒ ภาษา ซึ่ง... บอกเลยว่าเป็นสิ่งที่ทำเสมอ ถ้าจะว่ากันตามตรง ฉันเริ่มจากการศึกษาประวัติศาสตร์ของอารยธรรมอื่นก่อนเสียด้วยซ้ำ ก่อนที่จะเริ่มหันมาสนใจศึกษาประวัติศาสตร์ไทย

ช่วงเวลา ๔ ปี ในรั้วมหาวิทยาลัยไทย ทำให้ฉันตระหนักว่า... ฉันรู้เรื่องบ้านเมืองของตัวเองน้อยเหลือเกิน การเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นในถิ่นชนบท การต้องนั่งรถทัวร์ การต้องนอนในวัด การต้องทานอาหารพื้นบ้านที่ห่างไกลจากคำว่าหรูหรา เช่น การกินแคบควายกับข้าวเหนียว ทำให้ฉันเห็นประเทศนี้ในมุมที่ไม่เคยเห็น

ฉันจึงเริ่มหันมากลับมามองที่ประเทศอันเป็นบ้านเกิดของตัวเอง ในเวลาเดียวกันนั้น ฉันก็เริ่มเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกัน และเคยได้ผ่านประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์หลาย ๆ อย่างคล้ายกัน ฉันจึงได้เห็นความแตกต่างของแต่ละบ้านเมืองที่ฉันได้ไปเหยียบและรู้สึกซาบซึ้งกับใครก็ตามที่ทำให้ประเทศเรามาถึงจุดนี้ได้ในวันนี้

แต่ฉันพบว่าอดีตของเราไม่ได้สวยงามอย่างที่หลายคนพยายามทำให้เราเชื่อ ฉันได้เรียนรู้ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ต้องเร่งรัดประเทศให้เข้าสู่การปฏิรูปครั้งใหญ่ เพื่อจะรอดพ้นจากการถูกคุกคามจากประเทศตะวันตก ซึ่งกำลังอยู่ในช่วงล่าอาณานิคม

Yet, I learned that our past is not as glorious as some tried to paint it to be. I learned that through difficult conditions and under threats, the country was rushed into great reformation, under King Chulalongkorn's lead, to try to survive during the time Western countries were hunting for new colonies in Asia.

Studying from both English and Thai references, I saw there were a lot more dimensions to the stories I'd heard since I was a child.

I learned that democracy was such a sweet and trendy ideology, but was forced upon Thais, through a coup, when its people were not ready as they were never educated to understand what democracy really meant.

I learned that many royal family members had to flee the country or they would risk being put in jail.

I learned, from comparing the history of my country to that of other countries, that how King Ananda, and his brother, King Bhumibol, came to the throne may be unconventional.

Prince Ananda was a young boy with royal blood, living in Switzerland with his small family. His mother was a commoner and his father, who was a prince, had passed away. But as a grandson of King Chulalongkorn, he was pushed by the then government to rule Siam, now known as Thailand, believing he would be easily controlled as a young king. When he grew up, he started to realize that there was more to his job than being a puppet. So, he started to really work as a king even during a short visit to his country.

การศึกษาเรื่องราวจากทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย ทำให้ฉันเห็นมิติที่ลึกซึ้งขึ้นในเรื่องราวมากมายที่เคยได้ยินตั้งแต่ตอนยังเด็ก

ฉันได้เรียนรู้ว่าประชาธิปไตยเป็นอุดมคติที่หวานหอมและสวยงาม แต่กลับถูกยึดเยียดให้คนไทยอย่างฉับพลันผ่านการปฏิวัติรัฐประหาร ในตอนที่ฉันยังไม่พร้อม และไม่เคยได้รับการศึกษาที่ถูกต้องเพื่อจะเข้าใจว่า ประชาธิปไตย คืออะไร

ฉันได้ค้นพบความจริงว่า พระบรมวงศานุวงศ์หลายพระองค์ต้องหนีออกจากประเทศ เพราะเสี่ยงเหลือเกินที่จะถูกจับขังหากอยู่ในประเทศไทย

ฉันยังได้เห็นความจริงผ่านการเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์ชาติอื่น ว่าการขึ้นครองราชย์ของทั้งรัชกาลที่ ๘ และ รัชกาลที่ ๙ นั้น... ไม่ใช่เรื่องปกติ

รัชกาลที่ ๘ นั้นท่านเป็นเชื้อพระวงศ์ที่ยังเป็นเด็กมาก ท่านใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายอยู่ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์กับครอบครัวเล็ก ๆ แม่ของท่านเป็นคนธรรมดา พ่อของท่านซึ่งเป็นเชื้อพระวงศ์นั้นเสียไปแล้ว ท่านทรงถูกรัฐบาลในยุคนั้นหลอเชิญขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองประเทศ ด้วยหวังว่าน่าจะควบคุมกษัตริย์ที่ยังเยาว์วัยได้ง่าย เมื่อท่านโตขึ้นและพบว่าความเป็นกษัตริย์นั้นมีภาระหน้าที่มากกว่าการเป็นแค่หุ่นเชิด ท่านจึงเริ่มทำงานในฐานะกษัตริย์จริงๆ แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ ในระหว่างการกลับมาเยี่ยมประเทศไทย

Able to solve long existed conflict between Thais and Thai-Chinese community, King Ananda started to win people's heart. Then, he was assassinated, a few days before he would return to his study.

After his death, the throne was then succeeded by his brother, King Bhumibol.

It was not an easy job.

It was probably the job King Bhumibol had never asked for.

This was the job that was forced upon him, at a very dangerous time.

But he accepted it.

It's the truth every Thai knows. Although we don't really want to talk about it, we know. I find it odd, though, that foreign press who love to glorify King Bhumibol's reign, had never mentioned this.

So, I learned that through those difficult circumstances, where the monarchy was at its weakest, emerged a king who worked very hard, won over the hearts of his people, and eventually strengthened the monarchy.

Amid unstable political conflicts, he was the only figure that showed, through his actions, his genuine care for this country.

I once heard, "A king is not a real king without support from the people."

King Bhumibol gained righteous power through the love of his people.

We trusted him and so we listened to him.

ท่านสามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งที่มีมายาวนานระหว่างชาวไทยและชาวจีนในไทย

นั่นเอง... ที่ท่านเริ่มสามารถชนะใจของประชาชนได้... แล้วท่านก็ถูกลอบปลงพระชนม์... เพียงไม่กี่วันก่อนจะเสด็จกลับไปเรียนต่อ

หลังท่านเสด็จสวรรคต พระอนุชาของท่านจึงต้องขึ้นครองราชย์แทน ด้วยพระนามว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

มันไม่ใช่งานที่ง่ายเลย

มันอาจไม่ใช่แม้งานที่ท่านอยากได้

มันคืองานที่ถูกยึดเยียดให้ในเวลาที่ยอันตรายเหลือเกิน

แต่ท่านก็ทรงรับ

นี่คือความจริงที่คนไทยทุกคนรู้ แม้เราจะไม่อยากพูดถึงมันเท่าไร แต่เรารู้ ซึ่งฉันพบว่ามันเป็นเรื่องน่าตลกมากเลย ที่สื่อต่างชาติมากมายมักชอบวาดภาพการครองราชย์ของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ไว้เสียหรรษา โดยกลับไม่เคยเอ่ยถึงเรื่องนี้เลย

เพราะอย่างนี้... ฉันจึงได้เรียนรู้ว่า ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่สับสนเสี่ยงยากลำบาก และเป็นช่วงเวลาที่ยากที่สุดในจุดที่อ่อนแอที่สุด เรากลับได้พบกับพระมหากษัตริย์ที่ทรงงานอย่างหนัก จนสามารถกุมใจของประชาชน และสามารถทำให้ราชวงศ์กลับมาเข้มแข็งได้อีกครั้ง

ท่ามกลางความแปรปรวนของความขัดแย้งทางการเมือง ในหลวงรัชกาลที่ ๙ คือคนเดียวที่ทรงแสดงให้เห็นถึงความจริงใจในประเทศนี้... ผ่านการทรงงานของท่าน

ฉันเคยได้ยินมาว่ากษัตริย์ไม่สามารถเป็นกษัตริย์ที่แท้จริงได้หากปราศจากแรงสนับสนุนจากประชาชน

แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงได้มาซึ่งบารมีด้วยความรักจากประชาชน

เราวางใจในตัวท่าน เราจึงเชื่อท่าน

This has nothing to do with Lese Majeste, though many like to fancy the idea of the authority power pressing down people with laws that suppress human rights, just because it fits the stereotype of how a third-world country is supposed to be.

If I tell you that royal families have no real power in legalizing any laws....

If I tell you that the King's power was suppressed under a constitution since the coup that forced democracy to this country....

If I tell you that we have a legitimate system to draft a law, which would then be proposed to senators, and so on and so forth, which usually takes months or even years....

If I tell you that most Lese Mejuste trials were played as a part of political games, many to create social tension for different purposes at different times for the benefits of some groups....

Would you believe me?

It's not as fun, I know, but it's true.

And that's ok. I understand if you don't understand.

But how can you respect Lincoln, be inspired by Mandela, or be saddened when Gandhi passed away? How could you side with Aung San Suu Kyi or choose to believe Dalai Lama's words?

Most of you have never met any of them personally; Yet you believe when people loved them and respected them. Because you saw what they did, through pictures and videos and interviews and stories others told you.

นี่... ไม่เกี่ยวอะไรเลยกับกฎหมายหมิ่นฯ แม้ว่าพวกคุณจะชอบจินตนาการของความคิดที่คนมีอำนาจข่มเหงประชาชนด้วยกฎหมายที่ขัดต่อสิทธิมนุษยชน แค่ว่าเพราะมันช่างเป็นภาพที่คุณคิดเหมาเอาเองว่าประเทศโลกที่สามควรจะเป็น

แต่ถ้าฉันบอกคุณว่าราชวงศ์ไม่ได้มีอำนาจที่แท้จริงในการกำหนดกฎหมายล่ะ

ถ้าฉันบอกคุณว่าอำนาจของกษัตริย์นั้นถูกจำกัดไว้ภายใต้รัฐธรรมนูญ ตั้งแต่ในยุคที่มีการรัฐประหารเพื่อเปลี่ยนระบบการปกครองมาสู่ระบอบประชาธิปไตย... ล่ะ

ถ้าฉันบอกคุณว่าประเทศไทยมีระบบที่ชัดเจนเกี่ยวกับร่างกฎหมาย ที่ต้องไปผ่านสภาและอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งมักใช้เวลาหลายเดือนหรือหลายปีเสียด้วยซ้ำ... ล่ะ

ถ้าฉันบอกคุณว่าคดีหมิ่นฯ ส่วนใหญ่นั้นถูกใช้ในเกมการเมือง และหลายคดีที่เป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมาก็เพราะมีคนต้องการสร้างความกดดันในสังคมเพื่อหวังประโยชน์บางอย่างส่วนตัว... ล่ะ

คุณจะเชื่อฉันไหม?

มันไม่สนุกเท่าไร.. ใช่มั้ยล่ะ... แต่มันคือเรื่องจริง

ไม่เป็นไรหรอก... ฉันเข้าใจหากคุณจะไม่เข้าใจ

แต่คุณสามารถเคารพลินคอล์น ยึดแมนเดลลาเป็นแรงบันดาลใจ หรือเสียใจกับการจากไปของคานธี... ได้อย่างไร? และคุณสามารถเลือกที่จะเชียร์องซานซูจี หรือเลือกที่จะเชื่อถ้อยคำขององค์ดาไลลามะ... ได้อย่างไร?

พวกคุณส่วนใหญ่ก็ยังไม่เคยพบพวกเขาเหล่านั้นเหมือนกัน.. ใช่มั้ย? แต่พวกคุณกลับเชื่อเวลาที่ประชาชนรักและเคารพพวกเขา เพราะคุณเห็นสิ่งที่พวกเขาทำ... ผ่านหลักฐาน ผ่านภาพถ่าย ผ่านวิดีโอ ผ่านบทสัมภาษณ์ ผ่านเรื่องราว.... ที่คนอื่นบอกคุณ

So why is it hard to believe that our love for him derived from his goodness?

Just because he's a king? In a country with Lese Majeste law?

The traces of King Bhumibol's hard work are still very apparent before our eyes.

You can look up the evidences from various sources and from different sides of the time communism spread to this region and threatened to infiltrate Thailand, how we survived as the only democratic country, though with a king as the head of the state.

You can go up to the mountains and ask tribal villagers, whom neglected by Thai government, why they hang the king's images in every house. Or you can go to the rural areas around the country, where water were once inaccessible by the locals, and ask them how the irrigation system was brought to them or how the artificial rain project had helped them.

แล้วทำไมมันจึงยากเหลือเกินที่คุณจะเชื่อว่าความรักที่เรามีต่อในหลวงนั้นเกิดขึ้นมาจากความดีงามที่ท่านทำ? เพราะท่านเป็นกษัตริย์หรือ? แต่เพราะประเทศนี้มีกฎหมายนั้นหรือ?

ในเมื่อร่องรอยของการทรงงานหนักของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ของเรายังคงมีให้เราเห็นอยู่ต่อหน้าต่อตาอย่างชัดเจน

คุณลองค้นคว้าหาข้อมูลจากหลาย ๆ ที่เกี่ยวกับช่วงเวลาที่ดีทริคอมมิวนิสต์ได้เข้ามาคุกคามในประเทศแถบนี้ เอาจริง ๆ คือตอนนั้นพวกคอมมิวนิสต์ได้มาจ่ออยู่ที่คอหอยเราแล้ว และเราสามารถเป็นประเทศเดียวที่รอดพ้นและยังคงสามารถเป็นประเทศประชาธิปไตยอยู่ได้อย่างไร

คุณยังสามารถขึ้นไปบนเขาและถามเหล่าผู้คนชนเผ่าต่าง ๆ ซึ่งไม่เคยได้รับการใส่ใจจากภาครัฐว่า ทำไมเขาถึงมีรูปในหลวงประดับไว้ในบ้านทุกหลัง หรือคุณลองลองเดินทางไปแถบชนบทที่เคยทุรกันดารทั่วประเทศนี้ก็ได้ ว่าพวกเขาได้ระบบชลประทานมาได้อย่างไร หรือโครงการฝนเทียมนั้นได้ช่วยอะไรพวกเขาบ้าง

For me personally, I had witnessed live on TV once when I was very young, on the day everybody was offering their wishes to the King to celebrate his birthday. Instead of enjoying the delight of being loved and given good wills by his people, he used that opportunity to ask the government officers of the water situation and explain the 'monkey-cheek' theory, a plan he developed to help save water and prevent flood, while illustrating on the map he had prepared. That was the day I got to see my king working right before my eyes.

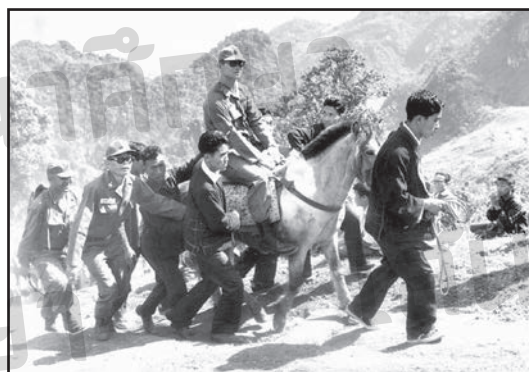
The assumption that the love we have for our king is purely because we are under-educated and the failure to recognize his accomplishments, because you're stuck with his title, is superficial and pure ignorance in truths and dimensions of people and society of other cultures.

But that's ok.

ส่วนตัวฉัน ฉันได้เคยดูการถ่ายทอดสดทางทีวีสมัยที่ฉันยังเด็ก ในวันที่ทุกคนต่างออกมาถวายพระพรให้ในหลวงเนื่องในวันพระราชสมภพของท่าน ท่านกลับใช้โอกาสในวันนั้น... เรียกข้าราชการมาถามไถ่ความเป็นไปเรื่องน้ำ และเล่าทฤษฎีแก้มลิงที่ท่านทรงศึกษาและพัฒนามา พร้อมกับอธิบายด้วยการวาดบนแผนที่ซึ่งท่านเตรียมไว้ ...วันนั้นเป็นวันที่ฉันได้เห็นในหลวงของฉันทรงงาน... ต่อหน้าต่อตา ในวันที่ท่านสามารถพักผ่อนและอิมเอมไปกับคำอวยพรของพสกนิกร โดยไม่จำเป็นต้องทรงงานเลย

ดังนั้น การยึดเอาตำแหน่งของท่านเป็นที่ตั้งแล้วเหมารวมเอาว่าพวกเรารักในหลวงของเราเพียงเพราะเราไม่มีการศึกษา หรือการไม่สามารถมองเห็นในสิ่งดี ๆ ที่ท่านได้ทรงทำไว้... นั่นสุดแสนจะกลวงและมันแสดงให้เห็นถึงการละเลยในความจริงและมิติที่หลากหลายของวัฒนธรรมอื่น

แต่ก็ไม่ใช่ไรหรอก

I'm not writing all this to beg you to love whom we love or even to respect him.

I understand if you do not understand our loyalty to him.

What I'm asking for is very simple: let us grieve.

You would see us cry. You would see us try to do things we believe are ways to repay his love and his hard work for us. You may not understand any of this and that's ok. But, please, let us grieve. Be respectful to our loss.

If you don't understand the concept of how losing our beloved King could be so painful, *at least, I believe, you would be able to*

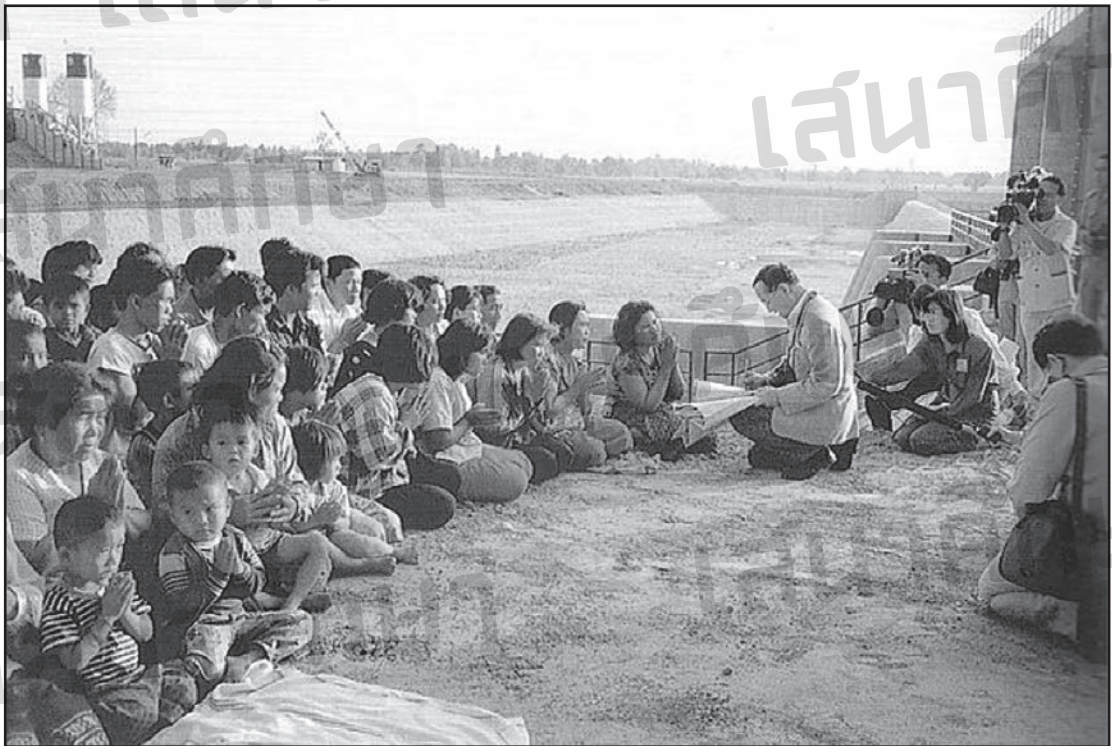
ฉันไม่ได้เขียนบทความนี้เพื่อจะขอให้คุณมารักคนที่ฉันรัก ...หรือแม้กระทั่งจะขอให้คุณเคารพท่านด้วยซ้ำ

ฉันเข้าใจว่าคุณจะไม่เข้าใจในความจงรักภักดีที่เรามีต่อท่าน

แต่ฉันเขียนบทความนี้ขึ้นมา เพื่อจะขอสิ่งที่ย่างยากกว่านั้นมากมาย.... ปลอ่ยให้พวกเราได้เศร้าโศกเถอะ

คุณจะได้เห็นเราร้องไห้ คุณจะเห็นเราพยายามทำในสิ่งที่เราเชื่อว่าจะสามารถตอบแทนความรักที่ท่านทรงมีให้ประชาชนและการทำงานอย่างหนักเพื่อพวกเรา คุณอาจจะไม่เข้าใจสิ่งที่พวกเรารู้สึกเลยสักนิด ซึ่งก็ไม่ใช่ไรหรอก ...แต่ขอร้องเถอะนะ ปลอ่ยให้พวกเราได้เศร้าโศกในแบบของเรา และกรุณาเคารพในการสูญเสียของพวกเราด้วย

ถ้าคุณไม่สามารถเข้าใจความรู้สึกของการสูญเสียกษัตริย์ผู้เป็นที่รัก ว่ามันเจ็บปวดแค่ไหน

understand the pain of losing someone you genuinely love and respect; Can you?

It's not too difficult, is it?

Your life will carry on as usual, even when you don't talk about us. But our lives... our lives have changed and our hearts broken.

Let us grieve, let us mourn, and let us do what we want to do. Stop attacking us, at least not at this time of mourning. Be respectful to this great loss.

Sincerely Yours,
Kalyakorn Naksompop
20 Oct 2016

ฉันเชื่อว่าอย่างน้อย... คุณก็คงจะสามารถเข้าใจว่าการเสียคนที่คุณรักและเคารพจากใจมันเจ็บปวดได้ขนาดไหน... ใช่ไหม

มันคงไม่ยากเกินไป

ชีวิตพวกคุณก็จะดำเนินไปตามปกติ แม้ว่า คุณจะไม่พูดถึงเรา ...แต่ชีวิตพวกเรา ชีวิตพวกเรา ไม่เหมือนเดิมเลย และหัวใจของเรากำลังสลาย

ปล่อยให้พวกเราได้โศกเศร้าเถอะ ให้พวกเรา ได้ทำในสิ่งที่อยากทำ หยุดโจมตีพวกเรา อย่างน้อย ก็ในช่วงเวลาแห่งความหมองหม่นนี้ และ... ช่วย เคารพต่อการสูญเสียของพวกเราด้วย

ด้วยความจริงใจ

กัลยกร นาคสมภพ

๒๐ ต.ค. ๒๕๕๙

๑ - ๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีทำบุญถวายเป็นพระราชกุศล เพื่อเป็นการน้อมรำลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณ เนื่องในวันคล้ายวันพระราชสมภพ ๒๐ กันยายน ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร.๕) ครบ ๑๖๓ ปี และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อานันทมหิดล (ร.๘) ครบ ๙๑ ปี ณ ห้องสุโขทัย บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙

๓ - ๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. นำคณะนายทหารไปตรวจเยี่ยม นนร.ชั้นปีที่ ๕ ในการศึกษาความรู้ ของเหล่าทหารที่เลือกรับราชการ ก่อนสำเร็จการศึกษา เหล่า ร. ณ ศร. อ.ปราณบุรี จว.ป.ข. เมื่อ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙

๕ - ๘ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.ร.จปร. เป็นประธานในพิธีประดับเครื่องหมายยศ มอบโล่ประกาศเกียรติคุณ และของที่ระลึก ให้แก่ผู้เกษียณอายุราชการ ผู้เข้าร่วมโครงการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ประจำปี ๒๕๕๙ ณ ห้องสุโขทัย บก.ร.จปร. เมื่อ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

๙ - ๑๐ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.ร.จปร. นำคณะนายทหารไปตรวจเยี่ยม นนร.ชั้นปีที่ ๕ ในการศึกษาความรู้ ของเหล่าทหารที่เลือกรับราชการ ก่อนสำเร็จการศึกษา เหล่า ม. ณ คม. จว.ส.บ. เมื่อ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙

๑๑

๑๒

๑๓

๑๑ - ๑๓ พิธีสงฆ์พระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โดย พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ได้นำข้าราชการ นนร. พนักงานราชการและลูกจ้างกระทำพิธี ด้วยความโทมนัสอาดูร ณ พุทธศาสนสถาน รร.จปร. เมื่อ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙

๑๔

ความสัมพันธ์ กิจกรรมทั่วไป

๑๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. นำคณะนายทหารไปตรวจเยี่ยม นนร. ชั้นปีที่ ๕ ในการฝึกภาคสนาม ฝึกการใช้อาวุธ ในการต่อสู้ระยะประชิด และการฝึกปฏิบัติ งานของหน่วยเฉพาะกิจ ณ สร. อ.ปราณบุรี จว.ป.ข. เมื่อ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙

๑๕

สวนสุนันทน์
กิจกรรมทั่วไป

๑๗

๑๖

๑๘

๑๙

๑๕ - ๑๙ พิธีบำเพ็ญกุศลเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แต่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในโอกาสเสด็จสวรรคต ครบ ๗ วัน (สัตตมวาร) โดย พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ได้นำข้าราชการ นนร. พนักงานราชการและลูกจ้าง เข้าร่วมพิธี ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙

๒๐

๒๑

๒๒

๒๐ - ๒๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีวางพวงมาลา เนื่องในวันปิยมหาราช
ณ พระบรมราชานุสาวรีย์ ร.๕ หน้า บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

๒๓

๒๔

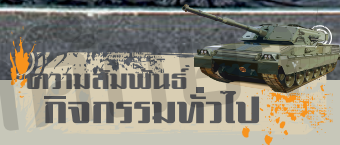
๒๕

๒๖

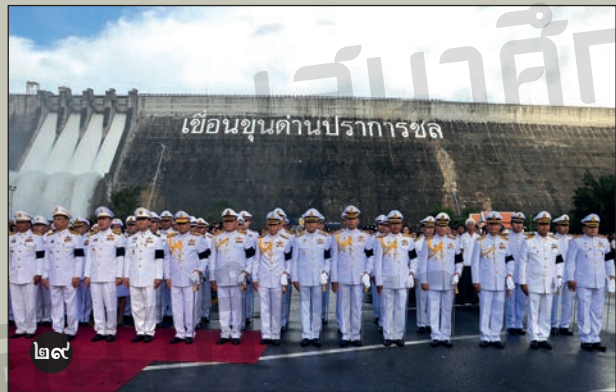
๒๓ - ๒๖ พิธีทำบุญตักบาตรถวายเป็นพระราชกุศล แต่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดช ในโอกาสเสด็จสวรรคตครบ ๑๕ วัน (ปีณรมสวาร) โดย พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ได้นำ
นายทหารชั้นผู้ใหญ่พร้อมคู่สมรส ข้าราชการ นนร. พลทหารฯ ร่วมพิธี ณ ลานหน้า บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๖ ตุลาคม
๒๕๕๙

๒๗

๒๘

๒๙

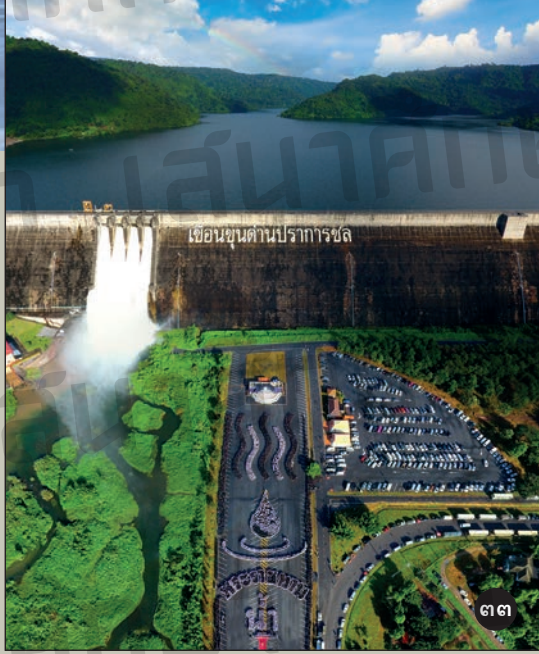
๓๐

๓๑

๓๒

๓๓

๓๔

๓๕

๒๗ - ๓๕ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.ร.จปร. ได้นำข้าราชการ นนร. และครอบครัว ร่วมกับ นายประติษฐ์ ยมานันท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก กลุ่มองค์กร และพสกนิกร จ.นครนายก จัดกิจกรรมแปรอักษรแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณถวายแด่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ภายใต้แนวคิด "น้ำพระราชทาน" ที่บริเวณลานหน้าเขื่อนขุนด่านปราการชล ต.หินตั้ง อ.เมือง จ.นครนายก เมื่อ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

๑ - ๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะจาก The National Defence University of Malaysia (NDUM) จำนวน ๔๗ นาย ในโอกาสเดินทางมาศึกษา และดูงาน รร.จปร. ตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๕๙ ณ ห้องสุโขทัย บก.รร.จปร. เมื่อ ๕ กันยายน ๒๕๕๙

๓ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร. กองกำลังป้องกันตนเองประเทศ ญี่ปุ่น ในโอกาสเดินทางมาศึกษา และดูงาน รร.จปร. ตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๐ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙

บรรณาธิการแถลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๕ เดือนกันยายน - ตุลาคม ๒๕๕๙

สวัสดิ์ศรีรับท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

จนถึงวันนี้ ยังไม่มีคำพูดใดที่จะบรรยายความเศร้าโศกเสียใจของคนไทยทั่วโลกที่ต้องสูญเสียพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นศูนย์รวมใจเป็นดวงใจของชาวไทยทุกคนไปอย่างสุดอาลัย ได้เท่ากับความรู้สึกของแต่ละคนที่มีต่อพระองค์ บางคนหลังน้ำตา ทั้งที่ไม่เคยเสียน้ำตาให้กับ พ่อ-แม่ หรือคนรักของตัวเองเมื่อจากไป

คงไม่มีความรักใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าความรักระหว่าง พระเจ้าอยู่หัวกับพสกนิกรชาวไทยที่มีต่อกัน ประดุจพ่อกับลูก พระองค์เป็นตัวอย่างของคนดีที่ไม่มีคำสรรเสริญใด ๆ ที่จะเพียงพอต่อคุณงามความดีที่พระองค์ได้กระทำต่อพสกนิกรชาวไทยอย่างไม่รู้จักเหน็ดจากเหนื่อย ๓๖๕ วัน ในแต่ละปี คือวันทำงานของพระองค์ที่ไม่มีวันหยุดตลอด ๗๐ ปี โดยโครงการพระราชดำริกว่า ๔,๐๐๐ โครงการเกิดขึ้นเพราะต้องการแก้ปัญหาความเดือดร้อนและความทุกข์ยากให้พสกนิกรของพระองค์ จนทั่วโลกยกย่องสรรเสริญในพระปรีชาสามารถ และพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อคนไทยอย่างใหญ่หลวง ภาพของความจงรักภักดีของคนไทยต่อในหลวงในโอกาสสำคัญ ๆ นั้น กลายเป็นสัญลักษณ์ของประเทศไทย เป็นที่ประจักษ์ของผู้นำประเทศหลายประเทศที่ได้แสดงออกถึงความเคารพและศรัทธาในพระองค์ คนไทยไซดัดที่มีพระมหากษัตริย์ที่เป็นพ่อของลูกทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในประเทศไทยหรือไม่ก็ตาม

วันนี้พ่อจากพวกเราไปแล้ว บางคนคิดว่าพ่อสบายแล้ว เหนื่อยมานานแล้ว พ่อจะได้พักผ่อน อาจจะยังห่วงลูกอยู่ก็ได้ พ่อคงอยากให้ลูก ๆ พ้นจากความทุกข์ยาก มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น พ่อพยายามทำมา ๗๐ ปี เพื่อจะเอาชนะความทุกข์ยากให้แก่ลูก ๆ ทุกคน แต่พ่อมีลูกตั้งเกือบ ๗๐ ล้านคน จึงเป็นเรื่องยาก พ่ออดทนมากทั้งสอนทั้งทำให้ดูเป็นตัวอย่าง พ่อไม่เคยโกรธลูก ไม่เคยดุว่า ว่ากล่าว หรือเขียนตีลูกคนใดเลยเพราะพ่อรักอย่างไม่มีเงื่อนไข ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วถ้าลูก ๆ ของพ่อนั้น นอกจากจะรักพ่อแล้ว ก็มารักกันเองด้วย ต่างคิดว่าเรามี พ่อ-แม่ คนเดียวกัน จึงเป็นพี่น้องกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ทะเลาะกัน ใครมีหน้าที่ทำอะไรก็ทำไปให้จนสุดความสามารถ ใครเป็นพี่ใหญ่ก็ต้องช่วยพ่อปกครองดูแลน้อง ๆ ให้อยู่ในกรอบ น้อง ๆ ก็ไม่ต้อง ถ้าเป็นเช่นนี้ เราคงได้เห็นรอยยิ้มของพ่อก่อนจากไป

ตอนนี้ไม่ว่าพ่อจะอยู่ที่ไหน พ่อคงเฝ้าดูพวกเราอยู่ด้วยความห่วงใย เราจงมาช่วยกันทำให้พ่อหมดห่วงด้วยการทำตามที่เราสอนไว้ ใครมีกำลังมากก็ทำมาก ใครมีกำลังน้อยก็ทำน้อย และทุกคนเลิกทะเลาะกัน คงยังไม่สายเกินไปที่คนไทยจะหันมาร่วมใจกันทำความดีเพื่อพ่อ และเป็นลูกกตัญญูของพ่อ ภูมิพลอดุลยเดชกันทั่วทั้งแผ่นดิน

สวัสดิ์ศรีรับ

พ.ร.ท. วัชรพล

พล.ต. วัชรพล ไม่รอด

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๕ เดือนกันยายน - ตุลาคม ๒๕๕๔

- ★ ขอน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณฯ ๕
- ★ They Said We Were Brainwashed ๒๕
- ★ ด้วยสัตย์ปฏิญาณทหารกล้า..... ๔๕
- ★ ทิศทางและอนาคตประเทศไทยหลังจาก
การลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ๕๒
- ★ ย้อนตำนานการสร้างคลอง
เชื่อมสองฝั่งทะเลของโลก ๕๘
- ★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้..... ๖๑
- ★ มองญี่ปุ่นในสงครามโลกครั้งที่ ๒..... ๖๘
- ★ ทิศทางการศึกษาการพัฒนาที่เปลี่ยนทิศ ๗๙
- ★ อากาศยานไร้คนขับขนาดเล็กทางยุทธวิธี ๘๓
- ★ หมายเหตุแห่งสยามฯ..... ๘๗
- ★ ภาษาอังกฤษร่วมสมัย ๙๑
- ★ บ้านหมูน..... ๙๓
- ★ ไบรอน้ำ..... ๙๗
- ★ ไฟรัก ไฟสงคราม..... ๑๐๐
- ★ มีของดีมาฝาก ๑๐๔
- ★ ใครอะไรที่ไหน..... ๑๐๖
- ★ เคล็ดลับเกร็ดความรู้..... ๑๐๘
- ★ พุทธวจน ๑๐๙

๑๙

★ ปวงประชาเป็นสุขสันต์

๓๔

★ ชาวจีนโพ้นทะเล

ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ :
ภูมิหลังและความสัมพันธ์ของคนกันเอง

ด้วยสัตย์ปฏิญาณทหารกล้า

ตอน นายร้อยสำรอง : นายทหารอาสาสงคราม (๒)

พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ผลงานดีเด่นและวีรกรรมของ นายร้อยสำรองทหารบก

นายร้อยสำรองทหารบก รุ่นที่ ๑ - ๙ จำนวน ๒,๕๕๗ นาย ส่วนมากได้ทำคุณประโยชน์เสียสละชีวิตและเลือดเนื้อให้แก่ประเทศชาติ เช่น การเข้าร่วมรบในสงครามโลกครั้งที่ ๒ สงครามเกาหลี สงครามในสาธารณรัฐเวียดนาม การปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ภารกิจป้องกันชายแดน เป็นต้น

๑. ผลงานดีเด่นของนักเรียนนายร้อยสำรองทหารบก รุ่นที่ ๓ คือ การออกแบบสร้างที่พัก ของ นส.ยุคลธร สิงห์พันธุ์ หมายเลขประจำตัว ๓๐๓๒๖ ซึ่ง พลโท สำราญ แพทยกุล ขณะดำรงตำแหน่งแม่ทัพภาคที่ ๓ ซึ่งเป็นอดีตผู้บังคับกองนักเรียนนายร้อยสำรองทหารบก รุ่นที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๘๗-๒๔๘๘) เขียนสาส์นชมเชยเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ความตอนหนึ่งว่า

...พลตรี ยุคลธร สิงห์พันธุ์ เป็นนายทหารที่ป่าจำได้แต่ครั้งยังอยู่ด้วยกันในป่าแดง จังหวัดเพชรบูรณ์ ครั้งกระนั้น นส.ยุคลธร ฯ ได้แสดงแนวแห่งความริเริ่มแนวความคิดใหม่ ๆ โดยเฉพาะในฐานะที่เป็นผู้สำเร็จวิชาการก่อสร้างมาจากโรงเรียน

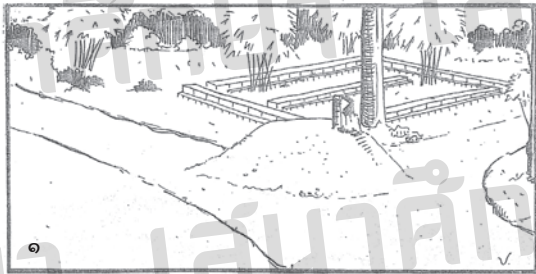

พลตรี ยุคลธร สิงห์พันธุ์

มีชื่อ นส.ยุคลธร ฯ ได้ออกแบบการสร้างที่พักของ นส. ตามลาดเขาในแนวแปลกซึ่งไม่เหมือนใคร เป็นที่โจษจันในหมู่นายทหารโรงเรียนนายร้อยครั้งนั้นเป็นอย่างมาก ท่านเจ้ากรมยุทธศึกษา (พันเอก ชุนเรืองวีรยุทธ) ถึงกับลงทุนเดินมาดูและออกปากชมกับป่าว่า นักเรียนคนนี้เก่ง ออกแบบก่อสร้างได้แหวกแนวดี และแบบของ นส.ยุคลธร ฯ ก็เลยเป็นแบบที่นิยมกันกว้างขวางในโรงเรียนอื่นของโรงเรียนนายร้อยสมัยนั้น

ภาพถ่าย "นรสิงห์" ที่บ้านป่าแดง จ.เพชรบูรณ์ ระหว่างสงคราม
มหาเอเซียบูรพาจนสงครามสิ้นสุดปี พ.ศ. ๒๔๘๘

ที่บัญชา งานของใคร ช่วยกันบอก

ชำระกาย แสนสำถุย สนานองค้

ดูไม้ออก หมวดอะไร ใครบอกได้

อาหารเย็น อาหารเช้า เตาเอาได้

ที่พักแรม แสนสุขใจ ใก้เหลื่อใจ

พุดใ้ง่าย จำใ้แม่น คะแนนดี

๒. วีรกรรมอันหาญกล้า

๒.๑ พลเอก กิติ สว่างเงิน อดีต

นักเรียนนายร้อยตำรวจทหารบก รุ่นที่ ๔ (หมายเลขประจำตัว ๔๐๕๒๒) ขณะมียศพันโทได้ต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายจังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ จนถูกยิงที่ข้อเท้าขวาทำให้กระดูกแตกหักจนเดินไม่ได้ แล้วมาถูกสะเก็ดระเบิดอีกเล็กน้อยในภายหลัง ต้องรักษาตัวที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ๕๖๕ วัน ได้เลื่อนยศเป็นพันเอกก่อนถูกคำสั่งปลดพิการ ภายหลังกองทัพภาคที่ ๔ ขอพระราชทานยศพลเอก ใน พ.ศ. ๒๕๒๑ และได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุด คือ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)

๒.๒ พันเอกพิเศษ วิเชียร กาญจนวงษ์ อดีตนักเรียนนายร้อยตำรวจทหารบก รุ่นที่ ๔ (หมายเลขประจำตัว ๔๐๕๔๘) ขณะเป็นร้อยตรีตำแหน่ง ผู้บังคับหมวดหน่วยกำลังทดแทนที่ ๑/๙๕ แห่ง ผส.๒๑ พัน ๑ (อิสระ) ได้ต่อสู้กับข้าศึก ณ บริเวณเมืองซอรวอน ประเทศเกาหลี ในคืนวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จนข้าศึกล่าถอย ร.ต. วิเชียร จึงได้สั่งให้ล่าเหยียดทหารที่ได้รับบาดเจ็บจับพลันและปรับปรุงหน่วยให้อยู่ในสภาพเดิม ความ

กล้าหาญเยี่ยงวีรบุรุษครั้งนี้ นำเกียรติยศชื่อเสียงมาสู่ท่านและประเทศชาติ

ความสำเร็จในการรบของทหารไทยที่เนิน พ็อคช็อบ (PORK CHOP HILL) ซึ่งเป็นปราการที่เข้มแข็งที่สุดแนวหนึ่งของข้าศึก แต่ก็ไม่พ้นความสามารถของทหารไทย จนกองทัพสหประชาชาติได้รับฉายานามจากกองทัพสหประชาชาติว่า “พยัคฆ์น้อย” (LITTLE TIGER) ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา นอกจากนี้ ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาได้มอบเหรียญบรอนซ์สตาร์ (BRONZE STAR) ประกอบอักษร “V” เป็นตราเครื่องหมายสำหรับความสำเร็จอย่างองจากกล้าหาญ ซึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติการทางทหารต่อสู้กับข้าศึกซึ่งมีอาวุธให้แก่ ร.ต. วิเชียร กาญจนวงษ์ (นายทหารไทยที่ร่วมรบกับทหารสหประชาชาติ) และได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเหรียญกล้าหาญเป็นบำเหน็จเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖ ขณะเดียวกัน

๒.๓ พันโท สวัสดิ์ เล็กสกุล หรือ “นายอำเภอหมอแกน”

สำเร็จการศึกษาเป็นนายร้อยตำรวจทหารบก เหล่าทหารราบ ยศว่าที่ร้อยตรีจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า หลักสุตรนายร้อยตำรวจ

ทหารบก รุ่นที่ ๔ พ.ศ. ๒๔๙๔ หมายเลขประจำตัว ๔๐๖๐๓ ท่านมีโอกาสไปราชการสงครามสมรภูมิตน ประเทศเกาหลี ประมาณ ๙ เดือน (พ.ศ. ๒๔๙๗-๒๔๙๘) ได้รับเหรียญชัยสมรภูมิ (เกาหลี) เหรียญปฏิบัติงานสหประชาชาติและเหรียญคอเรียเนอร์แดมแพนเซอร์วีรชของรัฐบาลเกาหลีใต้

หลังจากโอนไปรับราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ท่านได้ปฏิบัติงานด้านพลเรือนที่สำคัญ คือ ขณะดำรงตำแหน่งนายอำเภอเชียงคำ จังหวัดเชียงราย หลังวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ท่านได้มีส่วนร่วมอำนวยความสะดวกด้านพลเรือนกับ บก.ผส.๗ ในการยุทธที่อำเภอเชียงคำ จังหวัดเชียงราย โดยร่วมทำการต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เป็นเวลาประมาณ ๙ เดือน เกือบต้องสละชีพเพื่อชาติที่นั่นจนได้รับฉายาจากหนังสือพิมพ์ว่า “นายอำเภอโมแกน”

อุดมคติประจำชีวิตของท่าน **“คนดี คือ คนที่รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักให้เกียรติผู้อื่นและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม”**

๒.๔ พันเอกพิเศษ ไชยยง โพธิ์อุไร

สิบตรี ไชยยง โพธิ์อุไร จากหลักสูตรนักเรียนนายสิบทหารปืนใหญ่ ได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนายร้อยสำรองทหารบก หมายเลขประจำตัว ๕๐๖๙๒ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า รุ่นที่ ๕ สำเร็จการศึกษาได้รับพระราชทานยศว่าที่ร้อยตรี เหล่าทหารสรรพาวุธ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๕

วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ **ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์** เผ่าแม้วยกกำลังบุกเผาโรงเรียน เผาที่ทำการชั่วคราวของตำรวจ พร้อมใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่บ้านแม้วภูซี้เก้ ตำบลโนนหมากมูน อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย วันรุ่งขึ้นหน่วยปฏิบัติการพลเรือน ตำรวจ และทหาร (พตท.) จังหวัดส่งกำลังตำรวจเพิ่มเติมเข้าไป มีกำลังทั้งสิ้น ๕๔ นาย เสียชีวิต ๒ นาย เหลือ ๕๒

นาย โดยมีร้อยตำรวจเอก พิเศษฐ์ เกษบุรมย์ เหล่าทหารราบเป็นผู้บังคับหน่วย เฮลิคอปเตอร์ ๑ ลำ ซึ่งร้อยเอก นฤนารถ ไตรภูวนารถ เป็นนักบินถูกผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ (ผกค.) ยิงชำรุด ไม่สามารถบินกลับที่ตั้งปกติ (กองทัพภาคที่ ๒ ส่วนหน้า หรือ ทภ.๒ สน.)

ทภ.๒ สน. จึงจัดตั้ง กำลังรบเฉพาะกิจ “ชูชีพ” ประกอบด้วย กำลังตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษและทหารผสมกันรวม ๒๘๙ นาย มี พันตรี ไชยยง โพธิ์อุไร เป็นผู้บังคับหน่วย นำกำลังเข้าปฏิบัติการโจมตีห้วงล้อมของ ผกค. เพื่อช่วยชีวิตตำรวจทั้ง ๕๒ นาย และกวาดล้าง ผกค. ในบริเวณนั้นให้หมดไป จากนั้นได้รับการยกย่องนำกำลังกวาดล้าง ผกค. บริเวณพื้นที่รอยต่อ ๓ จังหวัด (เลย พิษณุโลก และเพชรบูรณ์) การปฏิบัติการทั้ง ๗ ครั้ง พันตรี ไชยยงฯ แสดงความกล้าหาญนำผู้ใต้บังคับบัญชาเข้าปะทะ ผกค. ที่มีกำลังเหนือกว่าจนได้รับชัยชนะสามารถกวาดล้าง และทำลาย ผกค. บริเวณพื้นที่สำคัญ ๆ เช่น บ้านแม้วภูซี้เก้เหนือ บ้านแม้วป่ายาบ บ้านแม้วนาสะอูง บ้านแม้วป่าหวาย และบ้านแม้วหินร่องกล้า มีผลให้ ผกค. ประสบการสูญเสียอย่างมากมาย วีรกรรมที่แสดงความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวของ พันตรี ไชยยง โพธิ์อุไร จึงได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ

๒.๕ พันเอกพิเศษ ประสิทธิ์ สารฤทธิ

พันเอกพิเศษ ประสิทธิ์ สารฤทธิ นักเรียนนายร้อยสำรอง รุ่นที่ ๕ หมายเลขประจำตัว ๕๐๗๑๕ ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น สิทธิศักดิ์ ศักดิ์ฤทธิยุทธ ได้สร้างวีรกรรมในสงครามเวียดนามใต้ขณะมียศร้อยโท เดินทางไปปฏิบัติราชการสงครามตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๑ ตำแหน่ง ผช.ผอ.๓ (อากาศ)

ในวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๒ ร้อยโท สิทธิศักดิ์ฯ ได้รับคำสั่งให้ควบคุมนำกระสุนวัดถูระเบิดโดยเฮลิคอปเตอร์ไปสนับสนุนให้แก่

ร้อยโท สมศักดิ์ พันธุ์เยี่ยม ผู้บังคับฐานปฏิบัติการ ร้อย ๓ พัน.๒ ร.๑ กองพลอาสาสมัคร ที่หมู่บ้านลือค แอน อำเภอลองถิ่น จังหวัดเบียงหนว่ ซึ่งทหารข้าศึก เวียดกงปิดล้อม

เฮลิคอปเตอร์บินอยู่เหนือฐานปฏิบัติการ ร้อยโท สิทธิศักดิ์ ไข่วิธี “LANDING” โดย มีกำลังทางอากาศคอยยิงคุ้มกัน และสามารถ นำเฮลิคอปเตอร์กลับถึงค่ายแบร์แคทโดย ปลอดภัย ทั้ง ๆ ที่ถูกทหารเวียดกงระดมยิง อย่างหนัก ร.ท.สิทธิศักดิ์ สารฤทธิ์ ได้รับเหรียญ กล้าหาญของกองทัพบกสหรัฐอเมริกา และ กองทัพบกเวียดนามใต้

- “ACM. WITH V” หรือ ARMY COMMENDATION MEDAL WITH V.

- GALLANTRY CROSS WITH BRONZE STAR หรือ BRONZE STAR

๒.๖ พันเอก ผิน มาลีเนตร

ผิน มาลีเนตร เริ่มชีวิตการเป็นทหาร จากโรงเรียนนายสิบทหารราบ จังหวัดลพบุรี หลักสูตร ๒ ปี (พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๑๒) และนักเรียนนายร้อย สำรองทหารบก รุ่นที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๑๖) หมายเลขประจำตัว ๖๐๙๓๕ เป็นนายทหารที่ได้รับ เหรียญกล้าหาญตั้งแต่เป็นนายทหาร ชั้นประทวน ทั้งในและต่างประเทศทั้งหมด ๗ เหรียญ ดังนี้

สมรภูมิเกาหลี

กองพันทหารไทยได้รับคำสั่งเข้าตีข้าศึก (เกาหลีเหนือ) ณ บริเวณเขาจุงงู เมืองจุงงู เกาหลีใต้ ผิน มาลีเนตร ทำหน้าที่ผู้บังคับหน่วย ขนาดเล็ก (ผู้บังคับหมู่) ใช้เวลา ๒ ชั่วโมงเศษ ทำลายรังปืนกลหนักและบังเกอร์ได้ แล้วนำกำลัง เข้าตีที่หมายปักซ่ายสุดได้สำเร็จ ในขณะที่กำลัง ส่วนใหญ่เข้าตะลุมบอน และยึดที่หมายส่วนใหญ่

สิบตรี ผิน มาลีเนตร ได้รับเหรียญ ดังนี้

๑. เหรียญบรอนซ์สตาร์ ระดับ อักษร “วี” จากแม่ทัพฝ่ายสหประชาชาติ

๒. **ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ** เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

สมรภูมิเวียดนามใต้

ผิน มาลีเนตร ในตำแหน่งผู้บังคับกอง ร้อย ๓ กองพัน ๓ รับมอบภารกิจหลักออกปฏิบัติการ เคลียร์พื้นที่และซุ่มโจมตีตามพื้นที่ต่าง ๆ ครั้งละ ๑๕ วัน ในช่วงฤดูฝนทำให้การปฏิบัติการเป็นไปด้วย ความยากลำบากแต่ก็ได้รับชัยชนะ

ร้อยเอก ผิน มาลีเนตร ได้รับเหรียญ ดังนี้

เหรียญบรอนซ์สตาร์ ระดับอักษร “วี”

เหรียญกล้าหาญชั้น ๑ ของเวียดนาม ระดับพลวาระเบิด

เหรียญชัยสมรภูมิประกอบพลวาระเบิด

สมรภูมิประเทศลาว

ในพื้นที่การรบที่เขาพูดชันบันได ข้าศึก ล้อมอยู่กว่า ๑๐ วัน ไทยสู้ยิบตาและได้กำลังยิง สนับสนุน ข้าศึกเสียชีวิต ๗๘ คน ไทยเสียชีวิต ๓๑ คน บาดเจ็บ ๔๘ คน พันตรี ผิน มาลีเนตร ได้รับ **เหรียญกล้าหาญประเทศลาว**จากพระหัตถ์เจ้า มหาชีวิต

สมรภูมิภายในประเทศ

ผิน มาลีเนตร ปฏิบัติการปราบปรามผู้ ก่อการร้าย (ผกค.) ในพื้นที่ภาคเหนือและภาคใต้ สามารถเปิดโรงเรียนที่ ผกค. ปิด ๓๓ โรง ในภาคใต้ ที่จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส พันโท ผิน มาลีเนตร ได้รับ **เหรียญพิทักษ์เสรีชนชั้น ๑**

๒.๗ พลเอก จรวาย นิมดิษฐ์

พลเอก จรวาย นิมดิษฐ์ อดีตนักเรียน นายร้อยสำรอง รุ่นที่ ๖ หมายเลขประจำตัว ๖๑๐๒๘ เหล่าทหารราบ มีผลงานปฏิบัติการรบ ดังนี้

พ.ศ. ๒๕๐๐ เดินทางไปปฏิบัติราชการ สงคราม ณ ประเทศเกาหลี ในตำแหน่งผู้บังคับ

หมวดอาวุธ

พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้รับคำสั่งไปปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามป้องกันคอมมิวนิสต์ในหน่วยพลเรือนตำรวจทหาร (พตท.๑) ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอภูคดาหาร จังหวัดนครพนม ในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๙ ท่านนํากำลังกวาดล้างจนได้รับบาดเจ็บสาหัสจากการปะทะกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ จังหวัดนครพนม ร่วมกับหน่วยทหารจู่โจมพลร่มและตำรวจตระเวนชายแดน

พ.ศ. ๒๕๑๐ ท่านได้ปฏิบัติราชการสงคราม ณ ประเทศเวียดนาม ในตำแหน่งนายทหารยุทธการ กรมสนับสนุนกองพลอาสาสมัคร เสื้อดำ ผลัดที่ ๑ รุ่นที่ ๑

ปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ไปปฏิบัติภารกิจรบในประเทศลาว ๓ ครั้ง และได้รับบาดเจ็บ ๒ ครั้ง

๒๖ มีนาคม ๒๕๑๔ นํากำลังปะทะกับข้าศึกและถูกยิงบริเวณต้นขาซ้ายจากการรบที่ยอดเขา ๑,๗๓๗ เมืองข้าทอง

๑๕ กันยายน ๒๕๑๔ ได้รับบาดเจ็บสาหัสจากสะเก็ดระเบิดที่เท้าในพื้นที่การรบบริเวณเมืองปากซ่อง ประเทศลาว

พ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๑๙ เป็น ผบ.ชุด รับผิดชอบการป้องกันและปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ บริเวณรอยต่อ ๓ จังหวัด (บุรีรัมย์ นครราชสีมา และปราจีนบุรี) ท่านมีศิลปะในการพูดจนได้รับความร่วมมือก่อสร้างโรงเรียนประถมศึกษา นับสิบโรงในพื้นที่ทุรกันดาร ขุดบ่อน้ำ และให้การรักษายาบาล จึงถูกเรียกว่า **“คุณพ่อเสือ”**

๒๘ ธันวาคม ๒๕๒๐ พันเอกพิเศษจรรยา ได้รับพระราชทาน**เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์ชั้นรามารับดี “ชั้นอัศวิน”**

พ.ศ. ๒๕๒๗ ท่านเสียชีวิตพร้อมรองแม่ทัพภาคและคณะ จากอุบัติเหตุเฮลิคอปเตอร์เกิดระเบิดโดยไม่ทราบสาเหตุ ขณะพ่นพ่นรันเวย์สนามบินทหารที่ค่ายสุรนารี ต่อมากองทัพบก ปู่น้ำแห่งหนึ่งความดีความชอบได้รับพระราชทานยศ **พลเอก**

๒.๘ พันเอก ไชยวัฒน์ เขียมสอาด
อดีตนักเรียนนายร้อยสำรอง รุ่นที่ ๗
หมายเลขประจำตัว ๗๑๖๐๗

พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๑๒ ปฏิบัติหน้าที่ ผู้บังคับกองร้อยอาวุธเบาที่ ๑ กองพันทหารราบที่ ๒ กรมทหารพรานที่ ๑ กองพลอาสาสมัคร (สาธารณรัฐเวียดนาม เสื้อดำ รุ่นที่ ๑ ผลัดที่ ๑)

ท่านได้รับเหรียญกล้าหาญชั้น ๑ ของ **สหรัฐอเมริกา** คือ เหรียญ SILVER STAR MEDAL และได้รับเหรียญกล้าหาญชั้น ๑ ของ **สาธารณรัฐเวียดนามใต้** คือ

GOLDEN STAR MEDAL
ARMED FORCES HONOR MEDAL
FIRST CLASS UNIT

๒.๙ นายร้อยสำรองทหารบก รุ่นที่ ๙

๒.๙.๑ นายสิบสามสัญญาในการรบที่ประเทศลาว ร้อยเอก ชัยพร จันทร์เยี่ยม (เหล่า ส.) ร้อยเอก ทรงแพล (ทองแดง) แก้ววิจิตร (เหล่า ร.) พันตรี ประชุม ธนาบุรณ์ (เหล่า ร.)

๒.๙.๒ เสียชีวิตขณะปฏิบัติหน้าที่ในสมรภูมิเวียดนามใต้ ร้อยเอก ศิริ เกตุตรีภรณ์ (เหล่า ร.) พันโท ชาญ สุริยนต์ (เหล่า ป.)

๒.๙.๓ เสียชีวิตตามแผนป้องกันประเทศ พลโท ทองคนธ์ วิศปาแก้ว (เหล่า ส.) เสียชีวิตที่ปราจีนบุรี พลโท ยิ่งยง ลีคนทัด (เหล่า ป.) เสียชีวิตเนื่องจากเฮลิคอปเตอร์ตกขณะไปตรวจราชการชายแดนที่จังหวัดน่าน ในฐานะรองผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๒ เวลา ๑๒.๑๒ น.

๒.๙.๔ เสียชีวิตขณะปะทะผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่ภาคใต้ ร้อยเอก บุญช่วย ช่างสมบุรณ์ (เหล่า ป.) ร้อยเอก ไร่ไรรัตินัย (เหล่า ร.) ขณะดำรงตำแหน่งปลัดป้องกันพันตำรวจตรี บุญเลิศ จันทร์บรรจง (เหล่า กง.)

๒.๙.๕ เสียชีวิตขณะปะทะโจรคอมมิวนิสต์ที่ภาคใต้ พันตำรวจตรี พงษ์ศักดิ์

แดงสุวรรณ

๒.๙.๖ รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์ เจริญรามมาลา พันตำรวจเอก พิเชษฐ เกษบุรมย์ (เหล่า ร.) ขณะยศร้อยตำรวจเอก พันเอก สรนาทร (นฤนารถ) ไตรภูวนารถ (เหล่า ป.) ขณะยศร้อยเอก

๒.๙.๗ รับพระราชทานเหรียญทักษิณ ชั้น ๑ ประดับเปลวระเบิด พันเอก ศักดิ์สิทธิ์ (สมบุญ) พลจันทร์ (เหล่า ป.) พันเอก มีชัย (บุญช่วย) ชมแสไช (เหล่า ส.)

ที่กล่าวมานี้ คือตัวอย่างของ นายร้อยตำรวจทหารบก หรือนายทหารอาสาสงคราม หรือ นรสิงห์ ผู้ปิดทองหลังองค์พระปฏิมา

นายร้อยตำรวจทหารบก จำนวนมากได้รับความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เป็นนายพลทั้งทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ และตำรวจ ส่วนผู้ที่ย้ายไปเป็นข้าราชการพลเรือนก็ได้ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด ตำแหน่งผู้พิพากษา หัวหน้าคณะศาลฎีกา นอกจากนี้ นายร้อยตำรวจหลายท่านได้สร้างวีรกรรมในสนามรบทั้งประเทศเกาหลี ลาว เวียดนาม และในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย แม้แต่ด้านการเมือง ก็มีนายร้อยตำรวจเป็นรัฐมนตรี สมาชิกผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

“นรสิงห์ รำลึก” โดย พ.อ.สมมาตร จันทนพ (๙/ร)

เป็นชาติเชื้อ	ชายชาญ	ทหารกล้า
มีสมญา	เกิดก่อน	“นรสิงห์”
เกียรติประวัติ	ดีเด่น	เป็นคนจริง
งานทุกสิ่ง	ตอบสนอง	กองทัพไทย
จอมพล ป.	พิบูลย์สงคราม	นามกระเดื่อง
แก้ปัญหา	บ้านเมือง	หลายสมัย
ได้ก่อตั้ง “นรส.” (นส.)	เพื่อกาลไกล	
สร้างทัพไทย	มั่นคง	ทรงพลัง
กำเนิดปี	สอง-สี่	แปด-ห้า
พากองทัพ	รุดหน้า	ไม่กลับหลัง
ถึง ๙ รุ่น ๙ ปี	มีกำลัง	
เป็นความหวัง	ราษฎร์-รัฐ	พัฒนา
เป็นกำลัง	สำคัญ	ของกองทัพ
เพื่อเปิดรับ	วิชาการ	ทุกแห่งที่
ทั้งเอเชีย ยุโรป	อเมริกา	
รวมวิชา ผักผัน	จนชำนาญ	
ยามสงคราม-	กลางเมือง	มาประชิด
คอมมิวนิสต์	ยาดรา	มาล้างผลาญ
เกาหลี, ลาว,	เวียดนาม	สงครามนาน
“นรสิงห์”	ร่วมในการ-	ยุทธนา
นำชื่อเสียง	เกียรติภูมิ	มาสู่ชาติ
เสริมอำนาจ	กองทัพไทย	ให้มหา
พาประเทศ	อยู่รอด	ตลอดมา
ปวงประชา	คลายทุกข์	สุขสำราญ
มาบัดนี้	ปี, เดือน	ก็เคลื่อนคล้อย
เหลือแต่รอย	ฝากไว้	ให้ลูกหลาน
อุทิศตน	พันฝ่า	มาช้านาน
สืบทอด	ปีผ่าน	งานแผ่นดิน
นรสิงห์	รวมใจ	ในวันนี้
ทั้งน้อง-พี่	ชื่นชม	สมถวิล
ภาพอดีตฝังไว้	ในดวงจิต	
ถึงชีพลิ้นลับไป	ให้ไทยยัง	

จากหนังสือ “๕๘ ปี นายร้อยตำรวจ” พ.ศ. ๒๕๓๓ หน้า ๓๓

ทิศทางและอนาคต ประเทศไทยหลังจากการ ลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙

พล.ต.ดร.เจนวิทย์ ยามะรัตน์

- ผู้เชี่ยวชาญประจำประธานศาลรัฐธรรมนูญ
- อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
- อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการจัดการ
ความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

การเมืองไทย

หลังการลงประชามติผ่านไปเป็นที่เรียบร้อยแล้วสำหรับการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยการออกเสียงประชามติเมื่อวันที่ ๗ ส.ค. ๒๕๕๙ ที่ผ่านมานั้น มีจำนวนผู้มาใช้สิทธิออกเสียงประชามติทั้งประเทศถึง ๒๗,๖๒๓,๑๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘ ซึ่งถือว่ามากกว่าจำนวนผู้มาใช้สิทธิออกเสียงประชามติของปี ๒๕๕๐ ที่มีผู้มาใช้สิทธิร้อยละ ๕๗

สำหรับผลการลงประชามติในประเด็นคำถามแรก “ให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๙” พบว่า ประชาชนลงคะแนนเห็นชอบ ๑๕,๕๖๒,๐๒๗ เสียง คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๔๐ และไม่เห็นชอบ ๙,๗๙๔,๖๘๐ เสียง คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๖๐

ส่วนประเด็นที่สอง คำถามพ่วงที่ระบุว่า “ท่าน เห็นชอบหรือไม่ว่า เพื่อให้การปฏิรูปประเทศเกิดความต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติ สมควรกำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลว่า ในระหว่าง ๕ ปีแรก นับแต่วันที่มีรัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็น

นายกรัฐมนตรี” พบว่า “ประชาชน” ลงคะแนนเห็นชอบ ๑๓,๙๖๙,๕๙๔ เสียง คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๑๑ ไม่เห็นชอบ ๑๐,๐๓๐,๕๙๙ เสียง คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘๐

ผลของการลงประชามติ “เห็นชอบ” ร่างรัฐธรรมนูญนั้น จะทำให้เกิดการเดินหน้าประเทศไทยเข้าสู่เส้นทางแบบเต็มขั้น โดยไล่เรียงตั้งแต่นายกรัฐมนตรีก็จะนำร่างรัฐธรรมนูญทูลเกล้าฯ ถวายภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศผลประชามติเมื่อรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้แล้ว คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (กรธ.) ต้องจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (พ.ร.ป.) ให้แล้วเสร็จภายใน ๒๔๐ วัน นับจากวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ จากนั้น กรธ. จะส่งร่าง พ.ร.ป. ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่าง พ.ร.ป. แต่ละฉบับ หาก สนช. เห็นชอบ ก็จะส่งผลให้ร่าง พ.ร.ป. มีผลบังคับใช้ โดยตามมาตรา ๒๖๘ ระบุว่า ให้ดำเนินการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันที่ พ.ร.ป. ๔ ฉบับ มีผลบังคับใช้ ได้แก่ พ.ร.ป.ว่าด้วยการเลือกตั้ง พ.ร.ป.ว่าด้วยการได้มาซึ่งวุฒิสภา พ.ร.ป.ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

และ พ.ร.ป.ว่าด้วยพรรคการเมือง

สรุปว่าหลังวันออกเสียงประชามติ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ต้องใช้เวลาอีกอย่างน้อย ๓๐+ ๒๔๐+๖๐+๑๕๐ = ๔๘๐ วัน หรือ ๑๖ เดือน กว่า จะถึงวันเลือกตั้ง คาดว่าจะได้เลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๖๐

อย่างไรก็ตาม แม้ ณ วันนี้ สังคมไทยจะมีทิศทางของการขับเคลื่อนประเทศสู่การเลือกตั้งที่ชัดเจน แต่ระยะเวลาประมาณ ๑๖ เดือน ถือเป็นระยะเวลาที่ยาวนานไม่น้อย ดังนั้นการรับรู้ความคิดเห็นประชาชนในประเด็น “ความคิดเห็นของประชาชน ต่อ “การเมืองไทย” หลังการลงประชามติ” จึงเป็นการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน จำนวน ๑,๒๗๙ คน ที่ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมุ่งหวังว่าข้อมูลที่สกัดความคิดเห็นดังกล่าวนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนประเทศต่อไป โดยสรุปผลได้ ดังนี้

ประชาชนคิดว่า “การเมืองไทย” หลังการลงประชามติจะเป็นอย่างไร? พบว่า “คำตอบ” ที่ “ประชาชน” ตอบมากที่สุด ร้อยละ ๕๕.๔๓ คือ เหมือนเดิม เพราะยังคงมีปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง มีทั้งฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจและผลประโยชน์มิให้ เห็นทุกยุคทุกสมัย ไม่น่าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลง ฯลฯ รองลงมา ได้แก่ ดีขึ้น ร้อยละ ๓๑.๗๕ เพราะ ได้มีการลงประชามติ ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญก่อนจะมีการเลือกตั้งครั้งใหม่ บ้านเมืองมีทิศทางที่ชัดเจนขึ้น ฯลฯ และ แย่ลง ร้อยละ ๑๒.๘๒ เพราะผลที่ออกมาอาจสร้างความไม่พอใจให้กับผู้ที่ไม่เห็นด้วย อาจเกิดการแบ่ง ชั่วแบ่งฝ่าย มีการออกมาเรียกร้องหรือคัดค้าน สถานการณ์อาจรุนแรงมากขึ้น ฯลฯ

พิจารณาจากการลงประชามติและผลการสำรวจดังกล่าวของประชาชนแล้ว ก็คงต้องยอมรับว่าแม้ประชาชนจะออกมาแสดงพลังในการลงประชามติ เพื่อเดินหน้าประเทศไทย แต่ก็ไม่กล้า

คาดหวังถึงขั้นว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงประเทศ เนื่องจากประชาชนต่างรู้อยู่เต็มอกว่า “ความขัดแย้งทางการเมือง” ที่เปรียบเสมือนเป็น “เนื้อร้าย” ที่บ่อนทำลายประเทศอยู่นั้น จำเป็นต้องอาศัยทุกภาคส่วนของสังคมไทย ไม่เว้นแม้แต่พนักงานการเมืองเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไข แต่ดูเหมือนว่าที่ผ่านมาจะมีคนบางกลุ่มในสังคม หรือหากพูดตรง ๆ ก็คือ นักการเมือง มักจะ “ขัดแย้งขัดขา” ทำให้ประเทศชาติยังคง “ติดหล่ม” อยู่ในความขัดแย้งจนยากจะเดินหน้า

จากการจัดตั้งรัฐบาลที่ผ่านมา นโยบาย “ประชานิยม” เป็นหนึ่งในสโลแกนสำคัญ ที่ทำให้ “ทักษิณ ชินวัตร” ชนะการเลือกตั้ง ๒ สมัยต่อเนื่อง กลายเป็นผู้ทรงอิทธิพลทางการเมืองสูงสุดคนหนึ่งในเกือบ ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา

แม้ว่าพรรคประชาธิปัตย์จะพยายามจัดติดด้วยนโยบาย “สวัสดิการนิยม” แต่ความนิยมยังไม่สูงเท่า “ทีมทักษิณ” ในนามพรรคเพื่อไทย

อาจมีคนเถียงว่า “ทีมทักษิณ” ชนะเลือกตั้ง ไม่ใช่เรื่องชุดนโยบายประชานิยมอย่างเดียว แต่อีกส่วนมาจากการ “ควรววม” พรรคการเมืองเล็กเข้ามา นั่นก็มีส่วนจริงอยู่ไม่น้อย

แต่หากชุดนโยบาย-มาตรการ “ประชานิยม” ที่เน้นการอุดหนุน-ลด-แลก-แจก-แถม ไม่ครอบคลุม เกาะกุมจิตใจผู้คนแล้ว รัฐบาลถัดมาคงไม่เจริญรอยตาม กระทั่งไม่กล้ายกเลิกบางนโยบาย หากว่าเพิ่มเติมต่อเนื่อง

แม้กระทั่งรัฐบาลที่มาจากรัฐประหาร โดยคณะ คสช. ยังต้องเดินหน้าดำเนินนโยบายประชานิยม

เพียง ๕ เดือนแรกของรัฐบาล คสช. พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี อนุมัติช่วยชาวนาเยียวยาแทนจำนำข้าวเกือบ ๓ แสนล้านบาท ฤดูกาลปลูกข้าวปี ๒๕๕๘/๒๕๕๙ รัฐบาลจัดเงินเพื่อ “รับจำนำยุ่งฉาง” ๑๒,๕๐๐ ล้านบาทต่อเนื่อง ฤดูกาลปี ๒๕๕๙-๒๕๖๐ อีก ๑๐๒,๗๘๔.๙๕ ล้านบาท

ปลายปี ๒๕๕๘ “บิกตู” สั่ง ๑๖ กระทรวงจัดกิจกรรม “แจกของขวัญ” ให้ประชาชน ๑๙๔ โครงการ อาทิ แจกแว่น-เที่ยวอุทยานฯ ฟรี-โทร. ฟรี รัปปีใหม่ ลดค่าจดจำนองอสังหาริมทรัพย์เหลือ ๐.๐๑% และบ้านประชารัฐ ฯลฯ

ไม่นับรวมโครงการใหญ่ ๆ ที่ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี ผูกพันข้ามปี แถมบรรจู้ไว้ในรัฐธรรมนูญ และ “ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี”

๒ ปี ของรัฐบาล คสช. มีเงินที่จ่ายตรงถึงเกษตรกร ชาวนา ไร่มัน ชาวสวนยาง ไม่น้อยไปกว่ารัฐบาลก่อน

ชาวบ้านทุกหัวระแหงยังได้กั “เงินกองทุนหมู่บ้าน” แบบปลอดดอกเบี้ย ลูกค้า ธ.ก.ส. ได้พักชำระหนี้-ลดดอกเบี้ย ๒ ปี

มีพักต้องกล่าวถึงนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี ที่แม้ในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ๒๕๕๗ ไม่ระบุชัด แต่ “บิกตู” ได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๔๔ ออกคำสั่ง คสช. ฉบับที่ ๒๘/๒๕๕๗ ให้คงนโยบาย “เรียนฟรี ๑๕ ปี” ต่อไป

แถมยังต่ออายุมาตรการลดไฟฟรี-รถไฟฟรี จากยุค “สมัคร สุนทรเวช” มาจนถึงปัจจุบัน

โครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค หรือ “ประกันสุขภาพถ้วนหน้า” ตั้งทำจะ “ยกเลิก” ก็มีเสียงต้าน จนต้องสั่งเว่ยด้วยการเปลี่ยนเก้าอี้รัฐมนตรีสาธารณสุขมาแล้ว

ความพยายามกวาดล้างนโยบายประชานิยม จึงต้องตั้งหลักใหม่ด้วยการใช้ “บิกดาต้า” เป็นเครื่องมือต่อยอด

โดยจับมือ “ผู้มีรายได้น้อย” มาตีทะเบียนไว้แล้วราว ๘ ล้านคน เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการจัดสวัสดิการให้โดยตรง

หาก “บิกตู” ยังอยู่ยั้งยืนยง คนไทย-ฐานรากจะได้อะไรบ้าง?

คำตอบอยู่ที่ทั้งในรัฐธรรมนูญ-ในงบประมาณภายใต้คัมภีร์สวัสดิการที่พึงปรารถนา “จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน” ที่ ดร.ป่วย อึ้งภากรณ์ เขียน

ไว้เมื่อ ๔๐ ปีก่อน อาทิ เด็กเกิดใหม่ ๑ ต.ค. ๒๕๕๘-ก.ย. ๒๕๕๙ จะได้เงินอุดหนุนเดือนละ ๔๐๐ บาท เมื่ออายุครบ ๑ ขวบ จะได้เดือนละ ๖๐๐ บาท จนถึง ๓ ขวบ

จัดทำประกันชีวิตสำหรับผู้มีรายได้น้อยทุกราย อัตราเบี้ย ๙๙ บาทต่อราย คุ่มครองกรณีเสียชีวิตหรือทุพพลภาพสิ้นเชิง ๕๐,๐๐๐-๖๐,๐๐๐ บาท และชดเชยกรณีประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยจนไม่สามารถทำงานได้ วันละ ๓๐๐ บาท

ผู้สูงอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป สมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) รัฐบาลจะสมทบให้ ๑ เท่า แต่ไม่เกินปีละ ๑,๒๐๐ บาท

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หรือ ทีดีอาร์ไอ ทำตัวเลขไว้ว่า หากประเทศไทยต่อยอดประชานิยม หรือ “สวัสดิการถ้วนหน้า” ต้องใช้งบอุดหนุนสูงถึง ๔.๓ แสนล้านบาทในปี ๒๕๖๐

ด้วยเหตุนี้ จึงไม่น่าแปลกที่จะพบว่าเวลานี้ คสช. เองไม่ได้มุ่งเน้นไปที่เรื่องของการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศเท่านั้น หากแต่ตัวจักรสำคัญอย่าง “รัฐบาล” เองได้กำลังเร่งผลิตผลงาน เพื่อเรียกความเชื่อมั่น ในยามที่ “กระแส” ของ พล.อ.ประยุทธ์ ยังอยู่ในแดนบวก ตั้งแต่ก่อนและหลังประชามติเป็นต้นมา

เพราะแม้ว่าจะเกิดเหตุระเบิดและมีการเผาสถานที่บางแห่งใน ๗ จังหวัดภาคใต้ตอนบน เมื่อวันที่ ๑๐-๑๒ ส.ค. ที่ผ่านมา ซึ่งจนถึงวันนี้ ทุกอย่างยังอยู่ในกระบวนการยุติธรรมที่เดินหน้าสืบสวนสอบสวนไปอย่างเข้มข้น แต่ถึงกระนั้นคะแนนด้านความเชื่อมั่นต่อการรักษาความสงบภารกิจของ คสช. ยังมีคะแนนที่ไม่ซ้เหร่หนักจากผลการสำรวจความเห็นประชาชนที่ผ่านมาล่าสุด โดย “ซูเปอร์โพล” นำเสนอผลสำรวจเรื่อง “สังคมคิดอย่างไรต่อหน่วยงานความมั่นคงในสถานการณ์การเมืองปัจจุบัน”

เมื่อจุดแข็งของ คสช. ยังยืนอยู่บนภารกิจของความมั่นคงประชาชนมีความมั่นใจต่อความ

สงบเรียบร้อยภายในประเทศตลอดระยะเวลาสองปีที่ผ่านมา ขณะเดียวกันคะแนนความนิยมที่ประชาชนมีต่อ พล.อ.ประยุทธ์ กำลังจะกลายเป็น “เกราะ” ชั้นดี คสช. จะต้องไปคิดต่อว่าจะทำอย่างไร เพื่อให้ประชาชนเป็นฝ่ายเรียกร้องและสร้างความเปรียบเทียบเกิดขึ้น ระหว่างนายกฯ ประยุทธ์ ที่มาจากการรัฐประหารกับ นายกฯ ที่จะมาจากบัญชีพรรคการเมือง เสนอเข้าชิงในยกแรก เมื่อถึงวันเปิดสภา

จากการปฏิวัติรัฐประหารที่ผ่านมา มีบทเรียนให้ศึกษากันหลายเรื่อง ประเด็นหลัก ๆ ที่พูดถึงกันมากคือ จะทำอย่างไรไม่ให้เกิดการปฏิวัติ “เสียของ” พร้อมคำเตือนให้ระวัง อย่าซ้ำรอยเหตุการณ์ “พฤษภาทมิฬ”

การปฏิวัติครั้งล่าสุดนี้ จึงมีการออกแบบสร้างกลไก และกำหนดยุทธวิธีในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อตอบใจยุทธการรัฐประหาร ทั้งการจัดระเบียบ เปลี่ยนแปลง เผื่อระวัง ป้องกัน และกำจัด

นอกจากนี้ ยังกำหนดข้อห้ามต่าง ๆ ในหลายเรื่อง

ยังมีอำนาจพิเศษที่จะใช้แก้หรือจัดการปัญหา เพื่อให้การเปลี่ยนผ่านเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น

มีการโยนหินถามทาง แล้วค่อย ๆ แผ้วถางสิ่งกีดขวางต่าง ๆ เปิดทางสะดวก เดินหน้าไปสู่เป้าหมาย

มีการปฏิรูปและกำหนดกติกาใหม่ ทั้งภาคการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

เป้าหมายหลักของการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดคือ นักการเมืองที่ตกเป็นจำเลยทุกครั้งที่มีการรัฐประหาร

มองว่า นักการเมืองเป็นต้นเหตุของความขัดแย้งในสังคมเป็นพวกขี้โกง เล่นพรรคเล่นพวก กระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้องมากกว่าผลประโยชน์ของชาติ

ครั้งนี้ จึงมีกฎเกณฑ์ละเอียดยับในการกลั่นกรองนักการเมือง รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติและข้อ

ห้ามที่เข้มข้น เป็นการสกัดและลดอำนาจของนักการเมืองไปพร้อม ๆ กัน

กติกาใหม่ที่กำหนดขึ้น ได้ออกแบบในลักษณะที่ให้พรรคการเมืองอ่อนแอ กำหนดวิธีการเลือกตั้งที่ยากที่พรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งจะได้เสียงเกินครึ่งหนึ่งของสภา

ทั้งยังกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ ส.ว. เข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแล และมีสิทธิโหวตเลือกนายกรัฐมนตรี

ซึ่งที่มาของ ส.ว. ๒๕๐ คะแนน ล้วนมาจากการคัดสรรของ คสช. และในจำนวน ๒๕๐ คน มีตัวแทนเหล่าทัพ ๖ คน เข้าไปเป็น ส.ว. โดยตำแหน่ง ดังนั้น จึงแทบเป็นไปไม่ได้ที่นักการเมืองจะได้เป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อไป และในขณะที่นักการเมืองอยู่สภาพตกต่ำ ภาพของรัฐบาลก็โดดเด่นขึ้นมาแทนที่ ดูได้จากผลสำรวจของสำนักโพลต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นความพึงพอใจรัฐบาล และคะแนนนิยมของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และหัวหน้า คสช. ที่เพิ่มขึ้นตลอด

“นิด้าโพล” สำรวจความเห็นเรื่อง “๒ ปี ของนายกรัฐมนตรี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา” พบว่า ร้อยละ ๔๒.๔๐ ระบุว่า ทำงานในตำแหน่งนายกฯ ได้ดีมาก และร้อยละ ๔๕.๒๐ ระบุว่า ทำงานในตำแหน่งนายกฯ ได้ค่อนข้างดี

นอกจากนี้ ผลสำรวจด้านการตั้งใจทำงาน ความกล้าตัดสินใจ บุคลิกภาพผู้นำ ประสิทธิภาพการทำงานแก้ไขปัญหาประเทศและความโปร่งใส พบว่า พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มีคะแนนโดดเด่นทั้งนั้น

“นิด้าโพล” ยังสำรวจความเห็นเรื่อง “พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จะกลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกสมัย หลังการเลือกตั้งปี ๒๕๖๐ ตามวิถีทางประชาธิปไตย” พบว่า ร้อยละ ๖๐.๘๐ ระบุว่า เหมาะสม

เหตุผลคือ ชื่นชอบในการทำงาน มีความเป็นผู้นำ กล้าคิดกล้าทำ กล้าตัดสินใจ เด็ดขาด ตรงไป

ตรงมา ชัดเจน สามารถจัดการบ้านเมืองให้มีความเรียบร้อยเป็นปกติ ความขัดแย้งความวุ่นวายทางการเมืองต่าง ๆ ลดลง

ที่สำคัญคือ เวลานี้ ยังมองไม่เห็นใครที่จะทำงานได้ดีเท่า

ขณะที่สถาบันพระปกเกล้าสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการบริการสาธารณะและการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อทหาร ร้อยละ ๘๕.๕, นายกรัฐมนตรี ร้อยละ ๘๔.๖, คสช. ร้อยละ ๘๒.๖ ขณะที่เชื่อมั่นต่อพรรคเพื่อไทย ร้อยละ ๓๕.๕ และพรรคประชาธิปัตย์ ร้อยละ ๓๔.๒

นอกจากนี้ ยังมีเวลาเหลืออีกปีกว่า ๆ ที่รัฐบาลจะสามารถทำอะไรอีกมากมาย

ขณะเดียวกัน อีกด้านหนึ่งผลที่ออกมาแบบนี้มันก็ยอมแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ากระแสการสนับสนุนที่มีต่อ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) โดยรวม ชาวบ้านยังมีความศรัทธาและเชื่อมั่นโดยเฉพาะความต้องการให้บ้านเมืองมีการปฏิรูปตามโรดแมป

ผลการโหวตคราวนี้ยังชี้ให้เห็นว่าชาวบ้านส่วนใหญ่รังเกียจนักการเมือง ไม่ให้เครดิตมองว่าพวกเขาเหล่านั้นแหละคือตัวถ่วงของบ้านเมือง ชาวบ้านมองเห็นภาพการทุจริต มีพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ ซึ่งทำให้เกิดผลโหวตดังกล่าวออกมา เพราะหากย้อนกลับไปพิจารณาเปรียบเทียบสืบย้อนไปก่อน ในช่วงที่เกิดรัฐธรรมนูญปี ๔๐ ต่อเนื่องมาจนถึงปี ๕๐ ตอนนั้นกระแสประชาธิปไตยเลือกตั้งมาแรงมาก กระแสนายกฯ จากการเลือกตั้ง (ส.ส.) ต้องมาก่อน ขณะที่กระแสรังเกียจเผด็จการทหารในยุคนั้นก็แรง ดังนั้นเรื่องนายกฯ คนนอกถือว่าไม่ค่อยมีใครกล้าพูดถึงมากนัก ซึ่งผิดกับยุคปัจจุบันที่ตรงกันข้าม

เมื่อพูดถึงความเชื่อมั่น ความนิยมต่อ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่สูงมีผลสำคัญต่อการโหวตเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งสวนทางกับความนิยม

ของฝ่ายนักการเมืองโดยเฉพาะการเมืองในกลุ่มของทักษิณ ชินวัตร ที่มีแนวโน้มมีอนาคตที่ดับวับชัดเจน นอกเหนือจากประเด็นจากคุณสมบัติต้องห้ามในรัฐธรรมนูญที่ทำให้พวกเขาต้องจบบทบาทลงไปจากประวัติศาสตร์ทุจริตติดตัวในอดีตแล้ว ยังมีผลต่อการดำเนินคดีที่เป็นอยู่ที่คาดว่าจะต้อง “เดินหน้าเต็มตัว” เพราะพิจารณาจากผลโหวต มันก็ทำให้ พล.อ.ประยุทธ์ และ คสช. มั่นใจมากขึ้น มั่นใจในฐานะสนับสนุนที่มีอยู่ข้างหลัง

ขณะเดียวกัน เมื่อพูดถึงอนาคตทางการเมืองเปรียบเทียบกัน เมื่อร่างรัฐธรรมนูญที่รวมเอาบทเฉพาะกาล ๕ ปี ที่ให้ ส.ว.มาจากการแต่งตั้ง ๒๕๐ คน คำถามที่พ่วงที่ให้ร่วมโหวตเลือกนายกฯ จากคนนอกได้ มันก็ยอมมองเห็นอนาคตว่าไปแล้วว่าหลังการเลือกตั้งตามโรดแมปในปี ๖๐ ว่าจะมีโฉมหน้าอย่างไร

สำหรับ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา และ คสช. นั้น มี่งานอื่นจะทำมากแค่ไหนก็ตาม ไม่สำคัญเท่างานที่ติดกันคนชั่วมิให้มีอำนาจและต้องทำให้ได้คนดีไปปกครองชาติให้สำเร็จ

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ขจัดกลุ่มคนชั่วทางการเมือง ให้ชาติและประชาชนไม่ได้ ก็ต้องถือว่า รัฐประหารครั้งนี้ ยังคงไม่คุ้มค่าต่อชาติและประชาชนอยู่ดี

ดังนั้น หาก พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ยังปฏิรูปชาติทุกภาคส่วนไม่สำเร็จ ยังกีดกันคนชั่วไม่ให้มีอำนาจไม่ได้ ยังไม่มั่นใจว่าจะทำให้คนดีได้ขึ้นปกครองชาติ ถ้าเป็นอย่างนี้ อย่าเพิ่ง “เลือกตั้ง” ดีกว่าไหม

เพราะการเลือกตั้งบนความไม่พร้อมของชาติและประชาชนในแทบทุกมิตินั้น เป็นช่องทางเดียวที่คนชั่วจะฉวยโอกาสใช้เงินซื้อเสียงและโกงการเลือกตั้ง เข้ามายึดรัฐสภาและรัฐบาลได้ก็

เรื่องของชาติมิใช่เรื่องทดลองและนำไปเสี่ยงมิใช่เรื่อง “ผู้นำชาติ” จะนำคนไทย “ไปตายเอาดาบหน้า” ไม่ใช่เรื่องที่ประชาชนต้องเอาชีวิตมาเสี่ยง

หรือต้องบาดเจ็บล้มตายเพื่อขับไล่รัฐบาลชั่ว จาก
รัฐประหารที่ “เยี้ยวไม่สุด” ครั้งแล้วครั้งเล่า

ประชาชนคนไทยจำนวนมาก กำลังจับตามองพร้อมลุ้นระทึกกันว่า สุดท้าย รัฐประหารปี ๒๕๕๗ จะไม่ทำให้เสียของ

ส่วนโพลเลือกประยุทธ์นั้นนาย กษ ณะนนนิยมพรรคการเมืองลดฮวบ โพลเผยหากมีเลือกตั้ง จะเลือก พล.อ.ประยุทธ์ เป็นนายก ส่วนพรรคการเมืองหลังประชามติดู

กรุงเทพโพลได้เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นประชาชน เรื่องหากวันนี้เป็นวันเลือกตั้งจะเลือกใครเป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อไป จากทั่วประเทศ ๑,๑๕๖ ตัวอย่าง พบว่า เสียส่วนใหญ่ ๒๖.๖% จะเลือก พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายก อีกรองลงมาคือ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ๓.๘% และ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๓.๗%

ขณะที่คณะนนิยมพรรคการเมืองไทย หลังผ่าน ๑ เดือนการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พบว่า คณะนนิยมพรรคประชาธิปไตย อยู่ที่ ๑๖.๙% ลดลงจากผลสำรวจเมื่อเดือน พ.ค. ๒๕๕๙ ถึง ๕.๘% รองลงมาพรรคเพื่อไทย อยู่ที่ ๑๕.๓% ลดลง ๓.๘%

อย่างไรก็ตาม สนวนดุสิตโพลได้เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นประชาชนที่ชื่นชอบรัฐบาลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ๕ อันดับ พบว่า รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มีผู้ชื่นชอบเป็นอันดับ ๑ คือ ๗๗.๕๙% เพราะมีความเด็ดขาด อันดับ ๒ รัฐบาลทักษิณ ชินวัตร ๗๐.๕๑% ทำเศรษฐกิจดี อันดับ ๓

รัฐบาลอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๖๓.๑๖% ปฏิรูปการศึกษา อันดับ ๔ รัฐบาลนายชวน หลีกภัย ๕๙.๑๗% มีความสามัคคีปรองดอง และอันดับ ๕ รัฐบาลน.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ๕๔.๓๙% เน้นช่วยเหลือเกษตรกรและคนจน

พิจารณาจากผลการสำรวจความคิดเห็นแล้ว คงต้องยอมรับว่าประชาชนส่วนใหญ่มี “ความเชื่อมั่น” ต่อรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ ซึ่งความเชื่อมั่นที่ปรากฏนั้น ล้วนเกิดมาจากความตั้งใจ ความมุ่งมั่นต่อการทำงานที่จริงจังจริงจัง เด็ดขาดของ พล.อ.ประยุทธ์ และคณะรัฐมนตรีทุกคน จนทำให้เกิดผลงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถผลักดันให้คนในสังคมไทยเกิดความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลในที่สุด

เห็น “ความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐบาล” แล้ว ก็พอจะเห็นความหวังต่าง ๆ ว่าการจัดการเลือกตั้งและการปฏิรูปประเทศ น่าจะประสบความสำเร็จได้ไม่ยาก (อย่างที่คิด) เพราะหากคนไทยมีความเชื่อมั่นต่อกันเช่นนี้แล้ว ต่อให้เจอปัญหาอุปสรรคใด ๆ รับรองว่าฝ่าฟันได้แน่นอน

เพราะฉะนั้นด้วยหลายปัจจัยที่เอื้อดังกล่าวข้างต้นทำให้คาดว่า ในที่สุดภายใต้กลไกประชาธิปไตยแบบครึ่งใบเพื่อวางรากฐานประเทศในช่วงเปลี่ยนผ่านในอนาคตประเทศไทยจะไม่มีที่ยืน สำหรับกลุ่มธุรกิจการเมืองทุนสามานย์ในคราบประชาธิปไตยจอมปลอมอีกต่อไป

บรรณานุกรม

- หนังสือพิมพ์แนวหน้า ทีมข่าวการเมือง วันอาทิตย์ที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๙.
- หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ คอลัมน์สามัญสำนึก วันที่ ๑๒-๑๔ กันยายน ๒๕๕๙.
- หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ วันจันทร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙, หน้า ๑๒.
- หนังสือพิมพ์สยามรัฐ คอลัมน์มองผ่านข้อมูล รศ.ดร.สุชฌม เฉลิมทรัพย์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วันพุธที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙.
- หนังสือพิมพ์สยามรัฐ คอลัมน์ประเด็นลึก วันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙, หน้า ๓.
- หนังสือพิมพ์สยามรัฐ คอลัมน์มองผ่านข้อมูล รศ.ดร.สุชฌม เฉลิมทรัพย์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วันพุธที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙.

เสนาศึกษา

น.ส.ณัชชา อัครอำพัน

เจ้าหน้าที่กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ

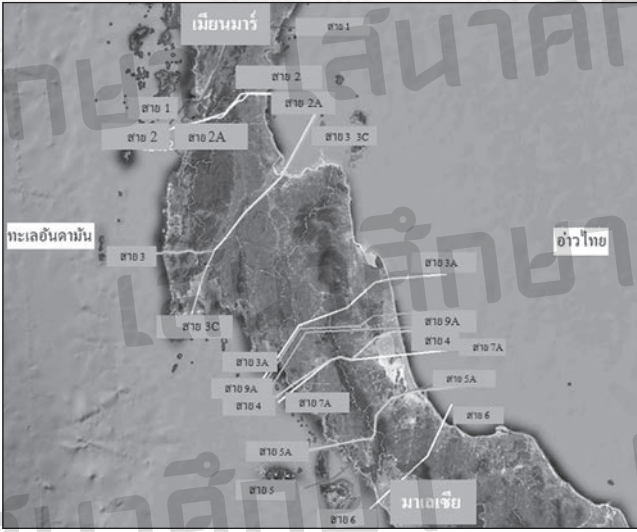
ย้อนตำนาน

การสร้างคลองเชื่อม ๒ ฝั่งทะเลของโลก ประจักษ์แจ้งเห็นจริงว่า นำมาซึ่งความเจริญด้านเศรษฐกิจและสังคม

“คอคอดกระ”

เชื่อมโยงไทย สู่ความยั่งยืน

นับตั้งแต่มีการศึกษาความเป็นไปได้ในการขุดคลอง กระมีเส้นทางสำรวจหลัก ๗ อยู่ ๙ เส้นทาง ได้แก่

- เส้นทางที่ 1 ระนอง-ชุมพร
- เส้นทางที่ 2 ทิศใต้เมืองระนอง-หลังสวน ชุมพร
- เส้นทางที่ 2A ราชกรูด ระนอง-หลังสวน ชุมพร
- เส้นทางที่ 3 ท่าเทียบเมือง พังงา-พุนพิน สุราษฎร์ธานี
- เส้นทางที่ 3A สิเกา ตรัง-ปากพนัง นครศรีธรรมราช
- เส้นทางที่ 3C ทับปุด พังงา-พุนพิน สุราษฎร์ธานี
- เส้นทางที่ 4 กันตัง ตรัง-พัทลุง
- เส้นทางที่ 5 สตูล-สงขลา
- เส้นทางที่ 5A เหนือเมืองสตูล-สงขลา
- เส้นทางที่ 6 ชายแดนสตูลมาเลย์-จะนะ สงขลา
- เส้นทางที่ 9A ตรัง-นครศรีธรรมราช

“ไม่ว่าจะใช้เส้นทางใดในการขุดคลองกระ ล้วนสามารถเชื่อมโยงการคมนาคมของไทยได้ทั้งนั้น
“ไทยจะเป็นศูนย์กลางขนส่ง เพราะคอคอดกระ จริงหรือ?”

ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS : Greater Mekong Sub region)* นั้น มีการพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor) สำคัญ ๓ แนวหลัก

* กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS : Greater Mekong Sub region) มีประเทศสมาชิก ๖ ประเทศ คือ ไทย พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีนตอนใต้ (มณฑลยูนนานและกว่างซี) ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) เป็นผู้ให้การสนับสนุนหลัก

คือ

๑. **แนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจเหนือ-ใต้** (North-South Economic Corridor : NSEC) เชื่อมโยงจากจีนตอนใต้ผ่านไทย และสามารถเชื่อมต่อลงไปยังมาเลเซียและสิงคโปร์ได้

๒. **แนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก** (East-West Economic Corridor : EWEC) หรือเส้น R9 เชื่อมโยงเกาะละแหม่ง-เมียววดี (พม่า) – แม่สอด-พิษณุโลก – ขอนแก่น-กาฬสินธุ์-มุกดาหาร (ไทย) – สะหวันนะเขต-แดนสะหวัน (ลาว) – ลาวบาว-เว้-ดองฮา-ดานัง (เวียดนาม) มีจุดที่เชื่อมต่อกับเส้นทางแนวเหนือ-ใต้ (NSEC) หลายเส้นทาง ได้แก่ (๑) ย่างกุ้ง-ดาไว (๒)

เชียงใหม่-กรุงเทพฯ (๓) หนองคาย-กรุงเทพฯ (๔) เส้นทางหมายเลข ๑๓ ในลาว และ (๕) ทางด่วน 1A ในเวียดนาม

๓. **แนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจตอนใต้** (Southern Economic Corridor : SEC) เชื่อมจากทวาย(พม่า)-กรุงเทพฯ-พนมเปญ (กัมพูชา)-ไฮจิ

มินห์ (เวียดนาม) และต่อไปยังท่าเรือวังเต่า นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาเส้นทางรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยงอนุภูมิภาคเข้าด้วยกัน ตามแผนการดำเนินงานภายใต้กรอบความร่วมมือ GMS ที่ส่งเสริมให้มีระบบขนส่งในหลายรูปแบบ (Multi-modal Transportation) โดยคำนึงถึงโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมของแต่ละประเทศเป็นหลัก

ข้อมูลเพิ่มเติม

๑. สำหรับไทยมีโครงการรถไฟความเร็วสูง มี ๑ เส้นทาง ได้แก่ กรุงเทพฯ-แก่งคอย-นครราชสีมา ความเร็ว ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ใช้ขนส่งคนเป็นหลัก (อยู่ระหว่างดำเนินการ)

๒. ปัจจุบันการรถไฟแห่งประเทศไทย มีระยะทางที่เปิดการเดินรถแล้ว รวมทั้งสิ้น ๔,๓๔๖ กิโลเมตร โดยเป็นทางคู่ช่วง กรุงเทพฯ-รังสิต ระยะทาง ๓๑ กิโลเมตร และเป็นทางสามช่วงรังสิต-ชุมทางบ้านภาชี ระยะทาง ๕๙ กิโลเมตร โดยมีเส้นทาง ดังนี้

- ทางสายเหนือ ถึง จังหวัดเชียงใหม่ ระยะทาง ๗๕๑ กิโลเมตร
- ทางสายใต้ ถึง จังหวัดนครราชสีมา (สุไหโกล-ลก) ระยะทาง ๑,๑๔๓ กิโลเมตร และสถานีปาดังเบซาร์ ระยะทาง ๙๗๔ กิโลเมตร
- ทางสายตะวันออก ถึง จังหวัดสระแก้ว (อรัญประเทศ) ระยะทาง ๒๕๕ กิโลเมตร และนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะทาง ๒๐๐ กิโลเมตร
- ทางสายตะวันออกเฉียงเหนือ ถึง จังหวัดอุบลราชธานี ระยะทาง ๕๗๕ กิโลเมตร และจังหวัดหนองคาย ระยะทาง ๖๒๔ กิโลเมตร
- ทางสายตะวันตก ถึง สถานีน้ำตก จังหวัดกาญจนบุรี ระยะทาง ๑๙๔ กิโลเมตร
- ทางสายแม่กลองช่วงวงเวียนใหญ่-มหาชัย ระยะทาง ๓๑ กิโลเมตร และช่วงบ้านแหลม-แม่กลอง ระยะทาง ๓๔ กิโลเมตร

นอกจากนี้ยังมีการสร้างทางอีกหลายเส้นทาง อาทิ คลองสิบก้า-บ้านภาชี-แก่งคอย-ศรีราชา-แหลมฉบัง-เขาชีจรรย์-มาบตาพุด เพื่อรองรับโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก

นับเป็นโอกาสที่ดีของไทย หากสามารถเปิดเส้นทางเชื่อมมหาสมุทรแปซิฟิก และมหาสมุทรอินเดียได้ จะเกิดการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมทางบกและเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่ครอบคลุมอนุภูมิภาค ทุกประเทศสามารถใช้ไทยเป็นศูนย์กลางขนส่งสินค้าจากประเทศด้านตะวันตก อาทิ อินเดีย ตะวันออกกลาง ยุโรป และแอฟริกา ไปประเทศด้านตะวันออก โดยผ่าน “คอคออดกัระ” ไม่ต้องไปอ้อมช่องแคบมะละกา ประหยัดต้นทุนและลดเวลาในการขนส่ง เกิดการพัฒนาประเทศร่วมกัน สุขุม มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

บนพื้นฐานของการเติบโตไปด้วยกัน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

เอกสารอ้างอิง

- การรถไฟแห่งประเทศไทย
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักความร่วมมือการค้าและการลงทุน, กรมการค้าต่างประเทศ
- Asian Development Bank

นักเรียนนายร้อย อ่านตรงนี้

พล.อ.มณู สายัณห์นิโครธ

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

กองทัพที่ไปปราบกบฏเวียงจันทน์

การปราบกบฏเวียงจันทน์ครั้งนั้น พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดฯ ให้จัดกองทัพที่จะยกขึ้นไปเป็นทัพใหญ่ ๒ ทัพ ทัพน้อย ๑ ทัพ กองทัพใหญ่ที่ ๑ ให้ตรงไปตีเมืองเวียงจันทน์เมืองหลวงของข้าศึก โปรดฯ ให้กรมพระราชวังบวรฯ เป็นจอมทัพ ไปตั้งประชุมพลที่เมืองสระบุรี จัดกระบวนทัพให้พระยาจำแลนยากร พระยากลาโหมราชเสนา พระยาพิชัยบุรินทร์ฯ พระยาณรงค์ไชย คุมพลเป็นกองหน้า ที่ ๑ ให้กรมหมื่นนเรศโยธี กรมหมื่นเสนีบริรักษ์ คุมพลเป็นกองหน้า ที่ ๒ กรมพระราชวังบวรฯ เสด็จเป็นกองหลวงพร้อมด้วยกรมหมื่นรามอิสเรศ เป็นยกกระบัตร กรมหมื่นเทพพลภักดีเป็นเกียกกาย กรมหมื่นนิเศศบวรเป็นจเรทัพ กรมหมื่นนราวุฒิตเป็นปีกซ้าย กรมหมื่นสวัสดิ์ดิไชยเป็นปีกขวา ให้พระนเรศวรราชาบุตรพระเจ้ากรุงธนบุรีคุมพลเป็นกองหลัง ให้เจ้าพระยามหาโยธา (ทอเรีย) คุมพลมอญเป็นกองอิสระสมทบในกองทัพที่ ๑ ด้วย เมื่อจัดกระบวนทัพพร้อมแล้วก็ยกออกจากเมืองสระบุรีขึ้นทางดงพระยาไฟ แต่กองมอญนั้นให้เดินทางดงพระยากลางไปสมทบทัพกันที่เมืองนครราชสีมา

กองทัพใหญ่ที่ ๒ นั้นจะให้ไปปราบพวกกบฏ

ทางหัวเมือง (มณฑลอุบลแล้วร้อยเอ็ด) ฝ่ายตะวันออกขึ้นไปประจบกับกองทัพใหญ่ที่ ๑ ที่เมืองเวียงจันทน์ โปรดเกล้าฯ ให้กรมหมื่นสุรินทรรักษ์เป็นจอมทัพ ตั้งประชุมพลที่เมืองปราจีนบุรี จัดกระบวนทัพให้พระยาราชสุภาวดี (สิงห์) คุมพลเป็นกองหน้า ที่ ๑ ให้เจ้าพระยาพระคลัง (ซึ่งเป็นสมเด็จพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ในรัชกาลที่ ๔) คุมพลเป็นกองหน้า ที่ ๒ กรมหมื่นสุรินทรรักษ์เสด็จเป็นกองหลวง กรมหมื่นพิพิธภูเบนทรเป็นปีกซ้าย กรมหมื่นพิทักษ์เทเวศร์เป็นปีกขวา มีกองเขมรเป็นกองอิสระ ให้พระยาราชนิภูล พระยารามคำแหง พระยาอินทราธิบดีสีหราชรองเมือง พระยาจันทบุรี คุมไปตีเมืองนครจำปาศักดิ์อีก ๑ กอง

กองทัพน้อยนั้นจะให้ไปตีเมืองหล่ม แลหัวเมืองขึ้นของเวียงจันทน์ทางตะวันตกไปบรรจบกับกองทัพใหญ่ที่ ๑ ที่เมืองเวียงจันทน์ โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาอภัยภูธร ที่สมุหนายกเป็นแม่ทัพ ตั้งประชุมพลที่ทำเรือพระพุทธบาทแห่ง ๑ พระยาเพชรพิไชย พระยาไกรโกษา ไปตั้งประชุมพลที่เมืองพิษณุโลกอีกแห่ง ๑ ยกไปบรรจบกันที่เมืองหล่ม

กระบวนทัพที่จัดดังกล่าวนี้ กองทัพใหญ่ที่ ๒ ต้องเปลี่ยนแปลง มิได้ยกไปตามที่กะไว้เช่นเดิม

เหตุด้วยเจ้าพระยานครศรีธรรมราชบอกเข้ามายัง
กรุงเทพฯ ว่า อังกฤษจะให้เฮนรี เบอร์นี เข้ามา
เปลี่ยนหนังสือสัญญาที่ได้ทำไว้ แลอังกฤษเตรียม
กองทัพเรือที่เกาะหมากจะยกไปไหนหาทราบไม่
พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวไม่ทรงวาง
พระราชหฤทัย เกรงว่าจะเกิดเป็นอริกับอังกฤษขึ้น
จึงโปรดเกล้าฯ ให้เลิกกองทัพใหญ่ที่ ๒ กลับมา
รักษาเมืองสมุทรปราการ แต่ให้พระยาราชสุภาวดี
(สิงห์) คุมพลเป็นกองอิสระ ยกขึ้นไปเมืองนครราชสีมา
ทางช่องเรือแตก^(๑) ไปสมทบกองทัพที่ ๑ แลทรงมอบ
ให้กรมพระราชวังบวรฯ ทรงบัญชาการศึกษาทุกทาง

แล้วโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดกองทัพ
ยกไปทางเมืองปราจีนบุรีเดินทางช่องเรือแตกอีก ๔
ทัพ พระยาราชสุภาวดีที่ ๑ ทัพเจ้าพระยาพระคลัง
ที่ ๒ กรมหมื่นพิพิธภูเบนทร์ที่ ๓ กรมหมื่นพิทักษ์
เทเวศร์ที่ ๔ กรมหมื่นสุนทรภักษ์นั้นไปทางคลองสำโรง
ขึ้นที่เมืองปราจีนบุรียกไปตั้งที่เมืองประจันตคาม
พร้อมกัน จึงให้ทัพพระยาราชสุภาวดี (สิงห์) ยกล่วงหน้า
ไปก่อน แล้วทัพเจ้าพระยาพระคลังยกไปเป็นที่
๒ ทัพกรมหมื่นพิพิธภูเบนทร์เป็นที่ ๓ ยกไปเป็น
ลำดับกัน

พระยาราชสุภาวดีเดินทางไปถึงเมืองสุวรรณ
ภูมิ พบกองทัพเจ้าโงนตดาเจ้าอนุวงศ์ซึ่งตั้งอยู่ ณ
เมืองพิมาย ก็ยกเข้าตีถึงตะลุงบอน ทัพเจ้าโงนรับ
ไม่หยุดแตกกระจัดกระจายไปสิ้น เมื่อได้ชัยชนะแล้ว
ก็เคลื่อนกองทัพไปตั้งอยู่ ณ เมืองขอนแก่น

แล้วมีหนังสือไปถึงเจ้าอุปราชว่า เมื่อเจ้า
อุปราชลงไปกรุงเทพฯพระมหานคร พุดไว้ แต่ก่อนว่า
เจ้าอนุจะเป็นกบฏนั้นสมจริง ครั้งนี้เรายกกองทัพขึ้นมา
สมคะเนแล้ว ให้เจ้าอุปราชยกไปตีเมืองเวียงจันทน์
เสียให้ได้ทัพหลวงจะได้ขึ้นมาโดยสะดวก เราจะได้
ยกหนุนเจ้าอุปราชไป ครั้งเจ้าอุปราชได้อ่านหนังสือ
ดูแล้ว จึงส่งหนังสือฉบับนั้นไปให้เจ้าอนุที่ตำบลช่อง

สาร เจ้าอนุทราบความแล้วก็ให้หวาดหวั่นสงสัยนาย
ทัพนายกองของตัวว่าจะมีไส้ศึกอยู่ที่ไหนบ้างก็ไม่รู้

การที่พระยาราชสุภาวดีมีหนังสือไปถึงเจ้า
อุปราชนั้น จะเป็นกลอุบายให้เจ้าอนุสงสัยเจ้า
อุปราชหรือ ๗ จะพูดกันไว้เป็นความลับจริงก็ไม่แจ้ง
ถ้าพูดกันจริงแล้วทำไมจึงเอาหนังสือไปให้เจ้าอนุเล่า
แม้ว่า เจ้าอุปราชเห็นความจะไม่มืด ด้วย
บุตรเจ้าอนุเป็นบุตรเขยอุปราชอยู่ที่นั่น จึงเอา
หนังสือออกตีแผ่เสียให้เห็นว่า เป็นหนังสือไทยใช้
อุบายให้แตกร้างกัน

พระยาราชสุภาวดีตีค่ายเวียงคุกเมือง ยโสธรแตก

ฝ่ายพระยาราชสุภาวดีตั้งแต่ส่งหนังสือลับไป
ถึงเจ้าอุปราชแล้ว คอยฟังข่าวก็ไม่เห็นเจ้าอุปราช
ตอบมา จึงให้คนไปสืบได้ความว่า เจ้าอุปราชยกไป
ตั้งอยู่ที่หนองหารแล้ว พระยาราชสุภาวดีก็ยกไปตี
ค่ายเวียงคุกที่เมืองยโสธร อุปฮาดราชวงศ์เมือง
ยโสธรสู้รบแข็งแรง แต่ในที่สุดก็แตกหนีไปครั้น
พระยาราชสุภาวดีตีค่ายเวียงคุกได้แล้ว จึงหยุดพัก
พลอยู่ ณ เมืองยโสธร เพื่อสะสมกำลังสำหรับยกไป
ปราบนครจำปาศักดิ์ต่อไป

ฝ่ายเจ้าราชบุตรซึ่งเป็นเจ้านครจำปาศักดิ์ตั้ง
ค่ายอยู่เมืองศรีสะเกษ ได้ทราบข่าวว่าพระยาราช
สุภาวดีจะยกทัพตัดตรงไปนครจำปาศักดิ์ ก็รีบยกมา
ตั้งรับอยู่ที่เมืองอุบลราชธานี และให้เจ้าปานกับเจ้า
สุวรรณอนุชาทั้งสองยกทัพมาตั้งยั้งทัพพระยาราช
สุภาวดีอยู่ที่แดนเมืองยโสธร พระยาราชสุภาวดีก็
เคลื่อนกองทัพออกตีทัพเจ้าปานกับเจ้าสุวรรณแตก
แล้วตามไปตีทัพเจ้าราชบุตร ณ เมืองอุบลราชธานี
ไทยชาวเมืองอุบลราชธานีที่ถูกเกณฑ์เข้ากองทัพเจ้า
ราชบุตร เมื่อทราบว่ากองทัพพระยาราชสุภาวดียก
ไปถึง ก็พร้อมกันก่อการกำเริบฆ่าฟันพวกเจ้าราชบุตร

(๑) ชื่อที่เรียกว่าช่องเรือแตกนี้ สืบไม่ได้ความแน่ว่าจะเป็นทางไหน ทางช่องเขาบรรทัดที่จะขึ้นจากเมืองปราจีนบุรีมี ๓ ช่อง เรียกกัน
ในท้องที่ว่า ช่องสะแกกราด ๑ ช่อง บุกขุน ๑ และช่องตะโก ๑ เข้าใจว่าที่เรียกว่าช่องเรือแตกนั้น คงเป็นช่องใดช่องหนึ่งใน ๓ ช่องนี้

ล้มตายเป็นอลหม่านขึ้นในค่าย กองทัพพระยาราชสุภาวดีก็ตีโอบเข้ามา เจ้าราชบุตรเห็นเหลือกำลังที่จะต่อสู้ก็พาพรรคพวกหนีไปนครจำปาศักดิ์

พระยาราชสุภาวดีรีบยกทัพตามติดไปไม่ลดละ ฝ่ายครัวเมืองต่าง ๆ ที่เจ้าราชบุตรกวาดไปรวมไว้ ในนครจำปาศักดิ์ทราบข่าวว่ากองทัพเจ้าราชบุตรเสียที จึงพร้อมกันก่อการกำเริบ เอาไฟจุดเผาบ้านเรือนในนครจำปาศักดิ์ใหม่ขึ้นเป็นอันมาก เจ้าราชบุตรเห็นดังนั้นจะเข้าเมืองมิได้ ก็รีบหนีข้ามฟากแม่น้ำโขงไปทางตะวันออก พระยาราชสุภาวดีก็ยกกองทัพเข้าตั้งมั่นในนครจำปาศักดิ์ และให้กองตระเวนออกสืบจับพวกเจ้าราชบุตรได้ตัวเจ้าราชบุตรเจ้าปาน เจ้าสุวรรณ มาจำไว้ แล้วเดินทัพมาตั้งอยู่เมืองนครพนมพอทราบข่าวทัพหลวงกรมพระราชวังบวรจะเสด็จกลับกรุงเทพฯ ฯ จึงรีบเดินทางมาให้ทันทัพหลวงเพื่อเข้าเฝ้ากรมพระราชวังบวรไปไม่ทันได้ตอบจดหมายของสัตตตะคุณเตียนยินแม่ทัพหน้าญวนขององกิ่งเลือก ซึ่งมีหนังสือมาถึงพระสุริยภักดีฉบับหนึ่งมีใจความว่า เมืองเวียงจันทน์กับกรุงเทพฯ พระมหานครเป็นเมืองไมตรีสนิท เปรียบเหมือนริมฝีปากกับฟัน เหตุใดจึงยกกองทัพขึ้นมาทำลายหรือเมืองเวียงจันทน์เสีย ไพร่บ้านพลเมืองแตกตื่นไปและเมืองเวียงจันทน์ก็เป็นเมืองแดนกรุงเวียดนามบัดนี้แม่ทัพใหญ่ใช้ให้ข้าพเจ้าคุมกองทัพบุกมา ๒๐,๐๐๐ เศษ มาตั้งอยู่เมืองตามดองจึงมีหนังสือมาแจ้งให้ท่านยกกองทัพกลับไปอยู่แดนของท่านและท่านกวาดเอาครอบครัวในแดนญวนไปไว้เท่าใด ขอให้ส่งคืนมาแดนญวน ทางไมตรีจะได้ยืนยาวสืบไป ถ้าท่านไม่ฟังข้าพเจ้าก็จะไม่ละ ถ้าองกิ่งเลือกแม่ทัพใหญ่ยกลงมาถึงแล้วก็จะไม่ฟังกัน แต่หญ้าต้นหนึ่งก็ไม่ให้เหลือไว้ บอกมาทั้งนี้เป็นความสัตย์จริงให้ทำตามคำข้าพเจ้า

ฝ่ายพระยาเซียงสา ซึ่งแตกกับพระยาเพชรพิไชยเข้าหาพระยาราชสุภาวดี ๆ ก็พาพระยาเซียงสาลงมาเฝ้าที่ค่ายหลวง กราบทูลว่าจับตัวเจ้าราชบุตรใส่กรงมาถวาย โปรดให้พระยาเซียงสาอยู่

ทำราชด้วยพระยาราชสุภาวดี ส่วนเจ้าราชบุตร เจ้าปาน เจ้าสุวรรณส่งตัวมากรุง และสั่งให้พระยาราชสุภาวดีอยู่กวาดครอบครัว จัดการหัวเมืองลาวจำปาศักดิ์เขมรป่าดงให้เรียบร้อยก่อน และโปรดให้พระยาเพชรพิไชย พระยาสมบัตินิบาล แยกไปจัดเมืองหล่มเลย แล้วให้กลับไปฤดูฝน

ครั้นกรมพระราชวังบวรเสด็จกลับถึงกรุงเทพฯ ก็ทราบทูลความดีความชอบของพระยาราชสุภาวดีที่เข้มแข็งในการสงคราม สามารถปราบปรามพวกกบฏให้พ่ายแพ้ลงได้โดยเร็ว พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดให้มีตราเลื่อนบรรดาศักดิ์พระยาราชสุภาวดี เป็นเจ้าพระยาราชสุภาวดี ว่าที่สมุหนายก ใน พ.ศ. ๒๓๗๐ เวลานั้นมีอายุย่างขึ้นปีที่ ๕๑

ฝ่ายเจ้าพระยาราชสุภาวดีว่าที่สมุหนายก จัดการบ้านเมืองเรียบร้อยกวาดครอบครัวได้มากแล้วแบ่งไว้ให้อยู่เป็นพลเมืองเวียงจันทน์พอสมควรให้เพียงเมืองเวียงจันทน์อยู่รักษาเมืองเวียงจันทน์ต่อไป เหลือนั้นกวาดส่งมา ณ กรุงเทพมหานคร เจ้าพระยาราชสุภาวดีสืบหาพระบางได้แล้ว ก็พาตัวอุปราชลงมา ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อเดือน ๓ ปีกุน ศักราช ๑๑๘๙ แล้วเข้าเฝ้า จึงมีพระราชโองการดำรัสว่าตัวอ้ายอนุก็ยังจับไม่ได้ จะกลับมาตั้งบ้านเมืองอีกเมื่อใดก็ยังไม่แจ้ง เมืองเวียงจันทน์เป็นกบฏมา ๒ ครั้งแล้ว ไม่ควรจะเอาไว้เป็นบ้านเมืองให้อยู่สืบต่อไป ให้กลับขึ้นไปทำลายล้างเสียให้สิ้น อย่าให้ตั้งติดอยู่ได้ แต่อุปราชนั้นให้ไปอยู่บ้านอนุบางขึ้นขึ้นเจ้าพระยาราชสุภาวดีนั้นทรงขัดเคืองที่ไม่ทำลายล้างเมืองเวียงจันทน์เสียให้สิ้นมาคิดตั้งขึ้นให้เป็นบ้านเมืองไว้ ยังหาโปรดตั้งเป็นที่จักรีไม่ ให้แต่อยู่ที่อยู่ก่อน และพระบางนั้นโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้เจ้าพระยาราชสุภาวดีไปทำพระวิหารไว้ที่วัดจักรวรรดิ

รุ่งขึ้นปีชวด พ.ศ. ๒๓๗๓ โปรดให้เจ้าพระยาราชสุภาวดี ว่าที่สมุหนายก ยกทัพไปนครเวียงจันทน์อีก

เมื่อไปถึงหนองบัวลำภู เจ้าพระยาราชสุภาวดี ส่งให้พระยาราชรองเมือง พระยาพิชัยสงคราม พระยาทุกขราษฎร์เมืองนครราชสีมา หลวงสุเรนทรวชิตเป็นกองหน้า คุ่มทหาร ๕๐๐ คน ยกล่วงหน้าไปถึงพันพร้าวก่อน ครั้นกองหน้าไปถึงพันพร้าว ได้ทราบข่าวว่าทำวเพี้ยกรมการที่อยู่รักษานครเวียงจันทน์ มีกิริยาอาการปกติอยู่บ้าง พระยาราชรองเมืองไม่ไว้ใจแก่เหตุการณ์ จึงจัดให้พระยาพิชัยสงคราม พระยาทุกขราษฎร์ หลวงสุเรนทรวชิต แบ่งกำลัง ๓๐๐ คน ยกข้ามไปตั้งพิงราชการที่นครเวียงจันทน์ พระยาพิชัยสงคราม พระยาทุกขราษฎร์ และหลวงสุเรนทรวชิตก็ยกไปตั้งอยู่วัดกลาง

ครั้น ณ เดือน ๘ แรม ๑ ค่ำ เจ้าราชวงศ์มีหนังสือมาถึงเมืองจันทน์เมืองซ้ายว่า เจ้าเวียงดนามใช้ญวนพาเจ้าอนุวงศ์และเจ้าราชวงศ์มาส่ง ณ เมืองเวียงจันทน์ มาถึงท่าข้ามข้างแล้วยังทางอีก ๔ คืบ จะมาถึงเมืองเวียงจันทน์ เจ้าเมืองทั้งสองจึงให้คนถือจดหมายส่งตามลำดับชั้นจนถึงเจ้าพระยาราชสุภาวดี ๆ ก็รีบยกกองทัพขึ้นไปแต่ ณ เดือน ๘ แรม ๕ ค่ำเวลาเช้า ในเดือน ๘ แรม ๖ ค่ำนั้น เจ้าอนุวงศ์ก็ยกมาถึงเมืองจันทน์ คนมาด้วยเจ้าอนุวงศ์เป็นลาวประมาณ ๑๐๐ เศษ ญวนประมาณ ๘๐ คนเศษ ตั้งอยู่ ณ เมืองเวียงจันทน์ ล่ามญวน ๒ คน จึงมาหาพระยาพิชัยสงคราม พระยาทุกขราษฎร์ หลวงสุเรนทรวชิต ว่าเวลาพຽ່ນนี้ญวนจะพาเจ้าอนุวงศ์มาพุดจาโดยดี วันนี้เย็นไปแล้ว

ครั้งเวลาเข้าญวนก็พาเจ้าอนุวงศ์มาหาพระยาพิชัยสงคราม ณ ศาลาลูกขุน ว่าเจ้าอนุวงศ์ทำความผิดหนีไปหาญวน ญวนเหมือนมารดากรุงเทพมหานครเหมือนบิดา บิดาโกรธบุตรแล้วมารดาต้องพามาขอโทษ ท่านแม่ทัพมาถึงแล้ว เจ้าอนุวงศ์จะมาหาแม่ทัพให้พาลงไป ณ กรุง แล้วพระเจ้ากรุงเวียงดนามได้มีพระราชสาส์นไปขอโทษเจ้าอนุวงศ์ทางเรือ เจ้าอนุวงศ์เคยขึ้นแก่กรุงไทยอย่างไร ญวนก็ไม่ขัดข้อง ญวนต้องเอาครุฑด้วยเมือง

เวียงจันทน์เคยไปจิมก้อง ๓ ปีครั้ง ๑ ฝ่ายเจ้าอนุวงศ์ก็พุดจากับพระยาพิชัยสงคราม พระยาทุกขราษฎร์ หลวงสุเรนทรวชิต เป็นปกติ และเอาข้าวสาร หมากพลู หม้อทองเหลืองมาให้นายไพร่ทั่วกันแล้ว เจ้าอนุวงศ์ก็กลับไปอยู่วัดพระแก้ว พระยาพิชัยสงคราม พระยาทุกขราษฎร์ หลวงสุเรนทรวชิต เชื้อถ้อยคำเจ้าอนุวงศ์ ประมาทหมิ่นความสงสัยไม่ ปล่อยคนไปเที่ยวหากินเสียหาอยู่พริกพร้อมกันไม่

เจ้าอนุวงศ์และเจ้าราชวงศ์ยกคนเข้าล้อมกองทัพไทย

ในวันเดือน ๘ แรม ๗ ค่ำ เวลาบ่ายประมาณ ๓ โมง เจ้าพระยาราชสุภาวดียกขึ้นไปถึงค่ายพันพร้าว พอเวลาบ่าย ๔ โมง เจ้าอนุวงศ์และเจ้าราชวงศ์ก็ยกพลเข้าล้อม พระยาพิชัยสงคราม พระยาทุกขราษฎร์ หลวงสุเรนทรวชิตไม่ทันรู้ตัวก็ถูกลาวยิง ขุนหมื่นนายไพร่ในกองทัพต่างตกใจวิ่งหนีจะลงเรือ ลาวก็เก็บเรือถอยไปเสียหมด จึงพากันโดดลงน้ำว่ายข้ามปากมา ลาวก็เอาเรือมาไล่ แทะฟันตายเสียมาก เหลืออยู่แต่หมื่นรักษานาเวศกับไพร่ประมาณ ๔๐-๕๐ คน วายน้ำเกาะขอนไม้ข้ามมาได้

ฝ่ายเจ้าพระยาราชสุภาวดีอยู่ที่ค่ายพันพร้าว และเห็นเกิดฆ่าฟันกันขึ้นที่หาดทรายหน้าเมือง ก็รู้ว่าทัพไทยเป็นอันตรายแล้ว จะยกข้ามไปคนก็ยงน้อยตัวลง เรือก็ไม่มี พอเวลาค่ำหมื่นรักษานาเวศมาถึงแจ้งความให้เจ้าพระยาราชสุภาวดีฟังทุกประการ ลาวชาวเมืองนครราชสีมาทราบข่าวก็พากันหลบหนีไปเป็นอันมาก

เจ้าพระยาราชสุภาวดี จึงปรึกษาด้วยนายกองว่า จะลงไปสู้รบเมืองนครราชสีมาที่ไกลนัก จะตั้งอยู่ที่พันพร้าวก็ได้ คนน้อยตัว พระยาเชียงสาจึงว่าเมืองยโสธรข้าวปลาอาหารก็บริบูรณ์ ผู้คนก็มั่งคั่ง ให้ยกไปตั้งอยู่ที่นั่นเห็นจะสู้รบได้ จึงรับอาสา นำทางลัดป่ามาเมืองยโสธรในเวลากลางคืนวันนั้น

ฝ่ายญวนเห็นเจ้าอนุวงศ์ทำวุ่นวายขึ้นฆ่าพวกไทย เสียไม่บอกกล่าวให้รู้ ผิดต่อรับสั่งพระเจ้าเวียดนาม พวกญวนก็พากันทิ้งเจ้าอนุวงศ์เสียกลับไปเมืองลำนํ้าดั่งเก่า

ฝ่ายเจ้าอนุวงศ์ ทราบว่าเจ้าพระยาราชสุภาวดี ยกไปตั้งอยู่ค่ายพันพร้าว ก็จัดให้เจ้าราชวงศ์ยกกองทัพข้ามฟากมาล้อมจับเจ้าพระยาราชสุภาวดี และให้คนข้ามไปเรือพระเจดีย์ปราบเวียงที่เมืองพันพร้าวเสีย เทียบพระเสริม และพระที่กรมพระราชวังบวรสถานมงคลบรรจุไว้มาประดิษฐานไว้ที่เวียงจันทน์ดั่งเก่า

ครั้งเจ้าราชวงศ์ยกมาและทราบว่า เจ้าพระยาราชสุภาวดี ยกไปเมืองยโสธรเสียแล้ว เจ้าราชวงศ์ก็เร่งกองทัพออกตามไปโดยเร็ว

วันรุ่งขึ้นเจ้าพระยาราชสุภาวดี ได้ทราบข่าวว่า เจ้าราชวงศ์ยกทัพตามมา จึงรีบจัดทัพไปต่อสู้กองทัพทั้งสองปะทะกันที่ตำบลกหวาน ต่างสู้รบกันถึงตะลุมบอน ขณะนั้นเจ้าพระยาราชสุภาวดีแลเห็นเจ้าราชวงศ์ขี่ม้าต้อนพลเข้าตะลุมบอนอยู่ จึงกระซอกหอกคู่มือเร่งม้ากระโจนเข้าสังหารเจ้าราชวงศ์ บังเอิญม้าของเจ้าพระยาราชสุภาวดี เหยียบคันทนา แผลงล้มลงทับขาเจ้าพระยาราชสุภาวดี เจ้าราชวงศ์เหลือบเห็นก็ต้อนขี่ม้าตะลุมบอนเข้าไป ยกหอกหมายแทงตรงกลางตัวเจ้าพระยาราชสุภาวดี เจ้าพระยาราชสุภาวดีรู้ท่วงที่อยู่ก่อนแล้ว จึงเบ่งพุ่งลงดาเจ้าราชวงศ์ เมื่อหอกพุ่งปราดลงมา เจ้าพระยาราชสุภาวดีก็แหลมท้องและเอี้ยวหลบ ปลายหอกแทงเฉียงข้าง เสียตมวิท่งถูกผ้าสมรดทะเล หอกได้ปักตรึงอยู่กับดินเจ้าราชวงศ์จะดึงหอกขึ้นแทงซ้ำ แต่เจ้าพระยาราชสุภาวดีจับคันทนหอกยึดไว้แล้วพยายามชักมีดหมอประจำตัว จะแทงสวนขึ้นไป เจ้าราชวงศ์ดึงหอกไม่ได้สมประสงค์จึงชักดาบที่คอม้าออก เงื้อจะจ้วงฟันเจ้าพระยาราชสุภาวดี ฝ่ายหลวงพิพิธ (ม่วง) น้องชายเจ้าพระยาราชสุภาวดี เห็นดั่งนั้นจึงกระโจนเข้ารับดาบเจ้าราชวงศ์ แต่เสียที่เจ้าราชวงศ์ฟันขาดใจตายทันที ขณะที่เจ้าราชวงศ์กำลังจ้วงฟันหลวงพิพิธอยู่

นั้น เจ้าพระยาราชสุภาวดีชักมีดหมอออกทัน และได้ที่ที่แทงสวนขึ้นไป ถูกโคนขาเจ้าราชวงศ์เป็นแผลลึก เจ้าราชวงศ์ก็ผละหายตกจากหลังม้าเลือดสาดแดงฉาน พวกทหารรีบช่วยกันประคองเจ้าราชวงศ์หามหนีไปโดยเร็ว

ฝ่ายเจ้าพระยาราชสุภาวดี จัดการบาดแผลที่ท้องเรียบร้อยแล้ว ก็เร่งทหารให้รีบตามกองทัพเจ้าราชวงศ์ จนถึงฝั่งแม่น้ำโขงก็ไม่ทัน จึงพาทหารเดินทางไปตั้งพักอยู่ที่พันพร้าว

ฝ่ายเจ้าราชวงศ์แตกหนีลงเรือไปถึงเมืองจันทน์ แจ้งความแก่เจ้าอนุวงศ์ว่า ได้รับพุงกับกองทัพเจ้าพระยาราชสุภาวดีครั้งนี้ นายทัพนายกองเจ้าพระยาราชสุภาวดีสู้รบแข็งแรงนัก ตัวเจ้าราชวงศ์กับไพร่พลได้เข้าสู้รบกับกองทัพเจ้าพระยาราชสุภาวดีจนถึงไม่ทันถอยหนีแต่สักคน ๑ กองทัพฝ่ายเราล้มตายลงมาก คนก็หนีไปเกือบหมด ตัวเองก็ถูกอาวุธ เจ็บช้ำมากเห็นเหลือกำลังที่จะสู้รบ คราวนี้เราจะเกณฑ์ผู้คนไปสู้รบเห็นจะไม่ได้ ด้วยอำนาจเราก็น้อยลง ควรหนีไปพึ่งญวนอย่างเดิม

เจ้าอนุวงศ์หนีจากเมืองเวียงจันทน์

ครั้น ณ วันเดือน ๑๑ ขึ้น ๑๓ ค่ำ เวลาเกือบรุ่ง เจ้าอนุวงศ์ เจ้าราชวงศ์ และเจ้าสุทิสสาร ก็พาครอบครัวอพยพหนีจากเวียงจันทน์ไป

ฝ่ายเจ้าพระยาราชสุภาวดีครั้นยกพลมาตั้งอยู่เมืองพันพร้าวแล้ว ก็สั่งให้นายทัพนายกองคุมไพร่ ๖๐๐ คน ข้ามไปเมืองเวียงจันทน์ พอเจ้าอนุวงศ์ยกหนีไปได้วันหนึ่งแล้ว นายทัพนายกองก็รีบติดตามไป พบแต่เจ้าสุทิสสารและครอบครัวที่บ้านไผ่ นายทัพนายกองจับตัวได้เมื่อ ณ วันเดือน ๑๑ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ให้หลวงทรงวิไชยกับไพร่ ๑๕ คน คุมตัวเจ้าสุทิสสารกับญาติพี่น้องลงมา ส่งเจ้าพระยาราชสุภาวดีที่พันพร้าว นายทัพนายกองก็ติดตามเจ้าอนุวงศ์ต่อไป

เจ้าพระยาราชสุภาวดีให้ถามเจ้าสุทิสสาร ให้การว่า เมื่อเจ้าอนุวงศ์หนีไปนั้นพวกตนหาไม่รู้ไม่

ครั้งรุ่งเช้าได้ตามเจ้าอนุวงศ์ไปหาช่างที่บ้านดอน ไม่พบ คนเลี้ยงช้างบอกว่าเจ้าอนุวงศ์เอาไปเสียแต่เวลาเช้าแล้ว เจ้าสุทริสธรรกับญาติพี่น้องก็ต้องเดินไป พออ้ายจิมที่ช่างมา บอกว่าเจ้าอนุวงศ์ให้เอาช่างมารับ เพราะไพร่พลหนีไปเสีย เหลืออยู่แต่เจ้าราชวงศ์กับครอบครัว ไพร่ ๓ คน ช่าง ๕ ช่าง ม้า ๕ ม้า เจ้าอนุวงศ์จะไปทางท่าข้ามช้างและจะไปอาศัยอยู่เมืองพวนก่อน เจ้าพระยาราชสุภาวดีแจ้งดังนั้นก็เกณฑ์คนเพิ่มเติมให้ไปสมทบกับนายทัพนายกองที่ตามเจ้าอนุวงศ์ไป แล้วให้พระพิพิธเศษะกับไพร่พลคุมตัวเจ้าสุทริสธรร กับญาติพี่น้องลงมาส่ง ณ กรุงเทพมหานคร แล้วเจ้าพระยาราชสุภาวดีก็ยกทัพข้ามไปตั้งอยู่เมืองเวียงจันทน์ และให้รื้อทำลายบ้านเมืองเสียให้สิ้น เว้นไว้แต่วัด

ฝ่ายท้าวเพี้ยเมืองเวียงจันทน์ ก็พากันเข้าหาเจ้าพระยาราชสุภาวดี เจ้าพระยาราชสุภาวดีจึงจัดให้คนไปติดตามกวาดต้อนครัวเมืองเวียงจันทน์ข้ามมารวบรวมไว้ ณ พากันพร้าว กำหนดจะกวาดครัวส่งลงมา ณ กรุงเทพมหานคร ณ เดือน ๑๒ ให้สิ้นมิให้ตั้งบ้านเมืองต่อไปได้

แม่ทัพไทยลวงฆ่าพวกญวน

ฝ่ายเจ้ากรุงเวียดนามรู้ว่าเจ้าอนุวงศ์ทำการ รุณภัยแก่กองทัพไทย ไม่สวามิภักดิ์ตามที่รับสั่งไว้ เกิดรบพุ่งกันขึ้นอีก จึงมีหนังสือมาถึงแม่ทัพไทยฉบับหนึ่ง ถึงเจ้าอนุวงศ์ฉบับหนึ่ง ให้เจ้าเมืองล่าน้ำจัดขุนนางแลกรมการกับไพร่มาส่งให้ถึงเจ้าอนุวงศ์และกองทัพไทย เจ้าเมืองล่าน้ำจึงจัดให้กายโดยทุงเลตินยุต เวียนหูล่ามกับไพร่ญวนลาว ๕๐ คน มาลงเรือที่เมืองมหาชัยกองแก้ว ครั้นมาถึงเมืองนครพนมแจ้งว่าเจ้าอนุวงศ์หนีไปอยู่เมืองพวน จึงมีหนังสือให้แม่ทัพไทย ฝ่ายพระยาวิชิตสงคราม หลวงนรา ซึ่งตั้งทัพอยู่เมืองนครพนม จึงบอกหนังสือมาถึงเจ้าพระยาราชสุภาวดีแม่ทัพใหญ่ ๆ ก็ให้มีหนังสือตอบไปว่า พระยาพิชัยสงคราม หลวงสุเรนทรวชิต

กับไพร่ ๒๐๐-๓๐๐ เศษ ประมาทอยู่ที่เพราะเชื่อญวน จึงได้ตาย ครั้งนี้มั่นก็มาล่องลวงทำอย่างนั้นอีก จะเอามันไว้ทำไมให้กำจัดมันเสียให้สิ้น นายทัพทั้ง ๒ แจ้งหนังสือแม่ทัพใหญ่แล้วก็ให้ไปล่องลวงญวนและไพร่ขึ้นไปว่าจะเลี้ยงโต๊ะ ญวนสำคัญว่าจริง ก็ให้ไพร่อยู่เฝ้าเรือแต่ ๒ คน นอกนั้นก็พากันขึ้นไปสิ้น ครั้นไปถึงค่ายพร้อมกันแล้ว นายทัพทั้ง ๒ จึงให้สัญญาณพวกไทยก็กรูกันเข้าฆ่าพวกญวนตาย เหลืออยู่แต่เลตินยุตกับไพร่ลาว ๒ คนถูกอาวุธบาดเจ็บ จึงได้นำตัวส่งไปให้เจ้าพระยาราชสุภาวดีแม่ทัพใหญ่ ครั้งเดือน ๑๒ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เจ้าน้อยเมืองพวนให้เพี้ยเมืองกลาง เพี้ยหอไซ มาแจ้งความแก่เจ้าพระยาราชสุภาวดีที่เมืองเวียงจันทน์ว่า เจ้าน้อยเมืองพวนแต่งกองทัพออกลาดตระเวนด่านทางทุกตำบล ถ้าเจ้าอนุวงศ์จะหนีขึ้นไปจะจับส่งให้มิให้หนีไปได้ ขอล่าให้กองทัพกรุงเข้าไปในเขตแดนเมืองพวนเลย ไพร่บ้านพลเมืองจะสะดุ้งสะเทือนไป

จับเจ้าอนุวงศ์ได้

ครั้น ณ เดือน ๑๒ ช้างแรม เพี้ยนามโคฎ เพี้ยอุทุม มาหาเจ้าพระยาราชสุภาวดีแจ้งว่า เจ้าน้อยเมืองพวนให้ออกเที่ยวลาดตระเวน พบเจ้าอนุกับครอบครัวที่แม่น้ำไฮเซิงเขาไก่ ให้คนล้อมไว้ ๕๐ คนแล้ว ขอให้แต่งคนขึ้นไปจับเอาโดยเร็ว เจ้าพระยาราชสุภาวดีจึงให้พระอินทรเศษะ คุมไพร่ ๓๐๐ คน ไปจับเจ้าอนุ ไปถึงหาดเดี่ยพบพระลับและนายหนานชติยะเมืองน่าน ทำวมหาพรหม เมืองหลวงพระบาง จับเจ้าอนุกับครอบครัวไว้ได้แล้ว กับนายทัพนายกองจึงคุมตัวเจ้าอนุกับครอบครัวลงมาส่งเจ้าพระยาราชสุภาวดี ณ เมืองเวียงจันทน์ เจ้าพระยาราชสุภาวดีให้ซักถามเจ้าอนุกับพี่สาวเจ้าราชวงศ์ ได้ความว่าเจ้าราชวงศ์ถูกหอกถูกปืนบาดเจ็บสาหัสได้หนีไปทางเรือว่าจะไปเมืองมหาชัยกองแก้ว เจ้าพระยาราชสุภาวดีก็ให้คนติดตามเจ้าราชวงศ์ทั้งทางบกทางเรือหลายทางก็ไม่พบ

ส่งเจ้าอนุกับครอบครัวลงมากรุงเทพฯ

เจ้าพระยาราชสุภาวดี จึงให้พระอนุรักษโยธา พระโยธาสงคราม หลวงเทพเพนทร์ พระนครเจ้าเมือง ขอนแก่นราชวงศ์เมืองชนบท กับไพร่ ๓๐๐ คน คุม ตัวเจ้าอนุกับครอบครัวลงมาส่งถึงเมืองสระบุรี พระยาพิไชยวารีขึ้นไปตั้งรับครอบครัวและส่งเสบียง อยู่ที่นั่น ก็ทำการใส่เจ้าอนุตั้งประจานไว้กลางเรือ ตระเวนลงมาถึงกรุงเทพฯพระมหานคร ณ วันเดือนยี่ ขึ้น ๑๓ ค่ำ โปรดให้จำเจ้าอนุไว้ที่ทิมแปดตำรวจ ส่วนบุตรหลายผู้หญิงและภรรยาอ่อนโยนให้ส่งไป เป็นชาวสะตังทั้งสิ้น แล้วทำที่ขังประจานลงที่หน้า พระที่นั่งพุทไธศวรรย์ โดยทำเป็นกรงเหล็กใหญ่ สำหรับใส่เจ้าอนุ มีบันไดรางล้อมรอบทั้ง ๔ ด้าน มี กรงเหล็กน้อย ๆ สำหรับใส่บุตรหลายภรรยาถึง ๑๓ กรง มีเครื่องกรรมกรณ์ คือ ครก สาก สำหรับโขลก มีเบ็ดสำหรับเกี่ยวแขวน มีกระทะสำหรับต้ม มีขวาน ผ่าอก มีเลื่อยสำหรับเลื่อยไว้ครบทุกสิ่ง แล้วตั้งขา ห่างเสียบเป็นเวลาเช้า ๆ ไซ้เจ้าอนุกับโยปาศักดิ์ ๑ ไปสุทิสสาร ๑ เต้ ๑ ปาน ๑ ดวงจันทร์ ๑ สุวรรณ จักร ๑ ปืน ๑ บุตรเจ้าอนุ ๗ คน คำปลั่งภรรยาเจ้า อนุ ๑ สุริยะ ๑ อดนดาใหญ่ ๑ ปาน ๑ ด่านุ ๑ ดี ๑

หลายเจ้าอนุ ๕ คน รวม ๑๔ คน ออกมาขังไว้ในกรง จำครบแล้ว ให้คำปลั่งซึ่งเป็นภรรยาถือพัดกาท หมากร เข้าไปนั่งปรนนิบัติอยู่ในกรง ให้เมียน้อย สาว ๆ ซึ่งเจ้าพระยาราชสุภาวดีส่งลงมาอีกครั้งหลัง นั้น แต่งตัวถือกะบายใส่ข้าวปลาอาหารไปเลี้ยงกัน ที่ประจาน

ราษฎรชายหญิงทั้งในกรุงทั้งนอกกรุงพากัน มาดูแน่นอัดไปทุกเวลามิได้ขาด ที่ลูกผี ญาติพี่น้อง ต้องเกณฑ์ไปทั้พตายเสียครั้งนั้นก็มานั่งบนพรณนา ต่ำแข่งทุกวัน ครั้นเวลาบ่ายแดดร่มก็เอาบุตรหลาน ที่จับได้มาขึ้นขาห่าง เป็นแถวกันไปร้องประจาน โทษ ต่อเวลาจนพลบก็เอาเข้ามาจำไว้ที่ทิมดงเก่า ทำตั้งนี้อยู่ประมาณ ๗ วัน ๘ วัน พอเจ้าอนุป่วยเป็น โรคคลงโลหิตได้ ๗-๘ วันก็ตาย โปรดให้เอาศพไป เสียบประจานไว้ที่สำหรับการที่จะประหารชีวิตบุตร หลาน ญาติพี่น้องนั้นก็สงบเงียบไป เจ้าอนุนั้นเกิด เมื่อปีกุน นพศก เมื่อตายอายุได้ ๖๐ ปี

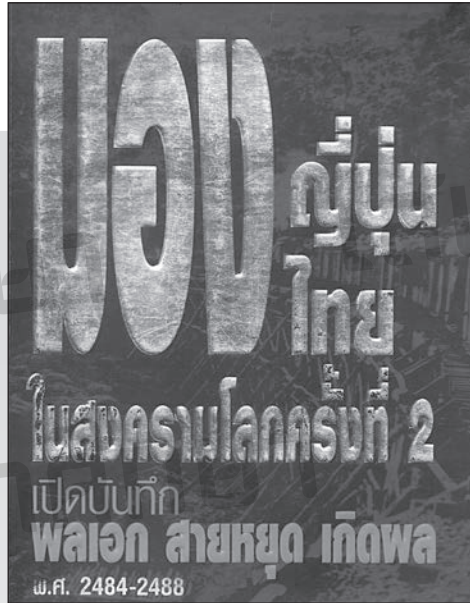
ญี่ปุ่นคิดสร้าง วงค์ไฟบุลย์ในภูมิภาคเอเชีย

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

เมื่อใกล้สิ้นสุดสงคราม สถานการณ์ระหว่างไทยกับญี่ปุ่นเลวร้ายลงทุกวัน มีความขัดแย้งกันลับ ๆ ทั้งฝ่ายไทยและฝ่ายญี่ปุ่นชนิดที่พร้อมระเบิดใส่กันได้ตลอดเวลา

ฝ่ายไทย : ญี่ปุ่นรู้ตัวที่กำลังจะพ่ายแพ้สงคราม หลังจากถอนตัวจากพม่าจึงเตรียมเข้าปลดอาวุธกองทัพไทย ในกรุงเทพฯ ทหารไทยก็เตรียมพร้อมที่จะต่อสู้กับทหารญี่ปุ่น ส่วนเสรีไทยก็เตรียมตัวจะเข้าต่อสู้กองทัพญี่ปุ่นโดยเปิดเผย

ฝ่ายญี่ปุ่น : จากการเตรียมการของฝ่ายไทยทำให้ผู้บัญชาการระดับสูงของญี่ปุ่นตระหนักถึงความจำเป็นในการเพิ่มกำลังทหารญี่ปุ่นในประเทศไทยให้มากขึ้น โดยจัดตั้งกองพลน้อยที่ ๒๙ ขึ้น ทำให้กองทัพประจำประเทศไทยของญี่ปุ่นเข้มแข็งขึ้น ต่อมาเมื่อกองทัพญี่ปุ่นประจำประเทศไทยเปลี่ยนแปลงสภาพเป็นกองทัพสู้รบขึ้น เรียกชื่อใหม่ว่า กองทัพที่ ๓๙ โดยนายพล นากามูระ เป็นผู้บัญชาการกองทัพใหม่นี้ และปฏิบัติงานดว่นหลายประการ ซึ่งนายพล นากามูระปฏิบัติงานสมดังตั้งใจ คือคงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของประเทศไทยจนถึงที่สุด

บทที่ ๑๗
ความตึงเครียดระหว่างไทย-ญี่ปุ่นเมื่อใกล้สิ้นสุดสงคราม

เมื่อใกล้สิ้นสุดสงคราม สถานการณ์สงครามเลวร้ายลงทุกวัน มีความเคลื่อนไหวทั้งฝ่ายไทยและฝ่ายญี่ปุ่นที่อาจนำมาซึ่งความรุนแรง แต่นับว่าเป็นโชคดีของประเทศไทยที่ประเทศญี่ปุ่นประกาศยอมแพ้สงครามเสียก่อน

ฝ่ายไทย
สถานการณ์สงครามระหว่างปลายปี ๒๔๘๗-กลางปี ๒๔๘๘ เป็นช่วงเวลาที่ญี่ปุ่นรู้ตัวที่กำลังจะพ่ายแพ้ หลังจากถอนตัวจากพม่าแล้ว จึงเตรียมการเข้าปลดอาวุธกองทัพไทย โดยจอมพล เศวตเศวตอุจิ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด กองกำลังญี่ปุ่นภาคทักซิณ มอบอำนาจในการปลดอาวุธกองทัพไทยให้แก่ พลโท อาเคโตะ นากามูระ ผู้บัญชาการทหารญี่ปุ่นประจำประเทศไทยแต่เพียงผู้เดียว

สถานการณ์ในประเทศไทยเริ่มทวีความตึงเครียดขึ้นเป็นลำดับ ในกรุงเทพฯ ทหารไทย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ทรงรับความเคารพจากกองทัพสัมพันธมิตร โดยมีพลเรือเอก ลอร์ด หลุยส์ เมานต์แบตเทน ร่วมในพิธี

เตรียมพร้อมที่จะต่อสู้กับทหารญี่ปุ่นโดยกองทัพที่ ๑ รักษาพระนคร ซึ่งกองทัพทหารราบที่ ๒๙ กรมทหารราบที่ ๑๒ ที่ข้าพเจ้าสังกัดอยู่ ถูกส่งมาสมทบทำการรวางกำลังและสร้างป้อมรั้งปืนกลหนักไว้ตามจุดสำคัญต่าง ๆ รอบพระนคร

ส่วนฝ่ายเสรีไทยนั้นก็กำลังเตรียมตัวที่จะเข้าทำการต่อสู้กองทัพญี่ปุ่นอย่างเปิดเผย ตำรวจสันติบาลเข้าคุมจุดสำคัญที่มีนายทหารชั้นผู้ใหญ่ของญี่ปุ่นพักอาศัยอยู่ รวม ๑๑ แห่ง พร้อมทั้งจะบุกเข้าสังหารเมื่อถึงเวลาปฏิบัติการตามคำสั่ง

สำหรับความช่วยเหลือที่ฝ่ายสัมพันธมิตรให้แก่ฝ่ายไทยนั้น กองบัญชาการทหารสูงสุดฝ่ายสัมพันธมิตรด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในบังคับบัญชาของพลเรือเอก ลอร์ด หลุยส์ เมานต์แบตเทน แจ้งให้ พันเอก เนตร เขมะโยธิน นำกลับมารายงานให้ พลโท ชิต มั่นศิลป์ สินาตโยธารักษ์ รองแม่ทัพใหญ่ และ นายปรีดิพนมยงค์ หัวหน้าขบวนการเสรีไทยทราบว่าในขั้นต้นจะหวังความช่วยเหลือจากฝ่ายสัมพันธมิตรได้เฉพาะแต่กำลังทางอากาศ คือ เครื่องบินและพลร่มเท่านั้น ส่วนกำลังทางพื้นดินขึ้นอยู่กับปฏิบัติการของกองทัพที่ ๑๔ บริติช ซึ่งกำลังรุกอยู่ทางด้านพม่า และการยกพลขึ้นบก

ของอังกฤษที่สิงคโปร์กับแหลมมลายูอีกด้านหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในระยะเริ่มแรกนั้น กองทัพไทยต้องช่วยตัวเองให้มาก จะหวังความช่วยเหลือจากอังกฤษมากนักไม่ได้ ประการสำคัญที่สุดคือ ในช่วงต้นเดือนสิงหาคม ปี ๒๔๘๘ นั้น ฝ่ายอังกฤษยังไม่พร้อมที่จะเปิดการรุกใหญ่ ต้องรอไปจนถึงเดือนพฤศจิกายน ฉะนั้น ถ้าฝ่ายไทยมีความจำเป็นต้องปฏิบัติการในระหว่างเวลาดังกล่าวก็ต้องช่วยเหลือตนเอง

ส่วนแผนการจัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวของไทยนั้น เมื่อสัมพันธมิตรเปิดการรุกใหญ่แล้ว ฝ่ายอังกฤษมีความเห็นว่าควรไปตั้งทางด้านตะวันตกของประเทศ เพื่อร่วมมือกับกองทัพที่ ๑๔ บริติช และต่อไปอาจย้ายไปตั้งอยู่ในประเทศอินเดีย แต่

พลเรือเอก ลอร์ด หลุยส์ เมานต์แบตเทน

ฝ่ายสหรัฐอเมริกาเห็นว่าควรไปตั้งอยู่ทางตะวันออกของประเทศ เมื่อมีความคิดเห็นขัดแย้งกันเช่นนั้น รัฐบาลสหรัฐอเมริกาจึงแนะนำให้หัวหน้าขบวนการเสรีไทยดำเนินการดังนี้

๑. จัดตั้งรัฐบาลขึ้น ๒ ชุดทันทีในวันดีเดย์ รัฐบาลชุดเดิมคือ พันตรี คง อภัยวงศ์ คงอยู่ในพระนคร เป็นกันชนและพรางข้าศึก ขณะเดียวกัน นายปรีดี พนมยงค์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และ นายทวี บุญยเกษตร รองนายกรัฐมนตรี ไปจัดตั้งรัฐบาลใหม่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถ้าเหตุการณ์ถึงขั้นวิกฤติให้ย้ายต่อไปยังอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

๒. กรณีที่ไม่สามารถรักษาสถานการณ์ได้ต่อไป ให้รัฐบาลใหม่ลงเรือลอบออกทางจังหวัดสมุทรสงครามไปชลบุรี หรือจุดใดจุดหนึ่งตามชายฝั่งตะวันออกของอ่าวไทยแล้วจะตกลงกันเพื่อขึ้นเครื่องบินหรือลงเรือดำน้ำของสัมพันธมิตรออกไปตั้งรัฐบาลนอกประเทศต่อสู้ต่อไป

สำหรับการต่อสู้ของประชาชนชาวไทยนั้น หลังจากรัฐบาลไทยยินยอมให้กองทัพญี่ปุ่นเคลื่อนที่ผ่านประเทศไทยเข้าไปทำสงครามในพม่าและมลายูของอังกฤษ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๔๘๔ แล้ว ต่อมา ในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ก็มีการลงนามในกติกาสัญญาทางทหารระหว่างไทยกับญี่ปุ่น และในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ลงนามในหลักการร่วมยุทธระหว่างไทยกับญี่ปุ่นตามลำดับ อันเป็นผลให้พื้นที่ภาคกลางและภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ตั้งแต่แนวระแหง (ตาก) “แม่สอด” เมียวดี ในพม่ามีสภาพเป็นเขตหลังของยุทธบริเวณซึ่งมีที่ตั้งคลังสิ่งของอุปกรณ์นานาชนิด และกิจกรรมการส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่ รวมทั้งการลำเลียง อุปกรณ์เพื่อสนับสนุนปฏิบัติการของกองทัพญี่ปุ่นทั้งทางรถไฟ ทางถนน และทางเรืออยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ญี่ปุ่นยังสร้างทางรถไฟแยกจากสถานีรถไฟหนองปลาตึก อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ผ่านจังหวัดกาญจนบุรี สร้างสะพานรถไฟข้ามแม่น้ำแคว ผ่านอำเภอไทรโยค ช่องด่านบ้องตี้ไปบรรจบกับทางรถไฟสายทวาย-มะละแหม่ง-ย่างกุ้ง ของพม่าอีกด้วย

จากสภาพการณ์ดังกล่าว ตามบริเวณที่ตั้งคลังสิ่งของอุปกรณ์ของกองทัพญี่ปุ่นในประเทศไทย และสถานที่ก่อสร้างทางรถไฟแต่ละแห่ง มีสิ่งของเครื่องมือเครื่องใช้ สิ่งของอุปกรณ์ และยุทธภัณฑ์นานาชนิดเป็นจำนวนมาก การควบคุมและรักษาความปลอดภัยของญี่ปุ่นในบางครั้งจึงหะหลวมไม่เข้มงวดเท่าที่ควร คนไทยบางกลุ่มที่เกลียดชังทหารญี่ปุ่นที่ต้องการกลั่นแกล้งและก่อความเสียหายให้แก่ฝ่ายญี่ปุ่นได้เข้าไปกระทำโจรกรรมฉ้อโกงอาคารสถานที่ ลักษณะนิสัยของต่าง ๆ แม้กระทั่งของที่บรรจุอยู่บนรถไฟ รถยนต์ และเรือ ก็แบกขนออกมาแล้วถีบหีบห่อเหล่านั้นลงไปใต้น้ำหรือพื้นดิน หรือฉกฉวยเอาไปตามแต่โอกาสจะทำได้

การดำเนินการดังกล่าวกระทำกันอย่างต่อเนื่องจนกลุ่มที่ปฏิบัติการได้รับฉายาว่า ขบวนการไทยถีบ แม้ทางฝ่ายญี่ปุ่นจะลงโทษผู้ที่ถูกจับกุมได้

ด้วยวิธีทรมานต่าง ๆ นานา เช่น กรอกน้ำสบู่ ทบตี จนเลือดทะลักทางปากและจมูก หรือใช้ของหนักถ่วงคอให้ยื่นเขย่งตากแดดตากฝนนานนับชั่วโมง ก็ไม่อาจทำให้กลุ่มคนไทยเหล่านั้นเซ็ดหลาบ ยิ่งในตอนปลายของสงคราม สิ่งของ เครื่องใช้ อาหารต่างหายากและมีราคาแพง ยิ่งทำให้กรลัทธิขโมยดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและรุนแรงขึ้น จนญี่ปุ่นพากันกล่าวว่า “ประเทศไทยมีขโมยมากกว่ายูง”

พฤติการณ์เช่นนี้ ทำให้กองทัพญี่ปุ่นต้องสูญเสียอุปกรณ์และยุทธภัณฑ์ต่าง ๆ ไปเป็นอันมาก ทั้งเป็นการสร้างความกังวลใจและบั่นทอนขีดความสามารถของทหารญี่ปุ่นอยู่ตลอดเวลา ถือได้ว่าเป็นการต่อต้านญี่ปุ่นของประชาชนคนไทยที่ได้ผลอย่างแท้จริงประการหนึ่ง

และแล้วในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๔๘๘ ญี่ปุ่นก็ประกาศยอมจำนนต่อฝ่ายสัมพันธมิตรอย่างไม่มีเงื่อนไข และประกาศให้ทหารญี่ปุ่นทั้งหมดยอมวางอาวุธอย่างสิ้นเชิง

สำหรับแนวความคิดของรัฐบาล จอมพล ป. พิบูลสงคราม ที่จะต่อสู้กับญี่ปุ่นในขั้นสุดท้าย คือการจัดตั้งฐานทัพเพื่อเป็นศูนย์กลางในการต่อสู้ญี่ปุ่นที่เพชรบูรณ์ ตามรายละเอียดในหนังสือประวัติศาสตร์การสงครามมหาเอเชียบูรพา โดยกรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด ปี ๒๕๔๐ ที่กล่าวไว้ว่า ในปลายปี ๒๔๘๖ หลังจากจอมพล ป. พิบูลสงคราม เห็นว่าการติดต่อกับกองทัพจีนผ่านทางกองทัพพายัพมีท่าทีที่จะดำเนินต่อไปด้วยดี ประกอบกับฝ่ายญี่ปุ่นอ่อนกำลังลงไปมากแล้ว จึงเห็นเป็นโอกาสเหมาะที่จะสร้างฐานทัพที่เพชรบูรณ์ เพื่อเตรียมการรบกับญี่ปุ่นขั้นสุดท้าย ซึ่งในเรื่องนี้ จอมพล ป. พิบูลสงคราม บันทึกไว้ว่า

“ในการติดต่อกับสหชาติสัมพันธมิตรนั้น ทางฝ่ายรัฐบาลและตัวผมทำด้วยความยากลำบาก เพราะทางญี่ปุ่นคอยจ้องดูอยู่ทุกฝีก้าว ผมจึงคิดว่า จะติดต่อตกลงขอความช่วยเหลือเป็นขั้น ๆ แต่ต้องเริ่มทำจริงจังเมื่อวางแนวด้านทานทางทหาร

จนจะเสร็จ และเมื่อฐานทัพที่เพชรบูรณ์ ใช้งานได้บ้างแล้ว ชั้นแรกคิดไว้แต่ตอนต้นสงครามแล้วว่า เมื่อญี่ปุ่นให้กองทัพไทยขึ้นไปทางแคว้นยูนนาน ทำนองเดียวกับที่ญี่ปุ่นได้ทำกับทหารฝรั่งเศสที่อินโดจีน เราจะต้องขับไล่ญี่ปุ่นจากฐานทัพทางเหนือ โดยการปฏิบัติของกองทัพพายัพ ผมพอใจที่จะถูกบังคับให้ไปอยู่ทางเหนือ เพราะจะได้มีโอกาสติดต่อกับนอกประเทศโดยสะดวกเมื่อถึงเวลาอันควร

“เมื่อผมเห็นเป็นโอกาสอันเหมาะที่จะสร้างฐานทัพสำหรับเตรียมรบกับญี่ปุ่นในขั้นสุดท้ายได้แล้ว เพราะเห็นว่าญี่ปุ่นได้อ่อนกำลังไปมาก ถึงเราจะแข็งมือเอาบ้าง ญี่ปุ่นก็คงจะไม่กล้าหักหาญต่อประเทศไทยได้ นอกจากนั้นทางกองทัพพายัพก็ดำเนินการเจรจากับแม่ทัพจีนที่ระจันหน้ากันอยู่จนมีความเข้าใจและมีความสนิทสนมกันดีพอเพียงแล้วรู้ทางปฏิบัติว่าประเทศไทยควรจะเตรียมรบกับญี่ปุ่นอย่างไร เพื่อให้ได้ผลดี

“ผมจึงได้ลงมือสร้างฐานทัพที่เพชรบูรณ์ และสร้างทางให้สามารถติดต่อระหว่างกรุงเทพฯ-ลำปาง ตลอดไปจนถึงติดต่อกับกองทัพจีนในยูนนานได้ เมื่อไรที่ลงมือกับญี่ปุ่น เราจะได้กลับหน้าทางเหนือเข้าสู่กับญี่ปุ่นทางใต้ได้สะดวก โดยยึดเส้นทางหลักกรุงเทพฯ-ลำปาง ผ่านเพชรบูรณ์เป็นเส้นทางเคลื่อนที่ได้ตกลงวางแผนเตรียมการ โดยให้กองพลที่ ๑ ซึ่งอยู่ในกรุงเทพฯ ล้อมกรุงเทพฯ ไว้ให้กองพลที่ ๑ นี้เป็นกองหน้าของกองทัพที่ ๒ กองทัพที่ ๒ เตรียมแนวป้องกันไปตามแม่น้ำป่าสัก ตั้งแต่แก่งคอย สระบุรี ถึงท่าเรือมีกองหนุนตั้งเรียงรายตั้งแต่ลพบุรีไปจนถึงชัยบาดาลและเพชรบูรณ์ เหนือขึ้นไปทางด้านหลังมีกองทัพพายัพ เราตกลงจะเปิดให้กองทัพสหประชาชาติลงมาช่วย ส่วนกำลังทางอากาศของเรามีน้อยและเครื่องบินที่มีอยู่ก็ไม่ดีพอ ผมจึงได้แจ้งขอกำลังจากแม่ทัพจีนขึ้นไป ซึ่งแม่ทัพจีนได้ตกลงแล้วที่จะช่วยให้เป็นผลสำเร็จ

“เมื่อแผนการยุทธกับญี่ปุ่นเป็นดังนี้ การ

สร้างทางสายจากชัยบาดาลไปเพชรบูรณ์ และจากหล่มสักไปถึงอำเภอกวางตุ้งลำปาง กับการสร้างฐานทัพที่เพชรบูรณ์จึงเป็นงานสำคัญยิ่ง และเป็นงานชั้นหัวใจของชาติด้วย ถ้าทางสายนี้และฐานทัพที่เพชรบูรณ์แล้วเสร็จไม่ทันเวลา การรบกับญี่ปุ่นก็ทำไม่ได้ เพราะเราจะไม่สามารถขนกำลังมาช่วยทำการรบกับญี่ปุ่นได้เลย เหตุผลดังกล่าวมานี้ทำให้ผมต้องเร่งงานเป็นการใหญ่ เพราะเห็นเป็นงานที่จะกู้ชาติได้โดยแท้ ถึงคราวแล้วที่เราจะต้องเสียสละกัน ในครั้งนี้เพื่อชาติและบ้านเมืองของเรา เราจะยอมให้งานหยุดกลางคันไม่ได้เป็นอันขาด เพราะญี่ปุ่นรู้เรื่องเข้าก็คงจะปลดอาวุธและยึดประเทศไทยโดยทันที

“ในเวลาเดียวกันผมก็ได้สั่งให้ทางทหารเตรียมรบ จัดกำลังเข้าประจำแนว ถ้าญี่ปุ่นคิดจะปลดและยึดประเทศไทยวันใด วันนั้นจะเป็นวันที่ชาติไทยเริ่มกระทำการกู้ชาติและขับไล่ญี่ปุ่นทันที

“การสร้างฐานทัพที่เพชรบูรณ์และการสร้างทางสายกรุงเทพฯ-อำเภอกวางตุ้งลำปาง ซึ่งเป็นทางที่ผ่านฐานทัพนี้เอง ทำให้ฝ่ายญี่ปุ่นสงสัยเป็นอันมาก ก็คิดจะยึดพื้นที่รบของกองทัพที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณสระบุรีที่เขาคุบา ผมทราบเรื่องนี้เมื่อไปตรวจราชการทางเหนือ จึงได้สั่งทันทีให้กรมทหารราบสระบุรีไปยึดเขาคุบาโดยด่วน เราทำการยึดบริเวณเขาคุบาโดยปลูกโรงเรือนเสร็จเรียบร้อยภายใน ๓ วัน ที่เราทำไปดังนี้ญี่ปุ่นโกรธมาก และทราบต่อมาว่าญี่ปุ่นคิดจะเอาชนะเราในเรื่องนี้ โดยจะเข้าไปอยู่ในพื้นที่หลังแนวรบของกองทัพที่ ๒ คือ ระหว่างลพบุรีกับสระบุรี ผมจึงได้เอาพระเจ้าช่วย โดยจัดการประกาศสร้างพุทธบุรีมณฑลในบริเวณนี้ทันที ในที่สุดญี่ปุ่นก็ไม่ได้พื้นที่นี้ และได้เลยไปอยู่ตามถนนสายปราจีนบุรีและที่นครนายก แต่ผมก็คิดป้องกันโดยสั่งให้กองพันทหารม้าที่ ๑ ไปอยู่แก่งคอย มีหน้าที่เข้าโจมตีญี่ปุ่นที่อยู่ตอนปลาย ๆ ของถนนสาย

ปราจีนบุรีและนครนายก”

การสร้างฐานทัพที่เพชรบูรณ์นี้ ทำให้ญี่ปุ่นระแวงสงสัยในพฤติกรรมของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม มาก เห็นได้จากที่ พลโท อาเคโตะ นากามูระ ผู้บัญชาการกองทัพญี่ปุ่นประจำประเทศไทย กล่าวไว้ดังนี้

“ตั้งแต่ปลายปีที่แล้ว (พ.ศ. ๒๔๘๖) ข้าพเจ้าเริ่มทราบข่าวลือเรื่องการย้ายเมืองหลวงเป็นประจำ และการประกาศย้ายเมืองหลวง ทำให้พวกข้าพเจ้าตระหนักใจว่าข่าวลือนั้นกลายเป็นความจริง ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตดังต่อไปนี้

๑. นายกฯ พิบูลสงครามพิจารณาด้วยความเชื่อมั่นว่า ฝ่ายญี่ปุ่นนั้นเสียเปรียบเมื่อสงครามยุติลง ฉะนั้น จึงต้องมีที่หลบภัยจากฝ่ายญี่ปุ่นยามใดก็ได้ โดยเฉพาะการปฏิเสธเข้าร่วมประชุมวงศัโพบูลย์มหาเอเชียบูรพานั้นเป็นเรื่องที่ทำให้มีความเคลือบแคลงใจกัน ท่านจึงต้องตัดสินใจอย่างฉับพลันในเรื่องนี้

๒. เกี่ยวกับปัญหาภายใน ความสัมพันธ์ระหว่าง นายปรีดี พนมยงค์ ผู้สำเร็จราชการ กับ นายกฯ พิบูลนั้นอ่อนแออยู่เต็มที่แล้ว และศัตรูการเมืองกลุ่มอื่น ๆ ก็ยังมีอยู่ คือถ้าพวกนั้นพยายามโค่นล้มรัฐบาล จอมพล ป. พิบูลสงคราม โดยอาศัยกำลังญี่ปุ่นเป็นเครื่องมือแล้ว ท่านนายกฯ ในฐานะเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดก็จะหลบอยู่ที่เพชรบูรณ์ ซึ่งใครจะไปทำอะไรท่านไม่ได้ เพราะว่าในเขตภาคเหนือมีกองทัพไทยอยู่ที่เชียงรายและลำปาง ทางทิศใต้มีเมืองทหารอยู่ที่ลพบุรี ความคิดนี้สมกับเป็นความคิดของนายกรัฐมนตรีประเทศหนึ่ง ที่ตั้งของเมืองหลวงใหม่มีความเหมาะสม ทั้งในแง่การเมืองและการยุทธศาสตร์อย่างหาที่ติไม่ได้ ข้อเสียมีอยู่ว่าที่นั่นเป็นดินแดนของใช้มาลาเรีย และมีน้ำเพื่อการบริโภคอยู่อย่างจำกัด

๓. ท่านนายกรัฐมนตรีและภริยาบอกกับข้าพเจ้าว่า การย้ายเมืองหลวงไปเพชรบูรณ์นั้นมีความสำคัญมาก เพื่อการรักษาหัวใจของสัมพันธมิตร

ไมตรีของไทย-ญี่ปุ่นสืบไป แม้ว่ากรุงเทพฯ จะร้างไป ก็ยังมีเมืองที่เป็นศูนย์กลางไว้เพื่อรักษาวัฒนธรรมและสมบัติของชาติ แต่คำพูดนั้นเราเข้าใจอย่างที่ท่านพูดไม่ได้ ในการสร้างเมืองหลวงใหม่นั้น ได้ตั้งงบประมาณไว้ ๑๐๐ ล้านบาท และระดมกรรมกรหลายหมื่นคนจากทั่วประเทศ โดยถือเอาการก่อสร้างทางรถไฟสายไทย-พม่าที่แล้วเสร็จภายใน ๑๐ เดือน เป็นตัวอย่าง ทำการก่อสร้างทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน ด้วยเหตุนี้จึงมีคนป่วยเป็นไข้มาลาเรียมากมาย มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก การก่อสร้างเมืองหลวงใหม่กลับกลายเป็นเป้าของความเกลียดชังของประชาชน และทำให้สัมพันธมิตรไทย-ญี่ปุ่น ต้องมีดমনลง และสุดท้ายกลายเป็นสาเหตุให้รัฐบาลพิบูลสงครามสิ้นสุดลง”

แต่ตามความเป็นจริงแล้ว แผนการจัดตั้งเมืองหลวงใหม่ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อใช้เป็นฐานทัพในการต่อต้านญี่ปุ่นของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ดังกล่าวนี้นั้นล้มเลิกไป เนื่องจากการลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและพ้นจากตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดในกลางปี ๒๔๘๗

นอกจากการเตรียมการทางด้านการเมืองการปกครองแล้ว ทางรัฐบาลไทยก็ยังได้เตรียมการทางด้านทหาร ด้วยการจัดตั้งกองทัพอากาศขึ้น ความมุ่งหมายเพื่อต่อต้านกองทัพญี่ปุ่นในประเทศไทย ในกรณีที่ญี่ปุ่นอาจจะทำการปลดอาวุธทหารไทย และถ้าทำได้ก็จะทำการขับไล่กองทัพญี่ปุ่นให้ออกจากประเทศไทย เพื่อรักษาเอกราชและอธิปไตยของประเทศไทยไว้จนถึงที่สุด ไม่ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากกองกำลังของประเทศฝ่ายสัมพันธมิตรหรือไม่ก็ตาม

กองบัญชาการทหารสูงสุดของไทย ซึ่งมี จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี เป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดในขณะนั้น เริ่มมีแนวคิดที่จะจัดตั้งกองทัพอากาศขึ้นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามความมุ่งหมายข้างต้น เมื่อกองทัพพายัพสามารถส่งกำลังเข้าประชิดชายแดนพม่า-จีน ตั้งแต่

กลางเดือนมกราคม ๒๕๔๖ ด้วยการติดต่อเจรจา
อย่างลับ ๆ กับผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของกองทัพจีน
ในการร่วมมือกันต่อต้านและขับไล่กองทัพญี่ปุ่น
ในประเทศไทย โดยมีแนวความคิดทางยุทธศาสตร์
ดังนี้

กำหนดจะใช้กำลังทหารประจำการที่มีอยู่ ๑
กองพล คือ กองพลที่ ๑ กับกองพลที่ ๗ ซึ่งจัดตั้งขึ้น
ใหม่ ประกอบกำลังขึ้นเป็นกองทัพที่ ๒ วางกำลัง
ณ ตำบลสำคัญตามแนวเขาพระพุทธรูป จังหวัด
สระบุรี-แนวเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา และ
จังหวัดปราจีนบุรี ต่อกับทิวเขาพนมดงรัก กำหนด
ความมุ่งหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกองทัพญี่ปุ่นทำการ
ปลดอาวุธกองทัพไทยได้ และจะฉวยโอกาสที่กองทัพ
ญี่ปุ่นเพียงพล้ำต่อฝ่ายสัมพันธมิตรจนต้องถอยเข้า
มารวมตัวในประเทศไทยตอนกลางในลักษณะที่
อิดโรยระล่ำระสาย เข้าใจมติขับไล่กองทัพญี่ปุ่นให้
ต้องถอนตัวออกไปจากประเทศไทย

ในกรณีที่กองทัพพายัพซึ่งปฏิบัติการอยู่ใน
สหรัฐอเมริกาเดิม มีความจำเป็นต้องถอนตัวกลับเข้ามา
ในประเทศไทย จะใช้กำลังกองทัพที่ ๒ ป้องกันการ
ถอนตัวของกองทัพพายัพได้ด้วย

เพื่อให้เป็นไปตามแนวความคิดข้างต้นนี้ ใน
เดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ กองทัพสนามจึงมีคำสั่งให้
ดำเนินการตามแผนการจัดและปรับปรุงกองทัพบก
ใหม่ และเพื่อให้การอำนวยความสะดวกเหมาะสมกับ
สถานการณ์ในขั้นต่อไป โดยจัดตั้งกองทัพที่ ๒ ขึ้น
และแต่งตั้งให้ พลตรี พระประจัน ปัจจุบัน (พูก มหา
ดิลก ประจันปัจจุบัน) ปลัดกระทรวงกลาโหม เป็น
แม่ทัพกองทัพที่ ๒ และพลตรี สุข ชาตินันทรบ (หลวง
ชาตินันทรบ) เสนาธิการกองทัพพายัพ เป็นเสนาธิการ
กองทัพที่ ๒

กองทัพที่ ๒ ประกอบด้วยกำลังรบหลัก ๒
กองพล คือ กองพลที่ ๑ ที่มีอยู่แล้วกับกองพลที่ ๗
ที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ในขั้นต้นกองบัญชาการกองทัพที่ ๒
ตั้งอยู่ที่จังหวัดลพบุรี ต่อมาจึงย้ายไปตั้งที่จังหวัด

สระบุรี ส่วนกองบัญชาการกองพลที่ ๗ เดิมตั้งอยู่ที่
จังหวัดนครราชสีมา ภายหลังย้ายไปตั้งที่ตำบล
บัวชุม อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

สำหรับการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับเสรีไทยทั้ง
สายสหรัฐอเมริกาและอังกฤษนั้น จอมพล ป. พิบูล
สงคราม ทราบความเคลื่อนไหวเป็นอย่างดี และ
ให้การสนับสนุนอย่างลับ ๆ มิให้เห็นเด่นชัดจนเป็น
ที่ผิดสังเกต ด้วยเกรงจะก่อให้เกิดความคลางแคลง
ใจในกลุ่มทหารญี่ปุ่น อย่างไรก็ตาม จอมพล ป. พิบูล
สงคราม ก็ได้สั่งการให้ผู้บังคับบัญชาแต่ละฝ่าย
ช่วยเหลือสมาชิกขบวนการเสรีไทยที่ลอบเข้ามาใน
ประเทศไทยโดยเฉพาะ พลตำรวจเอกหลวงอดุล อดุล
เดชจรัส อธิบดีกรมตำรวจ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่ง
รองนายกรัฐมนตรี มีการปกปิดหลบซ่อนเสรีไทยมิ
ให้ได้รับอันตราย ซึ่งอดีตสมาชิกขบวนการเสรีไทย
หลายคนก็ยืนยันว่า ได้รับความสะดวกและ
ปลอดภัยจากการช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่รัฐบาล
หลายประการ เห็นได้จากการส่งข่าวทางวิทยุติดต่อกับ
ฝ่ายสัมพันธมิตร บางครั้งถึงกับส่งข่าวออกไปตรง
จากกองตำรวจสันติบาลในกรุงเทพฯ ด้วยซ้ำ

หน่วยต่าง ๆ ของกองทัพที่ ๒ เข้าที่ตั้ง
เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งจะปฏิบัติการตามแนวความคิดทาง
ยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์
๒๕๔๗ แต่เนื่องจากกองทัพญี่ปุ่นในประเทศไทยมิได้
ทำการปลดอาวุธกองทัพไทย อีกทั้งยังไม่ได้ดำเนินการ
อันมีผลกระทบกระเทือนต่อเอกราชและอธิปไตย
ของไทยแต่อย่างใด กองทัพที่ ๒ จึงคงตรึงกำลังไว้
จนในที่สุดญี่ปุ่นยอมจำนนต่อฝ่ายสัมพันธมิตรเมื่อ
วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ จากนั้นหลังสงครามยุติ
ลง กองทัพที่ ๒ ได้มีส่วนช่วยเหลือกองพลอินเดียนที่
๗ ของอังกฤษที่เข้ามาในประเทศไทย เพื่อควบคุม
และปลดอาวุธทหารญี่ปุ่นในประเทศอีกด้วย

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

ชาวจีนโพ้นทะเล ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : ภูมิหลังและความสัมพันธ์ของคนกันเอง ๑

พ.อ.หญิงชนาดา เทียมพิภพ

นับตั้งแต่สมัยเริ่มแรกของประวัติศาสตร์ ชาวพื้นเมืองเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และผู้คนจากประเทศจีนได้มีความสัมพันธ์ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการผสมกลมกลืนกันทางสังคมและวัฒนธรรมกันอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เพราะเป็นเวลานับพันปีมาแล้วที่กระแสคลื่นอพยพของชาวจีนระลอกแล้วระลอกเล่าได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานทั้งบนแผ่นดินใหญ่และหมู่เกาะในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชนพื้นเมืองและชาวจีนเหล่านี้ได้ร่วมกันสร้างสรรค์อัตลักษณ์ ประวัติศาสตร์ และเป็นบรรพบุรุษของชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบัน การศึกษาในบทความนี้จึงเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่าง “กาทึ่หนึ่ง” หรือ “คนกันเอง” ของปู่ย่าตายายของเราทุกคน

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นภูมิภาคที่อุดมสมบูรณ์ เป็นจุดบรรจบของมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิก ดินแดนที่โลกตะวันออกและโลกตะวันตกได้เชื่อมต่อกัน ด้วยเหตุผลนี้เองหลักฐานทางประวัติศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นถึงการที่ผู้คนกลุ่มต่าง ๆ ทั้งจากโลกตะวันตก (มีอินเดียเป็นผู้นำ) และโลกตะวันออก (คือจีน) ได้ตั้งหลักแหล่งชมรมกัน อันมีผลให้วิถีชีวิตทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมอินเดียและจีน จนภูมิภาคแห่งนี้ได้รับการขนานนามว่า “อินโดจีน”

แม้ว่าในยุคแรก ๆ ร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่พบในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะปรากฏอิทธิพลของอินเดียอยู่มาก แต่ในเวลาเดียวกันก็ได้ปรากฏอิทธิพลของจีนเช่นกัน เพราะนับตั้งแต่สองร้อยปีก่อนคริสตกาลมาแล้ว กองทัพของพระเจ้าจันซีฮ่องเต้ได้เข้ายึดครองดินแดนของบรรพบุรุษของชาวเวียดนามอันเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสะพานเชื่อมต่อจักรวรรดิจีนกับดินแดน “นานไป” หรือดินแดนทางใต้ หรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั่นเอง

ในสมัยราชวงศ์ฮั่น ราวปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๒ บันทึกของนักเดินทางจีนได้เล่าถึงเรื่องราวของ

๑ ดัดแปลงจากบทความของผู้เขียนที่ตีพิมพ์ครั้งแรกในคู่มือทัศนศึกษา “จากมะละกาสู่ปีนัง” ตามเสด็จฯ ทัศนศึกษา รุ่มะละกาและเมืองปีนัง ประเทศมาเลเซีย วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

Figure 1.13
© H. J. de Blij, P. O. Muller, and John Wiley & Sons, Inc.

อาณาจักรต่าง ๆ ทั้งบนผืนแผ่นดินใหญ่และหมู่เกาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าเป็นดินแดนที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาฮินดู อย่างไรก็ตามได้ปรากฏชุมชนชาวจีนอยู่ทั่วไปแล้ว เนื่องจากมีเรือเดินสมุทรที่เดินทางไปมาระหว่างจีนและอาณาจักรต่าง ๆ ชาวจีนได้มาตั้งถิ่นฐานทำมาหากิน แต่งงานกับสตรีพื้นเมือง และสร้างวัฒนธรรมซึ่งแม้ว่าจะดำรงความเป็นจีนไว้ได้แต่ก็ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วย ชาวจีนส่วนใหญ่อพยพมาจากมณฑลที่ติดทะเล เช่น มณฑลกว่างตุ้ง พูเจี้ยน ฯลฯ และชาวจีนเหล่านี้รู้จักกันในนาม “หัวเฉียว” หรือชาวจีนโพ้นทะเล (Overseas Chinese)

เมื่อถึงสมัยราชวงศ์ซันตอนปลาย ราชอาณาจักรกลางหรือจักรวรรดิซันได้เริ่มส่งราชทูตมาเจริญสัมพันธไมตรีกับอาณาจักรในดินแดนนานโป โดยมีพวกหัวเฉียวเป็นกลุ่มคนกลางเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๗ สมัยราชวงศ์ถัง ความสัมพันธ์ก็ยิ่งทวีความสำคัญขึ้นเมื่อความสัมพันธ์ได้ครอบคลุมทั้งด้านการค้าและความสัมพันธ์ทางด้านพุทธศาสนา ในสมัยราชวงศ์สุ่ยราชได้จำนวนมหาศาลมาจากการค้าระหว่าง

จีนกับดินแดนนานโป และมีผลทำให้ชุมชนชาวหัวเฉียวในนานโปขยายตัวใหญ่ขึ้นไปอีก

ครั้นพวกมองโกลเข้ายึดครองประเทศจีนในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๓ ได้เกิดกระแสการอพยพของชาวจีนฮกเกี้ยนจากมณฑลฟูเจี้ยนระลอกใหญ่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากผู้คนชาวฮกเกี้ยนเหล่านี้ได้ร่วมกันต่อสู้เพื่อต่อต้านการยึดครองของชาวมองโกลอย่างทรหดและยาวนาน ดังนั้นเมื่อชาวมองโกลได้รับชัยชนะและสถาปนาราชวงศ์หยวนได้แล้วนั้น ราชสำนักหยวนก็ได้แก้แค้นชาวฟูเจี้ยนอย่างทารุณโหดร้ายที่สุดเพื่อเป็นการชดเชยการกบฏ และเป็นบทเรียนให้ชาวจีนในมณฑลอื่น ๆ ได้ดูเป็นเยี่ยงอย่างจะได้ไม่คิดแข็งข้อกับราชสำนักหยวนอีกต่อไป ด้วยเหตุนี้เอง ชาวฮกเกี้ยนจำนวนมากจึงได้พากันอพยพหลบหนีการกดขี่ข่มเหงของราชสำนักหยวนมาตายเอาดาบหน้า ดินแดนนานโป โดยความช่วยเหลือของญาติพี่น้องชาวจีนที่อพยพมาอยู่ก่อนจึงได้ตั้งหลักปักฐานทำกินกันสืบต่อมา

การขยายตัวของ การอพยพของผู้คนจากมณฑลริมทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งมณฑลกว่างตุ้งและมณฑลฟูเจี้ยน ไปตั้งถิ่นฐานในดินแดนนานโปกระทำอย่างต่อเนื่อง เพราะความต้องการแลกเปลี่ยนสินค้ากันระหว่างทั้งสองดินแดน ประกอบกับสายสัมพันธ์อันแนบแน่นของพวกหัวเฉียวผู้ยังคงความเป็นจีนและไม่เคยขาดการติดต่อกับญาติพี่น้องบนแผ่นดินแม่ อย่างไรก็ตามเมื่อถึงสมัยคริสต์ศตวรรษที่ ๑๔ หลังจากที่ได้มีการสถาปนาราชวงศ์หมิงได้ไม่กี่ปีก็ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เนื่องจากเกิดกบฏซึ่งได้รับความสนับสนุนจากพวกหัวเฉียวขึ้นบ่อยครั้งในมณฑลกว่างตุ้งและมณฑลฟูเจี้ยน ราชสำนักหมิงจึงได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการยกเลิกการค้าของเอกชน ห้ามชาวจีนเดินทางออกนอกประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต และผูกขาดการค้าโดยสร้างระบบการทูตแบบบรรณาการ สินค้าจาก

ต่างประเทศเข้ามาในดินแดนจีนได้เฉพาะที่มากับคณะทูตที่เดินทางมาถวายบรรณาการแต่จักรพรรดิจีนเท่านั้น

ปรากฏการณ์ที่น่าสนใจในสมัยต้นราชวงศ์ที่เป็นที่จดจำเล่าขานสืบต่อกันมาในดินแดนนานไปคือ ระหว่าง ค.ศ. ๑๔๐๕-๑๔๓๓ ราชสำนักหมิงได้มอบหมายให้นายพลเจิ้งเหอนำกองเรือจีนหลายร้อยลำเดินทางจากประเทศถึง ๗ ครั้ง เพื่ออวดธง แสดนยานุภาพของกองเรือที่เกรียงไกรที่สุดแห่งยุคสมัย และประกาศให้โลกได้ประจักษ์ว่าชนชาติจีนผู้ยิ่งใหญ่ได้กลับปกครองจักรวรรดิจีนอีกครั้งหนึ่ง

เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ชาวจีนโพ้นทะเลจะถูกตัดขาดจากเมืองแม่ แต่บทบาทของชาวจีนโพ้นทะเลก็มีได้ลดลง ชาวจีนเหล่านี้กลับกลายเป็นข้าราชการและเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินการค้าแบบบรรณาการ โดยอาจเป็นพ่อค้าของหลวงหรือเป็นราชทูตของราชสำนักต่าง ๆ ในการดำเนินการค้าในระบบดังกล่าว

ครั้นถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๗ สมัยราชวงศ์แมนจู ชาวจีนในมณฑลฟูเจี้ยนและกวางตุ้งโดยความช่วยเหลือของชาวจีนโพ้นทะเลได้พากันลุกฮือขึ้นต่อสู้ราชสำนักแมนจูซึ่งไม่ใช้เงินแท้่อีก มีผลให้ราชสำนักแมนจูประกาศว่าชาวจีนโพ้นทะเลเป็นอาชญากร ห้ามเอกชนค้าขายกับต่างประเทศและห้ามชาวจีนโพ้นทะเลกลับมาตุภูมิ จนกระทั่งถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ อังกฤษได้จับมือชาวจีนทางภาคใต้ (แถบฟูเจี้ยน, กวางตุ้ง) และชาวจีนโพ้น

ทะเลที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในนิคมในช่องแคบ (The Straits Settlements) อาณานิคมของอังกฤษปลายแหลมมลายู อันได้แก่ ชาวจีนในสิงคโปร์ มะละกา ปีนัง หรือที่รู้จักกันในนามของ “ชาวเพอรานากัน” (ลูกครึ่งชาวจีนกับชาวพื้นเมืองซึ่งวัฒนธรรมผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมพื้นเมือง) และเป็นคนในบังคับอังกฤษ นำผืนเข้าไปขายในเมืองจีน การกระทำของชาวอังกฤษและชาวเพอรานากันในครั้งนั้นสร้างความไม่พอใจให้ราชสำนักแมนจูเป็นอย่างยิ่งและนำไปสู่การทำสงครามฝิ่น (ค.ศ. ๑๘๓๙-๑๘๔๒ และ ค.ศ. ๑๘๕๖-๑๘๖๐)

ประกอบกับในเวลานั้น ชาวจีนต้องประสบปัญหาต่าง ๆ มากมายเหลือคณานับ ตั้งแต่การปกครองที่ไม่เป็นธรรมของราชสำนักแมนจู ปัญหาเศรษฐกิจ เงินเฟ้อ การขาดแคลนที่ดินทำกิน จนกระทั่งถึงปัญหาภัยธรรมชาติ น้ำท่วม ฝนแล้ง ข้าวยากหามาแพง ซึ่งมีความรุนแรงมาก (เช่น ค.ศ. ๑๘๗๗- ๑๘๗๘ มีคนจีนอดตายถึง ๖ ล้านคน) ด้วยเหตุนี้เองชาวจีนโพ้นทะเลจึงได้กลายเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากในการนำคนจีนที่ได้รับความสะดวกร้อนแสนสาหัสดังกล่าว ไปเป็นแรงงานในต่างประเทศ คนจีนจำนวนมากได้หอบเสื่อผืนหมอนใบเดินทางไปเป็นกสิกรในประเทศต่าง ๆ เช่น การไปเป็นแรงงานทดแทนทาสผิวดำที่ได้รับการปลดปล่อยในทวีปอเมริกา ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ดินแดนที่คนจีนผู้ทุกข์ยากเหล่านี้นิยมมาตั้งถิ่นฐานมากที่สุดคือ ดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เนื่องจากเป็น

ดินแดนอุดมสมบูรณ์ มีวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกัน และที่สำคัญคือ ชาวจีนรุ่นที่อพยพมาก่อนหน้านี้ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลเป็นอย่างดี

เป็นที่ประจักษ์ว่าชาวจีนโพ้นทะเลซึ่งผูกพันกับมาตุภูมิเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในประเทศใดในโลกหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่างก็มีความคิดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า ตนมาจากบ้านเกิดเดียวกัน อยู่ในตระกูลแต่เดียวกัน จึงต้องช่วยเหลือกัน ความร่วมมือร่วมใจกันนี้เองมีผลทำให้คนจีนโพ้นทะเลผู้มีทักษะด้านต่าง ๆ กลายเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของทุก ๆ ประเทศที่ตนไปอาศัยอยู่มาเป็นเวลาช้านาน ชาวจีนโพ้นทะเลได้สร้างเครือข่ายสังคมและเศรษฐกิจของคนจีนซึ่งข้ามพรมแดนไปมา จนเป็นที่ยอมรับกันว่า เครือข่ายทางสังคมและเศรษฐกิจของชาวจีนโพ้นทะเลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้นแน่นแฟ้นและสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน ผู้คนชาวปารานากันบนแหลมมลายูไม่ว่าจะอยู่ในสิงคโปร์ มะละกา ปีนัง ตรัง ภูเก็ต ฯลฯ ต่างเป็นญาติพี่น้อง เดินทางไปมาหาสู่ มีความสัมพันธ์ทางการค้าและวัฒนธรรมกันมิได้ขาด

ความผูกพันต่อมาตุภูมิของชาวจีนโพ้นทะเลและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางเศรษฐกิจของชาวจีนโพ้นทะเลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นี้เอง จะเห็นได้จากปรากฏการณ์สำคัญอีกประการหนึ่งคือการที่ชาวจีนโพ้นทะเลส่งเงิน “โพยก๊วน” จำนวนมหาศาลกลับบ้านเกิดนั้นส่งผลทำให้เศรษฐกิจจีนโดยรวมดีขึ้น และด้วยเหตุนี้เองทั้งราชสำนักแมนจู ขบวนการปฏิรูปและขบวนการปฏิวัติประเทศให้ทันสมัยที่เกิดขึ้นและมีจุดมุ่งหมายคือต้องการเปลี่ยนแปลงประเทศจีนให้ทันสมัย หลุดพ้นจากอิทธิพลของชาติตะวันตกที่พากันมาแย่งชิงแสวงประโยชน์ “รุมกินโต๊ะจีน” ในเวลานั้น ต่างเห็นความสำคัญจึงพากันแสวงหาการสนับสนุนจากชาวจีนโพ้นทะเล โดยเฉพาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อนำกลับมาพัฒนามาตุภูมิตามแนวทางของตน ดังนั้น ใน

ค.ศ. ๑๘๘๖ ราชสำนักจีนจึงได้จัดตั้งสถานกงสุลจีนประจำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีสิงคโปร์และปีนังเป็นศูนย์กลาง

ต่อมา ค.ศ. ๑๘๙๘ เมื่อการปฏิรูป ๑๐๐ วัน (เพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศจีนให้ทันสมัย) ล้มเหลว ผู้นำการปฏิรูปได้หลบหนีมาลี้ภัยมาอยู่ ณ สิงคโปร์ (ซึ่งเวลานั้นยังเป็นอาณานิคมของอังกฤษ) อันมีผลให้เกิดความใกล้ชิดและอิทธิพลต่อชาวจีนโพ้นทะเลเป็นอย่างมาก จนอาจกล่าวได้ว่าเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้กลายเป็นฐานของขบวนการปฏิรูปและขบวนการปฏิวัติจีน เนื่องจากความช่วยเหลือของชาวจีนโพ้นทะเลนี้เองซึ่งทำให้ขบวนการเพื่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองในประเทศจีน ดำรงอยู่ได้ ดังนั้น ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๐๐ ขบวนการดังกล่าวต่างก็ปฏิบัติการอย่างจริงจังเพื่อระดมความช่วยเหลือจากชาวจีนโพ้นทะเล โดยการใช้ขบวนการชาตินิยมจีนในท้องถิ่นเป็นแนวร่วมดำเนินกิจกรรมและเคลื่อนไหวผ่านโรงเรียนจีน หนังสือพิมพ์จีน สมาคมการค้าและสมาคมลับ

ค.ศ. ๑๙๑๑ เดือนมีนาคม เกิดการลุกฮือที่เมืองอู๋ซัน อันนำไปสู่การปฏิวัติ ๑๐ ตุลาคม ๑๙๑๑ และสถาปนาสาธารณรัฐจีนขึ้น อย่างไรก็ตามการปกครองสาธารณรัฐจีนของพรรคก๊กมิน ตั๋ง ล้มเหลว บ้านเมืองแตกเป็นก๊กเป็นเหล่ารบราฆ่าฟันกัน มีผลให้ใน ค.ศ. ๑๙๒๐ พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้กำเนิดขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายในการเปลี่ยนแปลงประเทศให้มี

การปกครองแบบสังคมนิยม

ค.ศ. ๑๙๔๙ พรรคคอมมิวนิสต์มีชัยชนะเหนือแผ่นดินใหญ่จีน มีผลให้เกิดการแตกแยกในหมู่คนจีนโพ้นทะเลว่า จะสนับสนุนก๊กมินตั๋ง ซึ่งถูกขับไล่ให้ไปตั้งมั่นอยู่บนเกาะไต้หวันดี หรือจะสนับสนุนจีนแผ่นดินใหญ่ที่ปกครองด้วยระบบคอมมิวนิสต์ดี ยิ่งไปกว่านั้น ในการต่อสู้ระหว่างโลกเสรีกับโลกคอมมิวนิสต์ในสงครามเย็น (ระหว่างทศวรรษ ๑๙๕๐-๑๙๙๐) ประชาคมโลกต่างไม่ไว้วางใจคนจีนโพ้นทะเล เนื่องการตระหนักถึงความผูกพันระหว่างจีนแผ่นดินใหญ่ (ซึ่งปกครองด้วยระบบคอมมิวนิสต์) จึงวิตกว่าจีนโพ้นทะเลจะเป็นกำลังในการเปลี่ยนแปลงประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วย ให้กลายเป็นประเทศที่ปกครองโดยระบอบคอมมิวนิสต์ตามทฤษฎีโดมิโน

จนกระทั่งเมื่อกำแพงเบอร์ลินถูกทำลายลงใน ค.ศ. ๑๙๘๙ และสหภาพโซเวียตล่มสลายใน ค.ศ. ๑๙๙๑ สงครามเย็นสิ้นสุดลง ความสัมพันธ์สามเส้าระหว่างชาวจีนแผ่นดินใหญ่ ชาวจีนโพ้นทะเล และรัฐบาลประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็กลับมาแนบแน่นอีกครั้งหนึ่ง มีการขยายความสัมพันธ์ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งที่สำคัญคือ ลูกหลานชาวจีนโพ้นทะเลต่างก็มี

บทบาทเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทุก ๆ ประเทศ

นับตั้งแต่กระแสคลื่นการอพยพของชาวจีนระลอกแรก ๆ ที่ได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานทั้งบนแผ่นดินใหญ่และหมู่เกาะในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชาวจีนโพ้นทะเลได้สร้างและสืบสานความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างผู้คนในมิติต่าง ๆ นับตั้งแต่ความสัมพันธ์ระหว่างชาวจีนโพ้นทะเลด้วยกันเองไม่ว่าจะอยู่ในประเทศใดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความสัมพันธ์ระหว่างชาวจีนโพ้นทะเลกับผู้คนที่พำนักอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พร้อม ๆ กับความสัมพันธ์ระหว่างชาวจีนโพ้นทะเลกับญาติพี่น้องในดินแดนมาตุภูมิ

ความสัมพันธ์ในหลากหลายมิติเช่นนี้ เป็นทั้งเหตุและผลในการสร้างสรรค์อัตลักษณ์ อันเป็นที่มาแห่งประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์อันยาวนานและต่อเนื่องระหว่างประเทศจีนและประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พร้อม ๆ กับเป็นที่มาแห่งเรื่องราวความสัมพันธ์ของผู้คนที่เป็น “กาก็นี้-คนกันเอง” และบรรพบุรุษของผู้คนชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งหมด

รายการอ้างอิง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. “บทบาทของชนจีนโพ้นทะเลในการสร้างความมั่งคั่งของประเทศ” สืบค้นจาก <http://www.kriengsak.com/chinese-in-the-country-wealth>
ดี.จี.อี. ฮอลด์. **ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้**. ชาญวิทย์ เกษตรศิริ บรรณาธิการแปล.
กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, ๒๕๒๒.
ภูวดล ทรงประเสริฐ. **จีนโพ้นทะเลสมัยใหม่**. กรุงเทพฯ: บริษัทแบรนดเอย จำกัด, ๒๕๔๗.

ภาพประกอบจาก

http://russiancouncil.ru/en/inner/?id_4=2989#top-content
<http://sg.openrice.com/en/singapore/article/where-to-go-for-peranakan-buffets-a893>
http://wallpaperswide.com/junk_ship_chinese_painting-wallpapers.html
http://www.chinatownology.com/qing_dynasty_overseas.html
<http://www.redbubble.com/people/richardseah/works/2256354-peranakan-houses>

ทิศทางการศึกษา การพัฒนานาที่เปลี่ยนทิศ

พ.ท.ฐนัส มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญและเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ ดังนั้นในระดับเวทีสากลจึงมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพที่จะสร้างทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษใหม่ให้มีความพร้อมและความเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในมิติต่าง ๆ ซึ่งในช่วงระยะ กว่า ๕ ปีที่ผ่านมา บุคลากรทั้งในและนอกวงการศึกษาต่างก็มีความตื่นตัวต่อกรวางเป้าหมายด้านทักษะการเรียนรู้ที่เป็นผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ เนื่องจากเป็นทิศทางการจัดการศึกษารูปแบบที่แตกต่างไปจากเดิม ที่ต้องทำให้เกิดความเป็นรูปธรรมอย่างเด่นชัด เพื่อการเตรียมพร้อมต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศต่อไปในทุก ๆ มิติ ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวมีจุดเริ่มต้นมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา การริเริ่มวางแนวคิดเรื่อง “ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ได้ถูกพัฒนาขึ้นโดยภาคส่วนที่เกิดจากวงการศึกษา ประกอบด้วย บริษัทเอกชนชั้นนำขนาดใหญ่ เช่น บริษัท

แอปเปิ้ล บริษัทไมโครซอฟ บริษัทวอลท์ดิสนีย์ องค์การวิชาชีพระดับประเทศ และสำนักงานด้านการศึกษารัฐ รวมตัวและก่อตั้งเป็นเครือข่ายองค์การความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (Partnership for 21st Century Skills) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า เครือข่าย P21

หน่วยงานเหล่านี้มีความกังวลและเห็นความจำเป็นที่เยาวชนจะต้องมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ ๑๙ และ ๒๐ จึงได้พัฒนาวิสัยทัศน์และกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ขึ้นสามารถสรุปทักษะสำคัญอย่างย่อ ๆ ที่เด็กและเยาวชนควรมีได้ว่า ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม หรือ 3R และ 4C ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 3R ได้แก่ 1) Reading (การอ่าน) 2) 'Riting หรือ Writing (การเขียน) และ 3) 'Rithmetic หรือ Arithmetic (คณิตศาสตร์)

- 4C ได้แก่ 1) Critical Thinking (การคิดวิเคราะห์) 2) Communication (การสื่อสาร) 3) Collaboration (การร่วมมือ) และ 4) Creativity

(ความคิดสร้างสรรค์) รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี และการบริหารจัดการด้านการศึกษาแบบใหม่อีกด้วย

ทักษะ 3R เป็นทักษะสำคัญต่อการเข้าถึงองค์ความรู้พื้นฐานและวิทยาการสมัยใหม่ ซึ่งผู้เรียนต้องมีความพร้อมต่อการมีทักษะดังกล่าว เพื่อเตรียมพร้อมให้ตนเองก้าวไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างรอบด้านได้ ส่วนทักษะ 4C นั้น เป็นทักษะที่เป็นพื้นฐานต่อการใช้ชีวิตในโลกยุคใหม่ที่สังคมทุกสังคมในโลกถูกเชื่อมโยงถึงกันด้วยเทคโนโลยีการสื่อสาร โดยมีสภาพแห่งโลกาภิวัตน์เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการดำเนินชีวิตในรูปแบบใหม่

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การวางแนวทางที่สะท้อนแนวคิดในการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษหน้านั้น ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยตรง จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ด้านการศึกษาครั้งใหญ่ที่แตกต่างไปจากเดิม ซึ่งต้องมุ่งเน้นให้เกิดทักษะการเรียนรู้โดยเน้นคุณลักษณะเชิงวิพากษ์ (Critical Attributes) และทักษะการเรียนรู้เชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) อันสามารถใช้รูปแบบหรือกระบวนการในการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นฐาน (Project-based) เพื่อตอบสนองให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต พร้อมทั้งมีการขับเคลื่อนการเรียนการสอนด้วยการวิจัย (Research-driven) โดยเชื่อมโยงท้องถิ่นชุมชนเข้ากับภาคประเทศ และโลก ซึ่งในบางโอกาสนักเรียนสามารถร่วมมือ (collaboration) กับโครงการต่าง ๆ ได้ทั่วโลก เป็นหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง พหุปัญญา เทคโนโลยีและมัลติมีเดีย ความรู้พื้นฐานเชิงพหุสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ และการประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการเรียนรู้จากการให้บริการ (Service) ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ภาพของห้องเรียนจะขยายกลายเป็นชุมชนที่ใหญ่ขึ้น (Greater Com-

รูปภาพที่ ๑ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

munity) นักเรียนมีคุณลักษณะเป็นผู้ชี้นำตนเองได้ (Self-directed) มีการทำงานทั้งอย่างเป็นอิสระและอย่างร่วมมือกันคนอื่น หลักสูตรและการสอนจะมีลักษณะท้าทายและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่เน้นการยึดตำราเป็นตัวขับเคลื่อน (Text-book-driven) หรือแบบแยกส่วน (Fragmented) แต่จะยืดหยุ่น และกระบวนการ การสอนทักษะและเนื้อหาจะไม่เป็นจุดหมายปลายทาง (As an end) นักเรียนต้องมีการเรียนรู้ผ่านการวิจัยและการปฏิบัติในโครงการ การประเมินผลจะเปลี่ยนจากการประเมินความจำและความไม่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจต่อการนำไปปฏิบัติได้จริง ไปเป็นการประเมินที่ผู้ถูกประเมินมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองด้วย (Self-assessment)

บทสะท้อนสำคัญของการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระดับประเทศที่ชัดเจน คือ ปัจจุบันได้มีการจัดทำร่างแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งมุ่งจัดทำแผนในเชิงยุทธศาสตร์ และได้วางเป้าหมายที่สำคัญในมิติของความยั่งยืน โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญและสอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การ

เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ยุทธศาสตร์ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้ อย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งนี้เป้ำ หมายในการพัฒนาทุนมนุษย์ที่สำคัญ (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่ง ชาติ, ๒๕๕๘) ได้แก่

- ๑) คนไทยทุกกลุ่มวัยมีทักษะและความรู้ ความสามารถที่จะเป็นฐานในการพัฒนาประเทศ
- ๒) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอด ชีวิตพร้อมรับบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และ ภายนอกประเทศ
- ๓) คนไทยมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่ ลดลง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๔) คนไทยมีจิตสำนึกพลเมืองที่มีทัศนคติ และพฤติกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มี คุณธรรม จริยธรรม และมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ ดีของสังคมไทย

จากยุทธศาสตร์สำคัญข้างต้น กระทรวง ศึกษาธิการและคณะทำงานด้านการปฏิรูประบบ การศึกษาของชาติ จึงได้ร่างกรอบทิศทางแผนการ ศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๔ อันมีความ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ โดย ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ๙ ด้าน ได้แก่

- ๑) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระบบข้อมูล และสารสนเทศเพื่อการศึกษา
- ๒) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการ บริหารจัดการระดับสถานศึกษา
- ๓) ยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจไปสู่สถาน ศึกษา
- ๔) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วนของสังคม
- ๕) ยุทธศาสตร์การปรับระบบและกลไกการ บริหารงานบุคคล

๖) ยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบทรัพยากร และการเงินเพื่อการศึกษา

๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและ ประเมินผลผู้เรียน

๘) ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลัง คนเพื่อสนองตอบตลาดแรงงานและการพัฒนา ประเทศ (สถาบันอาชีวศึกษา/สถาบันอุดมศึกษา)

๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคอนตอลอดช่วงชีวิต โดยนัยสำคัญของการร่างกรอบทิศทาง แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๔ นั้น ก็ เพื่อตอบสนองและเป็นพื้นฐานต่อ (ร่าง) แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งล้วนมุ่ง เน้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรบุคคล เป็นสำคัญ ดังนั้นการวางกรอบ (ร่าง) ทิศทางการ ศึกษาชาติ จึงต้องระบุทักษะพื้นฐานที่สอดคล้องกับ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งมีทักษะทั้งหมด ๗ ประการ ที่สถานศึกษาควรเร่งพัฒนาให้นักสิด นักศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๕๘) ประกอบด้วย

- ๑) ต้องกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่ เสมอ
- ๒) เป็นได้ทั้งผู้นำ ผู้ตาม และผู้ช่วย ในทุก สถานการณ์ พร้อมทำงานที่ท้าทาย โดยมอง ประโยชน์องค์กรมากกว่าประโยชน์ตนเอง
- ๓) สามารถคิดและทำได้เองโดยไม่ต้องรอ คำสั่ง
- ๔) ต้องมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ และได้ ผลลัพธ์ตามที่ตั้งไว้
- ๕) มีทักษะในการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จาก การศึกษาเข้าสู่การทำงาน
- ๖) มีคุณสมบัติการทำงานแบบมืออาชีพ ตรง ต่อเวลา รักษามารยาทในการทำงานอยู่เสมอ และ มีความอดทนอดกลั้น สามารถแยกแยะเรื่องที่ไม่ เกี่ยวกับงานออกได้

๗) มีความสามารถในการสื่อสารที่เป็นระบบ รู้จักลำดับความสำคัญในการสื่อสารให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจได้ในทันที สามารถโน้มน้าวผู้รับสารให้คล้อยตามได้ และมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สาม

อนึ่ง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา มีภารกิจหลักในการจัดทำนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม กีฬา กับการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท และได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๙) ซึ่งจะสิ้นสุดระยะเวลาของแผนในปี ๒๕๕๙ ดังนั้นเพื่อให้ทันเวลาในการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับต่อไปใน พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้ดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๔ ซึ่งเป็นแผนระยะยาว ๑๔ ปี เพื่อเป็นแผนแม่บทสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการศึกษาในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ในการดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เน้นการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดความครอบคลุม และเป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง อันจะทำให้สามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นจึงเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ขณะนี้ประเทศต้องการความร่วมมือจากทุกฝ่าย และประชาชนก็ยังคงต้องการการสนับสนุนจากรัฐบาลในการที่จะเข้าถึงการบริการของภาครัฐ โดยเฉพาะการเข้าถึงระบบการศึกษาอย่างเท่าเทียม ตลอดจนเป็นการสร้างความพร้อมของประชาชน ให้มีความ

เท่าทันต่อบริบทและการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญในการสร้างบุคลากร ก็คือ ครูอาจารย์และผู้บริหาร ตลอดจนทุกท่านที่เกี่ยวข้อง ล้วนเป็นภาคีในการสร้างบุคลากรที่ดีให้กับประเทศ ดังนั้นบุคลากรด้านการศึกษาทุกท่านต้องมีการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านวิชาการ และความคิดที่เกิดประโยชน์กับการสร้างแผนงานต่าง ๆ เพื่อนำพาบุตรหลานไปสู่ความก้าวหน้าต่อไป ตามเจตนารมณ์ในการปฏิรูปและแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปีของรัฐบาล รวมถึงสอดคล้องกับแผนของสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งในแง่ของสังคมและเศรษฐกิจด้วย

การเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาตั้งแต่ นโยบายระดับชาติไล่เรียงมาถึงแผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นการปรับทิศทางการศึกษาที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากเดิม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนตามรอยพระยุคลบาทแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานหลักคิดในการพัฒนา โดยให้ความสำคัญแก่ทรัพยากรมนุษย์ และทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ในมิติของการบูรณาการทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงและมีความแตกต่างจากทิศทางการศึกษาและการพัฒนาในรอบศตวรรษที่ผ่านมา

เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

อากาศยานไร้คนขับขนาดเล็กทางยุทธวิธี

อากาศยานไร้คนขับเป็นยุทธโธปกรณ์ที่ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพลิกโฉมปฏิบัติการทางทหาร ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โลกได้พบเห็นปรากฏการณ์การใช้งานอากาศยานไร้คนขับอย่างเหนือจินตนาการ โดยเฉพาะการใช้งานในภารกิจด้านการข่าวและการลาดตระเวนตรวจการณ์ ซึ่งได้ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของอากาศยานที่มีนักบินได้อย่างมาก สอดคล้องกับปฏิบัติการในยุคแห่งสงครามข่าวสารอย่างสมบูรณ์ ภายใต้สภาพแวดล้อมด้านความมั่นคง ที่เต็มไปด้วยความท้าทายจากภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ที่ครอบคลุมตั้งแต่ภัยจากการก่อความไม่สงบ ไปจนถึงปัญหาจากภัยธรรมชาติ จึงไม่แปลกใจที่อากาศยานไร้คนขับบางรุ่นมีชั่วโมงบินสูงทะลุหนึ่งล้านชั่วโมงไปแล้ว การใช้งานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ อันเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าของระบบควบคุมการบิน (Flight Control) ที่เป็นมันสมองในการควบคุมการบินได้อย่างชาญฉลาด ช่วยให้เครื่องสามารถรักษา

ท่าทางการบินได้โดยอัตโนมัติภายใต้สภาพอากาศขณะที่บินอยู่ในห้วงอากาศ ลดภาระกรรมให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม ทำให้สะดวกต่อการใช้งาน นอกจากนี้ก็ลองตรวจจับ (Payload) ทั้งในแบบกึ่งกลางคืนและกึ่งกลางตรวจจับความร้อน ทำหน้าที่เปรียบเสมือนเป็นดวงตา รวมถึงขีดความสามารถในการถ่ายทอดสัญญาณภาพ จากระยะที่ไกลเกินระยะสายตา (Beyond Line of Sight; BLOS) ไปยังสถานีภาคพื้นดินหรืออุปกรณ์รับสัญญาณภาพ ได้ใกล้เคียงเวลาจริง (Real Time) จึงทำให้เหมาะสมกับภารกิจการลาดตระเวนหาข่าวทางยุทธวิธีและลาดตระเวนดำรงการเกาะข้าศึก (Maintain Contact with Enemy Forces) หรือภารกิจ Humanitarian Assistance and Disaster Relief หรือ (HADR) การค้นหากรณีเกิดภัยพิบัติ เป็นการลดความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่ สนับสนุนการปฏิบัติการทาง ช่วยให้ผู้บังคับบัญชาเกิดความตระหนักรู้ในสถานการณ์เวลานั้น เพื่อให้มีข้อมูลในการหาข้อตกลงใจ เจ้า

หน้าที่ควบคุมอากาศยานไร้คนขับหรือที่เรียกกัน
อย่างเป็นทางการว่า นักบินภายนอก สามารถ
ทำการบังคับ UAV จากสถานีควบคุมภาคพื้นดิน
(Ground Control Station) ในระยะที่ปลอดภัยและ
ยังช่วยลดภาระงานของเจ้าหน้าที่ได้เป็นอย่างดี

ภารกิจที่อากาศยานไร้คนขับขนาดเล็กทาง
ยุทธวิธีสามารถตอบสนองได้ดีคือภารกิจลาด
ตระเวน ซึ่งมี ๓ แบบ ดังนี้ การลาดตระเวนเส้นทาง
ลาดตระเวนพื้นที่และลาดตระเวนเขต ซึ่งการลาด
ตระเวนเส้นทาง เป็นการปฏิบัติการเพื่อให้ได้ข่าวสาร
เกี่ยวกับเส้นทาง การลาดตระเวนพื้นที่คือการปฏิบัติ
การเพื่อให้ได้ข่าวสารในรายละเอียดเกี่ยวกับเส้นทาง
ทั้งปวง เพื่อให้ได้ข่าวสารเกี่ยวกับตำบลที่ตั้งหนึ่ง ๆ
โดยเฉพาะ เช่น หมู่บ้าน หอสมุดป่า หรือตามแม่น้ำ
เพื่อค้นหาข้าศึกที่อาจจะมียู่หรือพิจารณาหาความ
เหมาะสมที่จะใช้พื้นที่นั้นหรือ เพื่อให้หน่วยทหาร
ฝ่ายเดียวกันใช้พื้นที่นั้นในลักษณะอย่างอื่น การลาด
ตระเวนเขตเป็นการปฏิบัติการหาข่าวสารภายใน
ขอบเขตที่กำหนดขึ้น เมื่อที่ตั้งของข้าศึกยังไม่ทราบ
ได้กระจ่างชัด ดังนั้นภารกิจเหล่านี้จึงเหมาะกับการ
ใช้งาน UAV ที่มีขนาดเล็กมาก มีน้ำหนักเบา ขับ
เคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า (Low noise signature)
สะดวกต่อการเคลื่อนย้ายและพกพา

สำหรับสถานภาพการใช้งานอากาศยานไร้
คนขับขนาดเล็กทางยุทธวิธีหรือ Mini UAV นั้น ใช้
สำหรับภารกิจตรวจการณ์และการลาดตระเวนของ
หน่วยดำเนินกลยุทธ์เดินเท้า เป็นระบบที่ส่งขึ้นบิน
ด้วยการปาขึ้นและร่อนลงโดยใช้ร่มหรือการร่อนลง
จอด ดัดปัญหาเรื่องของการใช้สนามบิน ขนาดของ
อากาศยานต้องมีขนาดเล็กเพียงพอที่จะนำพาไปได้
ด้วยบุคคล ใช้งานง่ายและไม่ต้องเตรียมการมาก
ทำการบินโดยอาศัยระบบควบคุมการบินที่ทำหน้าที่
รักษาท่าทางการบินโดยอัตโนมัติ ผู้ควบคุมสามารถ
กำหนดเส้นทางการบินด้วยการกำหนด Way Points
รวมทั้งจุดบินกลับมายังที่ตั้งหรือฟังก์ชัน Return

Home และจุดร่อนลงฉุกเฉิน อีกทั้งยังสามารถบิน
ติดตามเป้าหมาย (Target Tracking) ได้อีกด้วย
สำหรับโครงสร้างลำตัวของอากาศยานผลิตจากวัสดุ
คอมโพสิตที่มีน้ำหนักเบาแต่มีความแข็งแรงทนทาน
สะดวกและง่ายต่อการซ่อมบำรุง ในปัจจุบันมี
อากาศยานไร้คนขับหลายรุ่นได้รับการพัฒนาขึ้นมา
หลายแบบ ซึ่งแบบที่น่าสนใจมีรายละเอียดดังนี้

Raven เป็นอากาศยานไร้คนขับขนาดเล็ก
ทางยุทธวิธี ผลิตโดยบริษัท AeroVironment ประเทศ
สหรัฐอเมริกา ติดตั้งด้วยกล้อง กล้อง EO หรือ IR มี
ระยะปฏิบัติการที่ ๑๐ กิโลเมตร ปฏิบัติการได้นาน
ต่อเนื่อง ๔๕ นาที ความยาวลำตัว ๐.๙๑ ม. กาง
ปีก ๑.๓๗ ม. น้ำหนัก ๑.๙ กก. เพดานบิน ๑๔,๐๐๐
ฟุต Raven เป็นอากาศยานไร้คนขับขนาดเล็กทาง
ยุทธวิธีรุ่นแรก ๆ ที่มีการผลิตขึ้นและนำไปใช้งานใน
หลายประเทศ

Skylark ออกแบบและผลิตโดยบริษัท Elbit
Systems ประเทศอิสราเอล ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์
ไฟฟ้าที่บริเวณด้านหน้า โดยมีกล้อง กล้อง EO หรือ
IR ระยะเวลาปฏิบัติการ ๖๐ นาที เพดานบิน
๑๕,๐๐๐ ฟุต ระยะปฏิบัติการ ๑๐ กม. ส่งขึ้นด้วย
มือและร่อนลงจอด โดยมีถุงลมติดตั้งอยู่บริเวณใต้
ท้องเครื่องเพื่อช่วยลดแรงกระแทก มีใช้ในประเทศ
อิสราเอล และออสเตรเลีย

นอกจากนี้ยังมีอากาศยานไร้คนขับขนาดเล็ก
ทางยุทธวิธีรุ่น Aladin ของบริษัท EMT ประเทศ
เยอรมนี และ Sky Blade ของบริษัท ST Aero-

space ประเภทลิ่งคโปร ที่มีกล้อง EO หรือ IR หมุนได้รอบตัว ๓๖๐ องศา อย่างไรก็ตาม ภัยที่สำคัญที่ผู้ออกแบบอากาศยานต้องหาคำตอบคือการป้องกันไม่ให้อากาศยานได้รับความเสียหายระหว่างการลงจอด ซึ่งบริษัท WB Electronics ประเทศโปแลนด์ ได้พัฒนา Fly Eye มาให้ชุด Payload และระบบขับเคลื่อนถูกปลดออก พร้อมกับกางร่ม ในขณะที่เครื่องกำลังบินอยู่บนระดับความสูงที่เหมาะสม เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดกับการกระแทกได้ โดยระบบควบคุมการบินจะคำนวณระดับความสูงที่เหมาะสมโดยอัตโนมัติ นอกจากนี้ Fly Eye ยังสามารถทำการเชื่อมต่อกับระบบควบคุมการยิงและระบบอำนวยความสะดวก เพิ่มความรวดเร็วในการส่งข้อมูลจากผู้ตรวจการณ์หน้าไปยังศูนย์อำนวยการยิงให้กับหน่วยทหารปืนใหญ่ได้อีกด้วย

DTI TEagle Eye III Mini UAV

TEagle Eye III เป็นอากาศยานไร้คนขับที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่าง สทป. และโรงเรียนนายเรืออากาศ มีขีดความสามารถและคุณลักษณะที่เทียบเท่าหรือดีกว่าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ทั้งในด้านของระยะเวลาปฏิบัติการและวัฏจักรปฏิบัติการสามารถบินได้นาน ๖๐ นาที ด้วยระยะเวลาปฏิบัติการ ๑๐ กิโลเมตร เพดานบินสูงสุดที่ระดับความสูง ๑๕,๐๐๐ ฟุต พร้อมติดตั้งด้วยกล้องที่หมุนได้รอบตัว ๓๖๐ องศา และสิ่งที่ TEagle Eye เหนือกว่าระบบอื่นๆ คือ ระบบควบคุมการบินที่พัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญด้าน Flight Control ทำให้ตอบสนองต่อสภาพอากาศได้อย่างชาญฉลาด ระบบสื่อสารและการลงจอดด้วยร่มชูชีพที่จะช่วยให้ TEagle Eye III ลงจอดได้ในบริเวณพื้นที่จำกัด ปราศจากแรงกระแทกลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับระบบภายใน ช่วยยืดอายุการใช้งานของระบบได้เป็นอย่างดี

อากาศยานไร้คนขับขนาดเล็ก TEagle Eye III Mini UAV เป็นอากาศยานไร้คนขับที่มีน้ำหนักเบา ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า ทำให้ปฏิบัติ

ภารกิจได้ต่อเนื่องเป็นเวลานาน และไม่ส่งเสียงดัง (Low noise signature) สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย เหมาะสมกับภารกิจลาดตระเวนและตรวจการณ์ ช่วยเพิ่มความตระหนักรู้ (Situational Awareness) ค้นหาเป้าหมาย (Target Acquisition) และประเมินความเสียหาย (Battle Damage Assessment)

องค์ประกอบหลักของ TEagle Eye ได้แก่ ระบบควบคุมการบิน หรือ Flight Control System และโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตามมาตรฐานสากล ผลิตจากวัสดุที่มีความแข็งแรง ทนทาน ด้วยกระบวนการผลิตที่ได้รับการยอมรับจากอุตสาหกรรมอากาศยานในต่างประเทศ เป็นหลักประกันถึงคุณภาพและมาตรฐานของ TEagle Eye UAV รวมถึงระบบการส่งกำลังบำรุง ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้หน่วยผู้ใช้ได้อย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ TEagle Eye หนึ่งระบบประกอบไปด้วย TEagle Eye จำนวน ๒ ลำ สถานีควบคุมภาค

Aladin ของบริษัท EMT

Fly Eye ของบริษัท WB Electronics

Sky Blade ของบริษัท ST Aerospace

พื้นดิน เสาอากาศแบบ Tracking คู่มือการใช้งาน
ชิ้นส่วนและอะไหล่สำรอง

อากาศยานไร้คนขับขนาดเล็กได้กลายมา
เป็นยุทโธปกรณ์พื้นฐานแห่งสมรภูมิในปัจจุบัน ที่ม
ีการขับเคลื่อนโดยความต้องการใช้งานทางยุทธวิธี
และการแพร่ขยายของเทคโนโลยีที่มีหัวใจสำคัญ
เป็นระบบควบคุมการบิน (Flight Control) ระบบ
สื่อสาร ระบบขับเคลื่อนและอุปกรณ์ติดตั้งหรือ
Payload สำหรับแนวโน้มของอากาศยานไร้คนขับ
ขนาดเล็กทางยุทธวิธีนั้นอยู่ในรูปแบบของการ
พัฒนาเพื่อเพิ่มระยะเวลาปฏิบัติการให้บินได้นานขึ้น
ในขณะนี้ได้มีการแสวงหาแหล่งพลังงานในรูปแบบ
ของเทคโนโลยีเซลล์เชื้อเพลิง (Fuel Cell) ที่ช่วยให้
บินได้นานต่อเนื่องกว่าเดิมหลายเท่า นอกจากนี้ยังมี

การพัฒนา ระบบควบคุมการบินให้สามารถทำงาน
ร่วมกับระบบอำนาจการรบ (Battle Management
System) ระบบอำนาจการยิง (Fire Control Sys-
tem) ของยุทโธปกรณ์ประเภทปืนใหญ่สนามได้
อย่างประสานสอดคล้อง รวมถึงการผนวกโปรแกรม
ช่วยฝึกที่จำลองสภาพแวดล้อม สถานการณ์และการ
วางแผนภารกิจ (Mission Planner) เข้าเป็นระบบ
เดียวกัน เพื่อช่วยให้ผู้ใช้เรียนรู้การใช้งานและ
เพิ่มพูนทักษะได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งแนวทางการพัฒนา
เหล่านี้มีการดำเนินการวิจัยและพัฒนาภายใน
ประเทศโดยสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ
หน่วยงานวิจัยของกองทัพ ภาคเอกชนและสถาบัน
การศึกษา ที่มีส่วนสำคัญที่ช่วยให้ในปัจจุบัน
ประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเองด้านอากาศยานไร้
คนขับได้มากขึ้น ซึ่งนอกจากเป็นการประหยัดงบประมาณ
แผ่นดินแล้ว ยังเป็นการสร้างนวัตกรรมให้
เกิดขึ้นภายในประเทศอีกด้วย

๑ http://www.mindef.gov.sg/imindef/press_room/official_releases/nr/2013/jan/15jan13_nr2.html#.V2e1_k9ILA4

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

เสนาศึก

หมายเหตุแห่งสยาม

วีรกษัตริย์นักรบ แห่งกรุงศรีอยุธยา

พลาดิษฐ์ สิทธิธัญกิจ

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

๒. การประกาศอิสรภาพ กรุงศรีอยุธยา

พระเจ้านันทบุเรงนั้นไม่ไว้วางพระทัยต่อกรุงศรีอยุธยามากขึ้น ส่งคนสืบข่าวและคอยจับจ้องดูความเคลื่อนไหวของพระนเรศวรอยู่ตลอดเวลา และเริ่มมีความคิดว่าจะหาโอกาสที่จะกำจัดพระนเรศวรเพื่อตัดไฟแต่ต้นลมเสียก่อนจะเติบกล้าขึ้น

ด้วยความหวาดระแวงที่พระเจ้านันทบุเรง เมืองหงสาวดีมีต่อความกล้าหาญของพระนเรศวร พระอุปราชแห่งกรุงศรีอยุธยานั้น ได้เป็นเหตุให้เมืองหงสาวดีได้วางแผนทำร้าย จนทำให้พระนเรศวร ทรงตัดสินใจประกาศอิสรภาพในทันที นับเป็นครั้งแรกที่มีการหลังทักษิณทกตัดสัมพันธ์ไมตรีต่อกัน อันเป็นผลมาจากเหตุการณ์เมื่อ พ.ศ. ๒๑๒๖ พระเจ้าอังวะได้แข็งเมืองเป็นกบฏ เนื่องจากไม่พอใจทางเมืองหงสาวดีจึงเกลี้ยกล่อมเจ้าไทยใหญ่ อีกรหลายเมืองร่วมแข็งเมืองด้วย พระเจ้านันทบุเรง จึงยกทัพหลวงไปปราบ โดยให้เจ้าเมืองแปร เจ้าเมืองตองอู และเจ้าเมืองเชียงใหม่ รวมทั้งทางกรุงศรีอยุธยานำทัพไปช่วยปราบกบฏ สมเด็จพระมหาธรรมราชาได้ให้พระนเรศวรทำหน้าที่ยกทัพไปแทนพระนเรศวรยกทัพออกจากเมืองพิษณุโลก เมื่อวัน

แรม ๖ ค่ำ เดือน ๓ ปีมะแม พ.ศ. ๒๑๒๖ โดยให้เคลื่อนพลไปช้า ๆ เพื่อให้ทัพอื่นเข้าทำการปราบปรามพระเจ้าอังวะให้เสร็จสิ้นเสียก่อน จนเป็นเหตุให้พระเจ้านันทบุเรง แห่งเมืองหงสาวดีแคลงพระทัย ฝ่ายอยุธยาแน่นคงจะถูกพระเจ้าอังวะชักชวนให้เข้าแข็งเมืองด้วย จึงให้พระมหาอุปราชาคุมทัพรักษาเมืองหงสาวดีไว้ หากทัพอยุธยายกมาก็ให้ต้อนรับและหาหนทางกำจัดเสีย

ครั้งนั้นพระมหาอุปราชาก็ได้สั่งให้พระยาเกียนและพระยาราม ซึ่งมีพรรคพวกอยู่ที่เมืองแครงจำนวนมากนั้นและมีความคุ้นเคยกับพระนเรศวรมาแต่ก่อน ให้ลงมาคอยต้อนรับทัพอยุธยาที่เมืองแครง ซึ่งเป็นเมืองชายแดนติดต่อกับอาณาจักรอยุธยา พระมหาอุปราชาก็ได้ตรัสสั่งเป็นความลับว่า เมื่อทัพพระนเรศวรยกขึ้นไปถึงเมืองแครงนั้น ถ้าพระมหาอุปราชายกเข้าตีด้านหน้าเมื่อใด ให้พระยาเกียนและพระยารามคุมกำลังเข้าตีกระหนาบทางด้านหลังเข้าช่วยกันกำจัดพระนเรศวรเสียให้ได้ พระยาเกียนกับพระยารามเมื่อไปถึงเมืองแครงแล้วได้บอกความลับนี้แก่พระมหาเถรคันฉ่อง พระเถระผู้เป็นอาจารย์ของตน ทุกคนที่เมืองแครงนั้นไม่มีผู้ใดเห็น

ด้วยกับแผนการของพระเจ้าหงสาวดี ด้วยต่างรู้ดีว่ามหาเถรคันฉ่องกับพระนเรศวรนั้นมีความคุ้นเคยและเป็นที่เคารพนับถือกันมาก่อน

ทัพอยุธยาขยายมาถึงเมืองแครง เมื่อวันขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๖ ปีวอก พ.ศ. ๒๑๒๗ ใช้เวลาเดินทัพเป็นเวลาเกือบสองเดือน ทัพไทยได้ตั้งทัพอยู่นอกเมืองแครง เจ้าเมืองแครงพร้อมทั้งพระยาเกียนกับพระยารามได้มาเฝ้าฯ ดูแลทัพพระนเรศวร จากนั้นพระนเรศวรได้เสด็จไปสักการะพระมหาเถรคันฉ่อง พระเถระที่พระองค์นับถือและคุ้นเคยมาอย่างดี พระมหาเถรคันฉ่องมีใจสงสารจึงได้แจ้งเรื่องการคิดร้ายของเมืองหงสาวดี แล้วให้พระยาเกียนกับพระยารามแจ้งเหตุให้ทราบความลับ เมื่อพระองค์ทรงล่วงรู้ความโดยตลอดแล้ว ก็มีพระดำริว่าการเป็นอริราชศัตรูกับเมืองหงสาวดีนั้น ถึงกาลเวลาที่จะต้องตัดไมตรีต่อกันแล้ว จึงมีรับสั่งให้ประชุมแม่ทัพนายกองกรมการเมือง เจ้าเมืองแครง รวมทั้งพระยาเกียนพระยารามและทหารมอญมาประชุมพร้อมกัน แล้วนิมนต์พระมหาเถรคันฉ่องและพระสงฆ์มาเป็นสักขีพยาน ทรงแจ้งเรื่องให้คนทั้งปวงที่มาชุมนุม ณ ที่นั้นได้รู้ความลับว่า พระเจ้าหงสาวดีคิดประทุษร้ายต่อพระองค์ จากนั้นพระองค์ได้หลั่งน้ำจากสุวรรณภิงคาร (พระน้ำเต้าทองคำ) ลงสู่แผ่นดิน ประกาศแก่เทพยดาฟ้าดินในที่นั้นว่า “ด้วยพระเจ้าหงสาวดีมิได้อยู่ในครองสุจริตมิตรภาพชดดิยราชประเพณีเสียสามัคคีธรรม ประพฤติพาลทุจริต คิดจะทำอันตรายแก่เรา ตั้งแต่นี้ไป กรุงศรีอยุธยาขาดไมตรีกับกรุงหงสาวดีมิได้ เป็นมิตรร่วมสุวรรณปฐพีเดียวกัน ดุจดั่งแต่ก่อนสืบไป”

จากนั้นพระนเรศวรได้ตรัสถามชาวเมืองแครงว่าจะเข้าข้างฝ่ายใด พวกมอญทั้งปวงต่างเข้ากับฝ่ายกรุงศรีอยุธยา จากนั้นพระนเรศวรจึงให้จับเจ้าเมืองกรมการเมืองมาแล้วเอาเมืองแครงเป็นที่ตั้งประชุมทัพ เมื่อจัดการทัพเสร็จแล้วก็ทรงยกทัพจากเมืองแครงไปยังเมืองหงสาวดีเมื่อวันแรม ๓ ค่ำ

เดือน ๖ ปีวอก พ.ศ. ๒๑๒๗ ฝ่ายพระมหาอุปราชาชิงอยู่รักษาเมืองหงสาวดีนั้น เมื่อทราบข่าวพระยาเกียนพระยารามกลับไปเข้ากับพระนเรศวรเสียแล้วจึงให้รักษาเมืองหงสาวดีให้มั่น เมื่อพระนเรศวรเสด็จยกทัพข้ามแม่น้ำสะโตงไปใกล้ถึงเมืองหงสาวดีได้ทราบความว่า พระเจ้านันทบุเรง เมืองหงสาวดีมีชัยชนะได้เมืองอังวะแล้ว กำลังยกทัพกลับคืนเมืองหงสาวดี พระองค์เห็นว่าสถานการณ์นั้นไม่เป็นผลดีเห็นว่าจะตีเอาเมืองหงสาวดีในครั้งนี้ยังไม่ได้ จึงให้ทัพแยกย้ายกันเที่ยวบอกพวกครัวไทยที่พม่ากวาดต้อนมาแต่ครั้งก่อนนั้นให้อพยพกลับคืนกรุงศรีอยุธยา ได้ผู้คนมาประมาณหมื่นเศษแล้วให้ยกล่วงหน้าไปก่อน ส่วนพระองค์ทรงคุมทัพพระวังเข้าศึกอยู่ข้างหลัง พระมหาอุปราชามือทราบข่าวว่า พระนเรศวรนำทัพเข้ากวาดต้อนคนไทยกลับไปจึงได้ให้สุกรรมาเป็นทัพหน้า พระมหาอุปราชาก็เป็นทัพหลวงยกติดตามทัพอยุธยา ทัพหน้าของสุกรรมาตามมาทันที่ริมฝั่งแม่น้ำสะโตง ในขณะที่ทัพอยุธยาได้พม่าครัวไทยข้ามแม่น้ำไปแล้ว และคอยป้องกันมิให้เข้าศึกข้ามตามมาได้ จึงมีการต่อสู้กันที่ริมฝั่งแม่น้ำครั้งนั้นพระนเรศวรทรงใช้พระแสงปืนคาบชุดยาวแก้วคืบ ยิงถูกสุกรรมาแม่ทัพหน้าพม่าตายบนคอช้าง ทัพหน้าเมื่อเห็นแม่ทัพตายเช่นนั้น ก็พากันเลิกทัพกลับไป เมื่อพระมหาอุปราชามือทราบเหตุก็ให้เลิกทัพกลับไปเมืองหงสาวดี พระแสงปืนที่ใช้ยิงสุกรรมาตายบนคอช้างนี้ได้นามปรากฏต่อมาว่า “พระแสงปืนต้นข้ามแม่น้ำสะโตง” นับเป็นพระแสงอัษฎาวุธ เป็นเครื่องราชูปโภคสืบมาในราชวงศ์จักรี

เมื่อพระนเรศวรเสด็จกลับถึงเมืองแครงแล้วทรงพระราชดำริว่าพระมหาเถรคันฉ่องกับพระยาเกียนพระยารามนั้นมีคุณแก่แผ่นดินมาก หากจะปล่อยให้อยู่ที่เมืองแครงก็จะเป็นอันตรายได้สมควรได้รับการอุปการะตอบแทนให้สมแก่ความชอบนั้น พระองค์ทรงชักชวนให้มาอยู่ในกรุงศรีอยุธยา พระ

มหาเถรคันฉ่องกับพระยามอญทั้งสองนั้นมีความ
ยินดีจึงพาคร่อมอญตามเสด็จมาเสียดด้วยทั้งหมด
เป็นอันมาก การยกทัพกลับครั้งนี้พระนเรศวรทรง
เกรงว่า ข้าศึกอาจยกทัพตามมาอีกถ้ากลับทางด้าน
แม่ละเมา ซึ่งมีกองทัพของนันทสุราชตั้งคร่ำตั้งอยู่ที่
เมืองกำแพงเพชรจะเป็นอุปสรรคต่อการเดินทัพและ
การพาคร่อมอญ พระองค์จึงสั่งให้พระยาเกียรณ
พระยาราม นำทัพพาคร่อมอญเดินผ่านหัวเมือง
มอญลงมาทางใต้ มาเข้าทางด้านเจดีย์สามองค์ เมื่อ
ทั้งหมดมาถึงกรุงศรีอยุธยาแล้ว สมเด็จพระมหา
ธรรมราชาภักษัตริย์กรุงศรีอยุธยาได้พระราชทาน
บำเหน็จรางวัลแก่พวกมอญที่สวามีภักดี ทรงตั้งพระ
มหาเถรคันฉ่องเป็นพระสังฆราชาที่สมเด็จพระสังฆราช
และให้พระยาเกียรณ พระยารามมีตำแหน่งยศ
ตำแหน่งควบคุมกำลังฝ่ายมอญที่เข้ามาด้วย โดยให้
คร่อมอญตั้งบ้านเรือนที่ริมวัดขมิ้นและวัดขุนแสน
ซึ่งอยู่ใกล้วังจันทร์หรือพระราชวังจันทร์เกษมของ
พระนเรศวร แล้วสมเด็จพระมหาธรรมราชาภักษัตริย์
ทรงมอบการทั้งปวงในการเตรียมพร้อมป้องกันศึก
สงครามให้พระนเรศวร ได้ทรงบังคับบัญชาสิทธิขาด
แต่นั้นมาหลังจากที่ทราบเหตุการณ์และการ
ประกาศอิสรภาพในครั้งนั้นแล้วได้

พ.ศ. ๒๑๒๗ หลังจากที่พระนเรศวร ทรง
ประกาศอิสรภาพได้ ๗ เดือน พระเจ้านันทบุเรง แห่ง
เมืองหงสาวดีได้จัดทัพยกมาตีกรุงศรีอยุธยา โดยให้
พระยาพลิม ซึ่งเป็นพระเจ้าอาของพระเจ้าหงสาวดี
คุมทัพมีกำลัง ๓๐,๐๐๐ นาย ยกทัพมาทางด้าน
เจดีย์สามองค์ และให้มังมหานรธาชื่อ ซึ่งเป็นพระ
อนุชาและเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ ยกทัพบกและทัพ
เรือมาจากเชียงใหม่มีพล ๑๐๐,๐๐๐ นาย ทัพพระยา
พลิมได้ยกเข้ามาถึงเมืองกาญจนบุรี ก่อนทัพของเจ้า
เมืองเชียงใหม่จะมาถึง ครั้นนั้นพระนเรศวรทรงให้
พระยาจักรียกทัพเรือไปยิงปืนใหญ่ดักข้าศึกในพื้นที่
เมืองสุพรรณบุรี ทัพพระยาพลิมถูกปืนใหญ่แตกพ่าย
หนีไปอยู่บนเขาพระยาแมน พระยาสุโขทัย ได้ยกทัพ
ตามไปเขาพระยาแมนเข้าตีทัพพระยาพลิม แตก

พลัดกระจัดกระจายพ่ายหนีไป พระยาสุโขทัยได้ตั้ง
ให้ทัพติดตามไล่เข้าศึกไปจนถึงชายแดนเมือง
กาญจนบุรี หลังจากทัพพระยาพลิมแตกพ่ายกลับ
ไปได้สองอาทิตย์ ทัพเมืองเชียงใหม่เพิ่งเดินทัพมา
ถึงเมืองชัยนาท โดยที่ไม่ทราบข่าวการพ่ายแพ้ของ
พระยาพลิม มังมหานรธาชื่อ เจ้าเชียงใหม่ได้ส่ง
แม่ทัพและทหารจำนวนหนึ่งมาตั้งค่ายที่ปากน้ำบาง
พุทรา ส่วนพระนเรศวรนั้นเมื่อรู้ข่าวข้าศึกจึงมีรับสั่ง
ให้พระราชมนูยกทัพไปตีข้าศึกที่ปากน้ำบางพุทรา
เมื่อไปถึงพระราชมนูเห็นว่ากำลังน้อยกว่ามากคือ
ทัพพม่ามีอยู่ ๑๕,๐๐๐ นาย ฝ่ายพระราชมนูมี
๓,๒๐๐ นาย จึงแต่งทัพให้เป็นกองโจรคอยดักฆ่า
พม่าจนเสียขวัญถอยกลับไปค่ายใหญ่ที่เมืองชัยนาท
สุดท้ายทัพเมืองเชียงใหม่ไม่สามารถสมทบกับทัพ
ของพระยาพลิมได้จึงล่าถอยกลับไป

ต่อมา พ.ศ. ๒๑๒๘ มังมหานรธาชื่อ เจ้า
เมืองเชียงใหม่ได้ยกทัพมาหมายมาแค้นเข้าตั้งค่าย
อยู่ที่บ้านสระเกษ แขวงเมืองวิเศษชัยชาญ พระ
นเรศวรกับพระเอกาทศรถ ทราบข่าวศึกก็ยกทัพไป
ถึงตำบลป่าโมก ได้พบกับทัพพม่าที่เดินทัพลงรังแก
ราษฎรเมืองวิเศษชัยชาญ จึงนำทัพเข้าโจมตีจนทัพ
พม่าล่าถอยไป จากนั้นมังมหานรธาชื่อ เจ้าเมือง
เชียงใหม่ได้จัดทัพยกลงมาอีก พระนเรศวรจึงสั่งให้
พระราชมนูคุมทัพขึ้นไปลาดตระเวนดูลาดเลาข้าศึก
ทัพพระราชมนูได้ปะทะกับทัพพม่าที่บ้านบางแก้ว
พระนเรศวรจึงยกทัพขึ้นไปถึงบ้านแห แล้วมีดำรัส
ให้ข้าหลวงขึ้นไปสั่งพระราชมนูให้ทำเป็นล่าทัพกลับ
ถอยลงมา แล้วพระองค์กับพระอนุชาจึงเข้ารุกไล่ตี
ทัพพม่าแตกพ่ายทั้งทัพหน้าและทัพหลวงจนถึงค่าย
ที่ตั้งทัพของมังมหานรธาชื่อ เจ้าเมืองเชียงใหม่ที่
บ้านสระเกษ จากนั้นทัพของเมืองเชียงใหม่จึงแตก
พ่ายหลบหนีไป เมื่อทัพอยุธยาตีได้ค่ายที่บ้านสระ
เกษแล้วพระนเรศวรทรงติดตามทัพเมืองเชียงใหม่
ขึ้นไปถึงนครสวรรค์ ทรงทราบข่าวว่ามังมหานรธาชื่อ
เจ้าเมืองเชียงใหม่หนีไปอยู่กับพระมหาอุปราชา
ที่เมืองกำแพงเพชรแล้ว หากติดตามไปอาจล่วง

เสียที่แก่พระมหาอุปราชาได้ จึงวางกำลังส่วนหนึ่ง เป็นกองลาดตระเวนไว้ที่เมืองนครสวรรค์ แล้วให้ ยกทัพลงไปสมทบที่ปากน้ำบางพุทรา และถวาย รายงานพร้อมคาดการณ์ว่าข้าศึกนั้นไม่น่าจะยกพล เข้ามาถึงกรุงศรีอยุธยาก่อนฤดูแล้ง ต่อมาสมเด็จพระมหาธรรมราชาได้รับสั่งให้เลิกทัพเสด็จกลับ พระนครเสีย

พระนเรศวรทรงพาทหารรักษาพระองค์ และ เอาพระองค์ออกน่าน้ำทรงดาบพระแสงดาบขึ้น ปล้นค่ายพระเจ้าหงสาวดี แต่พวกพม่าต่อสู้และ ป้องกันไว้เข้าค่ายไม่ได้ (จิตรกรรมฝาผนังวัดสุวรรณ ดาราราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

ใน พ.ศ. ๒๑๒๙ พระเจ้านันทบุเรง เมืองหงสาวดียังคิดแก้แค้นจากความพ่ายแพ้ในศึกสงคราม หลายครั้ง จึงประชุมทัพจำนวน ๒๕๐,๐๐๐ นายหวังที่จะยกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยาให้ชนะศึก ในช่วงต้นเดือนยี่ซึ่งเป็นฤดูที่ข้าวในนายังไม่เกี่ยวเก็บ พระนเรศวรได้รับสั่งให้พระยากำแพงเพชรยกทัพ ออกไปค่ายดูแลและวังป้องกันชาวนาที่กำลังเกี่ยวข้าว เมื่อทัพของพระมหาอุปราชาขยวมมาถึงจึงให้ทัพม้าเข้าตีจนทัพพระยา กำแพงเพชรแตกพ่ายหนีเข้าเมือง ทำให้พระนเรศวรพิโรธอย่างมากด้วยทัพพยูชยานั้นไม่เคยแตกพ่ายแพ้ต่อข้าศึกซึ่งอาจทำให้ทหารขวัญเสีย พระนเรศวรและพระเอกาทศรถจึงเสด็จลงเรือพระที่นั่งออกไปรบทันที การสู้รบครั้งนี้พระเอกาทศรถถูกกระสุนปืนแต่ไม่เป็นอันตรายอะไร เพียงแต่ฉลองพระองค์ขาดเท่านั้น ผลการรบครั้งนี้ทัพพระนเรศวรได้ยึดค่ายคืนมาได้ แล้วพระนเรศวรได้รับสั่งให้ประหารชีวิตพระยากำแพงเพชร แต่สมเด็จพระมหาธรรมราชาธิราชได้ทรงขอชีวิตพระยากำแพงเพชรไว้ การศึกครั้งนี้ทัพเมืองหงสาวดีหมายมั่นจะตีเอากรุงศรีอยุธยาให้ได้ แต่ด้วยความแข็งแรงแหล่แม่ทัพนายกองและทหารจึงสามารถ

รักษาพระนครไว้ได้ จากนั้นพระนเรศวรได้เสด็จนำทัพออกปล้นค่ายซึ่งเป็นทัพหน้าของเมืองหงสาวดีจนไล่ตีข้าศึกแตกพ่ายถอยหนีไป พระองค์นำทัพขับไล่ตีมาจนถึงค่ายหลวงของพระเจ้านันทบุเรง เมืองหงสาวดี ซึ่งตั้งค่ายสูงเป็นที่มั่นพระองค์เสด็จลงมา ค่ายพระแสงดาบแล้วนำพระองค์ขึ้นปืนบันได้ขึ้นกำแพงค่ายข้าศึก แต่ถูกพม่าใช้หอกแทงตกลงมาข้างล่างหลายครั้งเมื่อเห็นว่าไม่สามารถตีค่ายได้ จึงเสด็จกลับพระนคร พระแสงดาบที่ทำการรบครั้งนี้มีนามว่า พระแสงดาบดาบค่าย

การสู้รบอย่างกล้าหาญของพระนเรศวร พระมหาอุปราชาแห่งกรุงศรีอยุธยานั้นในพงศาวดารกล่าวไว้ว่า พระเจ้านันทบุเรง เมืองหงสาวดีทรงทราบการกระทำอันห้าวหาญของพระนเรศวรจึงตรัสว่า ถ้าพระนเรศวรออกมาอีกจะต้องจับพระองค์ให้ได้ ถึงแม้ว่าจะใช้ทหารมากมายเพียงใด จึงวางแผนให้ลี้กไวทำมูนำทหารจำนวน ๑๐,๐๐๐ นาย ออกไปดักจับ พระนเรศวรที่นำทัพออกไปปล้นค่ายหลวงพม่า ครั้งนั้นพม่าใช้ทหารจำนวนน้อยเข้าล่อให้พระองค์ออกไปตีจนล่วงเข้ามาจนถึงบริเวณที่ลี้กไวทำมู ดักซุ่มรออยู่ แล้วลี้กไวทำมูได้เข้ามาจับพระองค์ พระนเรศวรจึงใช้พระแสงทวนเข้าแทงลี้กไวทำมูตายทันที แต่พระองค์นั้นยังถูกข้าศึกล้อมอยู่และได้สู้กับทหารพม่าจำนวนมากอยู่นานร่วมชั่วโมง จนทัพพยูชยาไล่ตามมาเข้าสู้ได้ทันจนพระองค์เสด็จกลับพระนครได้ กองทัพเมืองหงสาวดีนั้นได้รับความพ่ายแพ้อีกครั้งและถือว่าบอบช้ำจากการสู้รบกับทัพของพระนเรศวรอย่างมากจึงล่าถอยทัพกลับไปอีกครั้ง

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ที่เปลี่ยนแปลงเพราะมิติทางสังคม

อาจารย์ไก่

ในสมัยที่ผู้เขียนกำลังทำวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกอยู่ที่สหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษ ๑๙๘๐ การเรียกร้องสิทธิความเสมอภาคของสตรี (Woman Liberation) กำลังเป้งบาน ผู้คนต่างแสวงหาความเท่าเทียมในหลายแง่มุมของชีวิตรวมถึงการใช้ภาษา วิทยานิพนธ์ของผู้เขียนมีการกล่าวถึงการใช้ภาษาของทุกเพศทุกวัย จำได้ว่าการใช้สรรพนามแทนจะต้องใช้ he or she or he/she ตลอดเวลา ไม่สามารถใช้ he (singular) เพื่อเป็นตัวแทนของทุกเพศเหมือนครั้งที่เราเคยเรียนตอนอยู่ชั้นมัธยมว่าถ้ากล่าวถึง everyone, somebody, each person แล้ว เราจะต้องใช้สรรพนาม he แทน เมื่อมีการเรียกร้องความเท่าเทียมกันเรื่องเพศ (Gender equity) การใช้สรรพนามเพศชายเพื่อเป็นตัวแทนของทุกเพศก็ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมที่ยกย่องเพศชายให้อยู่เหนือสตรีเพศ เป็นสังคม Male Chauvinism อาจารย์ในภาควิชาภาษาศาสตร์ก็มีการถกเถียงกับนักศึกษาในเรื่องเหล่านี้ เราก็เริ่มเห็นการใช้คำว่า “woman” แทนคำว่า “man” มากขึ้น เช่นถ้าประธานเป็นผู้หญิงก็จะเลี่ยงการใช้คำว่า “chairman” แต่จะใช้คำว่า “chairwoman” แทน แต่ในที่สุดก็จะมีกลุ่มคนที่ชอบให้เกิดความเท่าเทียมจริง ๆ เป็นภาวะที่เป็นกลางไม่เอนเอียงไปทางเพศใดเพศหนึ่ง

ไม่นานก็จะเห็นคำว่า “chair” เพื่อให้หมายถึงประธานเพศใดก็ได้ ก็ฟังดูตลกดี เมื่อเราพูดถึงคำว่า “chair” ก็ต้องดูบริบทว่าหมายถึง “เก้าอี้” หรือ “ประธาน” ตัวอย่างภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงข้างต้นเป็นภาพสะท้อนถึงอิทธิพลของสังคมที่มีต่อการใช้ภาษาในการสื่อสาร และการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นเรื่องธรรมชาติปกติของภาษา ผู้เขียนมักจะโชคดีได้รับการแบ่งปันความรู้จากกัลยาณมิตรที่อยู่ในต่างประเทศโดยการส่งต่อบทความที่น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนภาษา ล่าสุดเพื่อนได้ส่งบทความของ PBS NEWSHOUR มาให้อ่าน คอลัมน์มีชื่อเรื่องว่า He, she, they? Why it's time to leave this grammar rule behind โดย Steve Gardiner เขียนเมื่อ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ นี้เอง Gardiner เป็นครูสอนภาษาอังกฤษมัธยมปลายในมลรัฐมอนทานามา ๓๘ ปี เขากล่าวติดตลกว่าเวลาเขาตรวจให้คะแนนเรียงความภาษาอังกฤษ เขาอยากจะลดภาระการทำงานของปากกาหมึกแดงของเขาโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ ประเด็นที่ Gardiner หยิบยกขึ้นมาถกเถียงนั้นน่าสนใจแต่ครูสอนภาษาอังกฤษหลายท่านอาจไม่ได้คิดถึงเพราะความเคยชินในการใช้ Gardiner หยิบประเด็นเรื่อง singular use of “they” ถึงแม้ว่า

นักเขียนในกาลก่อนเช่น Shakespeare และ Chaucer และอีกหลายคนใช้คำว่า “they” เป็น singular มาก่อนนมนานแต่ผู้อำนวยการทางภาษาในตลอดศตวรรษที่ ๒๐ ถือเป็นเรื่องผิดไวยากรณ์ เป็นที่เข้าใจกันอย่างดีแล้วว่าภาษานั้นมีวิวัฒนาการไปตามกาลเวลาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในการใช้คำตามที่ได้เกริ่นไว้เบื้องต้น ประเด็นที่ภาษาอังกฤษขาดคำสรรพนามเอกพจน์ของเพศที่เป็นกลาง (singular gender-neutral pronoun) จึงเป็นปัญหาของภาษาอังกฤษยกตัวอย่างประโยค “Every student should do the best they can.” ประโยคนี้สำหรับ Gardiner เขาถือว่าผิดไวยากรณ์ แต่คนใช้ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะไม่เห็นว่าผิด เพราะการใช้เช่นนี้ใช้กันจนชินและมีให้เห็นเป็นเรื่องปกติไม่ว่าจะเป็นผู้ประกาศข่าว ผู้มีการศึกษา ประโยคที่ควรจะเป็นคือ “Every student should do the best he can.” or “Every student should do the best she can.” สองสามทศวรรษที่แล้วไม่ได้เป็นปัญหาเช่นนี้ เจ้าของภาษาใช้คำว่า “he” เพราะ masculine form จะครอบคลุมโดดเด่นอยู่ แต่ในระยะต่อมาที่ผู้คนเริ่มค้นหาความเท่าเทียมกันทางเพศ (gender equity) และหลักการในการหลีกเลี่ยงภาษาและพฤติกรรมที่อาจไปล่วงเกินบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง (political correctness) “he” ก็เลยกลายเป็น “he or she” or “he/she” แต่การใช้โครงสร้างเช่นนี้มากก็จะทำให้ผู้อ่านเหนื่อยหน่าย เมื่อผู้ใช้ภาษาต้องการให้ประโยคในภาษาเป็น gender-neutral ก็ต้องหลีกเลี่ยง “he” or “she” ทางเลือกที่ใช้ได้ดีที่สุดก็คือใช้ “they” ที่เป็น gender-neutral pronoun แต่เป็นพหูพจน์ (plural) Gardiner ยังได้กล่าวว่าเราอาจเปลี่ยนประธานให้เป็นพหูพจน์ดังนี้ “All students should do the best

they can.” ประโยคก็จะถูกไวยากรณ์แต่เราก็จะไม่ได้พูดอย่างที่เรายากหมายความ แล้วปัญหาคืออะไร ปัญหาคือในภาษาอังกฤษไม่มี a gender-neutral singular pronoun บางคนอาจจะนึกถึง “it” แต่ “it” ก็มีสงวนไว้ใช้กับสัตว์และสิ่งของไม่ใช่สำหรับคน แต่อาจจะเห็นข้อยกเว้นในการใช้ “it” กับเด็กทารก นั่นอาจเป็นเพราะว่าผู้พูดยังมีทราบเพศของทารก Gardiner กล่าวว่าผู้คนในสังคมมีความก้าวหน้าในการตระหนักถึงความเท่าเทียมกันทางเพศแต่ไม่ได้หาคำศัพท์เฉพาะไว้ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทางไวยากรณ์ หลายปีที่ผ่านมาก็มีคนเสนอแนะคำศัพท์แต่ก็ยังไม่ติดตลาด ทางเลือกอีกทางหนึ่งก็คือในเมื่อคนส่วนใหญ่ไม่ได้ยินปัญหาเรื่อง singular-plural agreement ก็เท่ากับว่ากฎในการใช้ภาษาได้เปลี่ยนไปและ “they” ในปัจจุบันเป็นได้ทั้ง singular และ plural ดังนั้นประโยคที่ยกมาเบื้องต้นก็จะถูกต้องทั้งหมด การใช้ “they” เป็นเอกพจน์ก็ไม่ผิดอีกต่อไปถึง American Dialect Society ได้ออกเสียงมีมติว่าการใช้ “they” เป็นเอกพจน์ไม่ใช่เรื่องผิดจึงเป็นการตอกย้ำว่าภาษามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาโดยมีสิ่งกระตุ้นจากหลากหลายมิติ เช่นกรณีนี้อันเป็นเรื่องของมิติทางสังคม

Reference : PBS NEWSHOUR, He, she, they? Why it's time to leave this grammar rule behind by Steve Gardiner, 24 August 2016

อาการเวียนศีรษะ

บ้านหมุน

พ.อ. นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์

สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.) กองบัญชาการกองทัพไทย

อาการเวียนศีรษะบ้านหมุน เป็นอาการที่พบบ่อยแต่อาการดังกล่าวไม่ได้เกิดจากโรคน้ำในหูไม่เท่ากันโรคเดียวเท่านั้น อาการเวียนศีรษะบ้านหมุนอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น จากโรคของหูชั้นนอก โรคของหูชั้นกลาง หรือ โรคของระบบเส้นประสาทและสมอง ดังนั้นเมื่อท่านมีอาการเวียนศีรษะบ้านหมุนจึงควรมาพบแพทย์ เพื่อแพทย์จะได้ซักประวัติ ตรวจร่างกาย และส่งการสืบค้นเพิ่มเติมเพื่อให้ได้การวินิจฉัย สาเหตุของอาการเวียนศีรษะและการรักษาที่ถูกต้องต่อไป (ขอแนะนำอธิบายอาการบ้านหมุนคืออะไรที่จัดทำโดย รพ.บำรุงราษฎร์ กรุงเทพฯ สามารถดูได้ในคลิปตาม link นี้ <http://youtu.be/1hzhHztepv0>) โรคที่พบบ่อยทำให้เกิดอาการเวียนศีรษะบ้านหมุน มี ๒ โรคที่สำคัญ คือ โรคตะกอนหินปูนในหูชั้นในหลุด และโรคมีเนีย (โรคน้ำในหูชั้นในไม่เท่ากัน) ซึ่งรายละเอียดของแต่ละโรคอธิบายอย่างย่อ ๆ ดังต่อไปนี้

โรคตะกอนหินปูนในหูชั้นในหลุด (Benign Paroxysmal Positional Vertigo: BPPV)

เป็นโรคที่พบบ่อยที่สุด ที่ทำให้ผู้ป่วยมีอาการ

เวียนศีรษะเป็น ๆ หาย ๆ ซึ่งมีสาเหตุโรคอยู่ในส่วนของหูชั้นใน โดยอาการเวียนศีรษะบ้านหมุนมักสัมพันธ์กับการเปลี่ยนท่าทางของศีรษะ โรคนี้พบได้ในคนอายุ ๓๐-๗๐ ปี (พบในผู้ใหญ่มากกว่าเด็ก) และพบในเพศหญิงมากกว่าเพศชายในอัตราส่วน ๑.๕-๒ : ๑ และมักพบในคนสูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป) โรคนี้สามารถเกิดในหูทั้งสองข้างได้ประมาณร้อยละ ๑๕ และอาจพบร่วมกับโรคปวดศีรษะไมเกรนได้

สาเหตุ ปกติภายในหูชั้นในของเรา มีอวัยวะควบคุมเกี่ยวกับการทรงตัว (utricle, saccule, semicircular canal) และการได้ยิน (cochlea) ดังภาพ ในอวัยวะควบคุมเกี่ยวกับการทรงตัวมีตะกอนหินปูนปกติที่เคลื่อนไปมาได้โดยไม่หลุด เมื่อมีการเคลื่อนไหวของศีรษะจะทำให้ตะกอนหินปูนดังกล่าวเคลื่อนที่ไปมาใน semicircular canal ส่งสัญญาณไปยังระบบประสาทส่วนกลางเพื่อรับรู้การเคลื่อนไหวของศีรษะ และเมื่อมีสาเหตุให้ตะกอนหินปูนดังกล่าวหลุดจะกระตุ้นให้เกิดอาการเวียนศีรษะแบบบ้านหมุนขึ้นมาได้ เช่น จากความเสื่อมตามวัย

อุบัติเหตุบริเวณศีรษะ โรคของหูชั้นใน การผ่าตัดหูชั้นกลาง หรือหูชั้นใน การติดเชื้อ หลังผ่าตัดใหญ่ที่ต้องนอนนาน การเคลื่อนไหวศีรษะช้า ๆ เช่นทำงานหน้าจอคอมพิวเตอร์ต้องก้มเงยบ่อย หรือการทำงานที่ต้องก้มเงยบ่อยมากกว่าปกติ สาเหตุที่พบได้บ่อยที่สุดของโรคนี้ ในผู้ป่วยอายุน้อยกว่า ๕๐ ปี คือ อุบัติเหตุ หรือการบาดเจ็บบริเวณศีรษะ ส่วนสาเหตุในผู้ป่วยอายุมากกว่า ๕๐ ปี คือ ความเสื่อมของอวัยวะควบคุมการทรงตัวในหูชั้นในตามอายุ อย่างไรก็ตาม ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ป่วยโรคนี้ไม่ทราบสาเหตุที่แท้จริง

อาการ ผู้ป่วยโรคนี้มักมีอาการเวียนศีรษะ บ้านหมุน รู้สึกโคลงเคลงหรือเสียการทรงตัวเมื่อมีการเคลื่อนไหวของศีรษะโดยเฉพาะในแนวตั้งอย่างรวดเร็ว เช่น ล้มตัวลงนอนหรือลุกจากที่นอน ก้มหยิบของหรือเงยหน้ามองที่สูง ก้มหน้ามองที่ต่ำแล้วเอียงคอ ซึ่งท่าเหล่านี้แรงดึงดูดของโลกจะทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของตะกอนหินปูนได้ อาจมีอาการคลื่นไส้ อาเจียนตามมาได้ ผู้ป่วยมักจะมีอาการเวียนศีรษะไม่นานมักเป็นวินาทีหรือนาทีหลังมีการเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนท่าทางของศีรษะและมักจะมีตากระตุกทำให้มองไม่ชัดขณะมีอาการ อาการเวียนศีรษะดังกล่าวจะค่อย ๆ หายไป แต่เมื่อผู้ป่วยเคลื่อนไหวศีรษะในท่าเดิมอีกก็สามารถกระตุ้นให้เกิดอาการเวียนศีรษะได้อีก แต่อาการมักจะไม่รุนแรงเท่าครั้งแรก ผู้ป่วยอาจมีอาการเวียนศีรษะได้หลายครั้งเป็น ๆ หาย ๆ ใน ๑ วัน ส่วนใหญ่มีอาการเวียนอยู่ได้เป็นวันหรือสัปดาห์แล้วจะค่อย ๆ ดีขึ้น บางรายอาจกลับเป็นซ้ำได้อีกเป็นเดือน หรือเป็นปี ผู้ป่วยที่เป็นโรคนี้ มัก**ไม่มี**อาการหูอื้อหรือเสียงดังในหู **ไม่มี**แขนขาชาหรืออ่อนแรง **ไม่มี**อาการหมดสติหรือเป็นลมยกเว้นจะมีโรคอื่น ๆ ร่วมด้วย บางภาวะที่กระตุ้นทำให้ผู้ป่วยมีอาการมากขึ้นได้ เช่น มีการเปลี่ยนแปลงของความดันบรรยากาศ ฝนตก ลมแรง การนอนหลับพักผ่อนไม่เพียงพอ ความเครียด

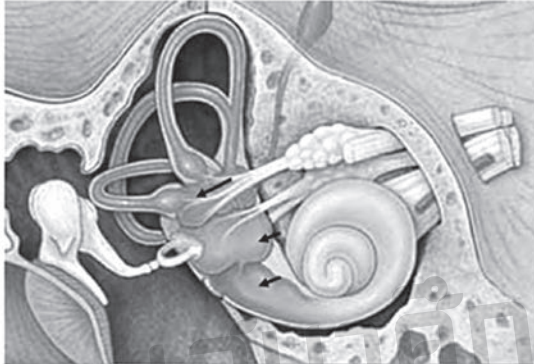
การรักษา

๑. รักษาด้วยยา ได้แก่ ให้ยาบรรเทาอาการเวียนศีรษะเวลาผู้ป่วยมีอาการเวียนศีรษะ และผู้ป่วยควรหลีกเลี่ยงจากท่าที่กระตุ้นให้เกิดอาการเวียนศีรษะ อาจให้ยาก่อนจะทำกายภาพบำบัดในข้อ ๒ ต่อไป เพื่อลดอาการเวียนศีรษะที่อาจจะเกิดขึ้นขณะทำกายภาพบำบัด ทำให้ผู้ป่วยทนต่อการทำกายภาพบำบัดได้ดีขึ้น

๒. การทำกายภาพบำบัด (physical therapy) เป็นการขยับศีรษะและคอโดยใช้แรงดึงดูดของโลกเพื่อเคลื่อนตะกอนหินปูนออกจากอวัยวะควบคุมการทรงตัวใน semicircular canal ที่ตะกอนหินปูนเคลื่อนไปปรกบวจนจนเกิดอาการให้เข้าที่เดิมคือ utricle ซึ่งไม่ทำให้ผู้ป่วยมีอาการ การทำกายภาพบำบัดนี้จะเป็นการเคลื่อนไหวแบบง่าย ๆ และช้า ๆ ของศีรษะ ในแต่ละท่าหลังจากเกิดอาการเวียนศีรษะหรือการเคลื่อนไหวแบบผิดปกติของลูกตาไปแล้ว ซึ่งจะทำให้ผู้ป่วยหายจากอาการเวียนศีรษะได้เร็ว อาจให้แพทย์ทำให้หรือผู้ป่วยทำเองก็ได้ (รายละเอียดดูได้ในคลิปตาม link นี้ <https://m.youtube.com/watch?v=5oJTPQFgNC8>) นอกจากนี้ยังแนะนำฝึกบริหารและฝึกระบบประสาททรงตัว (vestibular rehabilitation) สามารถฝึกทำได้เองที่บ้าน (รายละเอียดดูได้ในคลิปตาม link นี้ <https://youtu.be/epJ1luFyF2o>) เพื่อให้อาการเวียนศีรษะดีขึ้นด้วย

๓. การผ่าตัด มักจะทำในกรณีที่ผู้ป่วยรักษาด้วยยาและทำกายภาพบำบัดแล้วไม่ได้ผล คือยังมีอาการเวียนศีรษะอยู่ตลอดและรุนแรงไม่ดีขึ้นหรือกลับเป็นซ้ำบ่อย

โรคตะกอนหินปูนในหูชั้นในหลุด เป็นโรคที่รักษาไม่หายขาด แม้ให้การรักษาจนผู้ป่วยไม่มีอาการเวียนศีรษะแล้ว แต่ผู้ป่วยอาจกลับมามีอาการได้อีก ซึ่งก็สามารถควบคุมอาการได้ด้วยยาและกายภาพบำบัด ประมาณ ๑ ใน ๓ ของผู้ป่วย

น้ำในหูชั้นในมีปริมาณมากกว่าปกติ (endolymphatic hydrops)

โรคปกติ น้ำในหูชั้นใน จะมีปริมาณที่พอดีกับการทำงานของช่องอวัยวะ
ที่ทำงานที่ควบคุมการทรงตัว และการได้ยิน

โรคนี้จะมีอาการกลับเป็นซ้ำอีกภายในปีแรกหลังให้การรักษา และประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ป่วยโรคนี้จะมีอาการกลับเป็นซ้ำอีกภายใน ๕ ปี

โรคน้ำในหูชั้นในไม่เท่ากัน หรือโรคมินีเยีย (Meniere's disease)

โรคมินีเยีย (โรคน้ำในหูชั้นในไม่เท่ากัน) เป็นโรคที่มีความผิดปกติของหูชั้นใน โดยมีน้ำในหูชั้นในมากผิดปกติ หูชั้นในของเรามีเซลล์ประสาทที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการทรงตัวและการได้ยินอยู่ โดยปกติจะมีน้ำในหูชั้นใน ปริมาณที่พอดีกับการทำงานของเซลล์ประสาทที่ทำหน้าที่ควบคุมการทรงตัว การได้ยิน และมีการไหลเวียนถ่ายเทเป็นปกติ เมื่อมีการเคลื่อนไหวของน้ำในหูขณะเคลื่อนไหวศีรษะจะกระตุ้นเซลล์ประสาทดังกล่าวให้มีการส่งสัญญาณไปยังสมองเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย เมื่อใดก็ตามที่มีความผิดปกติของการไหลเวียนของน้ำในหู เช่น การดูดซึมของน้ำในหูไม่ดี ทำให้น้ำในหูชั้นในมีปริมาณมากขึ้นกว่าปกติ (ดังภาพ) จะส่งผลต่อการทำงานของเซลล์ประสาทที่ควบคุมการทรงตัวและการได้ยิน ทำให้เซลล์ดังกล่าวทำงานผิดปกติ ทำให้ผู้ป่วยโรคนี้มีอาการดังนี้

๑. ประสาทหูเสื่อม ผู้ป่วยจะเสียการได้ยินแบบประสาทเสียงเสีย ทำให้หูอื้อได้ยินไม่ชัด รู้สึกแน่นในหูเป็น ๆ หาย ๆ บางครั้งการได้ยินดีขึ้นบางครั้งการได้ยินแย่ลง ในระยะแรกประสาทหูจะเสียที่ความถี่ต่ำก่อน และในระยะยาวระดับการได้ยิน

จะแย่ลงเรื่อย ๆ อาจถึงขั้นหูหนวกได้ ในระยะแรกอาจมีอาการที่หูข้างเดียว ในระยะหลังอาจมีอาการที่หูทั้งสองข้างและอาจมีอาการปวดหูหรือปวดศีรษะข้างที่เป็นร่วมด้วยได้

๒. มีเสียงดังในหู (Tinnitus) มีอาการเหมือนได้ยินเสียงจิ้งหรีดหรือเสียงจ๊กจั่นดังอยู่ในหูตลอดเวลา โดยเฉพาะเวลาอยู่ในสถานที่ที่เงียบหรือห้องเงียบจะได้ยินชัดขึ้น เสียงที่ได้ยินในแต่ละวันจะแตกต่างกันไป บางวันเบา บางวันดัง อาจได้ยินข้างเดียวหรือทั้งสองข้างได้

๓. อาการเวียนศีรษะบ้านหมุน บางครั้งอาจมีคลื่นไส้ อาเจียน เหงื่อออกร่วมด้วย อาการเวียนศีรษะดังกล่าวมักเป็น ๆ หาย ๆ ส่วนใหญ่มักเวียนศีรษะไม่เกินครึ่งชั่วโมงแต่บางครั้งอาจเวียนเป็นชั่วโมงได้ เมื่อมีอาการเวียนศีรษะมักมีอาการทางหู เช่น หูอื้อหรือเสียงดังในหูร่วมด้วย

โรคนี้พบมากในคนอายุ ๓๐-๖๐ ปี พบได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยมากอาการมักจะเริ่มเมื่ออายุ ๓๐ ปี ในประเทศไทยข้อมูลทางระบาดวิทยาของโรคนี้ยังมีน้อย โรคนี้มักเป็นในหูข้างเดียว แต่อาจเป็นทั้งสองหูได้ร้อยละ ๓๐ อาการของโรคนี้มักจะเกิดขึ้นทันทีทันใด อาจมีอาการทุกวันหรือนาน ๆ ครั้งก็ได้ ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ว่าจะเกิดอีกเมื่อไร แต่ทุกครั้งที่มีอาการอาจมีอาการเป็นระยะเวลาสั้น ๆ เป็นนาทีหรือมีอาการเป็นระยะเวลาสั้นนานเป็นชั่วโมงได้ อาจมีอาการน้อยหรือมากได้ นอกจากนี้

ผู้ป่วยอาจมีอาการปวดศีรษะ ปวดท้องหรือท้องเสียร่วมด้วยได้

การวินิจฉัยโรคนี้ประกอบด้วย การซักประวัติอาการที่สำคัญ ๓ อาการดังกล่าวซึ่งมักจะเป็น ๆ หาย ๆ และการตรวจระบบประสาทการทรงตัว และการตรวจการได้ยิน รวมทั้งการตรวจรังสีวินิจฉัย รวมทั้งการเจาะเลือด และตรวจปัสสาวะเพื่อวินิจฉัยแยกจากโรคอื่น ๆ

การรักษา ถึงแม้โรคนี้นี้จะไม่มีวิธีการรักษาที่ทำให้โรคหายขาด แต่อาการของผู้ป่วยส่วนใหญ่สามารถควบคุมได้ด้วยยา และการปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง การรักษาโรคนี้ ประกอบด้วย การปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง เวลาเวียนศีรษะ การให้ยาบรรเทาอาการ และการผ่าตัดเพื่อระบายน้ำที่คั่งอยู่ในหูชั้นในโดยจะผ่าตัดต่อเมื่อให้ยาการรักษาเต็มที่แล้วอาการเวียนศีรษะไม่ดีขึ้น

คำแนะนำการปฏิบัติตัวที่ควรทราบในผู้ป่วยที่มีอาการเวียนศีรษะบ้านหมุน ได้แก่

- เมื่อเริ่มเวียนศีรษะ ควรรีบนั่งลงหรือนอนบนพื้นราบที่ไม่มีการเคลื่อนไหว อาจนอนศีรษะสูงเล็กน้อยได้
- ถ้าอาการเวียนศีรษะเกิดขึ้นขณะขับรถหรือขณะทำงาน ควรหยุดรถข้างทางหรือหยุดการทำงาน โดยเฉพาะการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรกลซึ่งอาจเกิดอุบัติเหตุได้
- เมื่อตื่นกลางดึกไม่ควรเดินขณะมืด ๆ ควรเปิดไฟให้ความสว่างเต็มที่
- ถ้าทรงตัวไม่ค่อยดี มีอัตราเสี่ยงที่จะล้มสูง ควรใช้ไม้เท้าช่วยเดิน
- **ไม่ควร**ว่ายน้ำ ดำน้ำ ปีนป่ายที่สูง เดินบน

สะพานไม้แผ่นเดียวหรือเชือกข้ามคูคลอง ขับรถทำงานในที่สูง หรือทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรกลขณะมีอาการเวียนศีรษะ เพราะเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุหรืออันตรายได้

- เวลานอน ควรหนุนหมอนสูงหรือใช้เตียงนอนปรับระดับให้ศีรษะสูง หลีกเลี่ยงการนอนราบ หลีกเลี่ยงการนอนตะแคงหูด้านที่มีอาการ และหลีกเลี่ยงการนอนหงายในท่าเียงคอ

- เมื่อตื่นนอนตอนเช้า ควรลุกขึ้นจากเตียงนอนช้า ๆ และนั่งอยู่ตรงขอบเตียงประมาณสัก ๑ นาที
- หลีกเลี่ยงการก้มเก็บสิ่งของ หรือเงยหยิบสิ่งของที่อยู่สูง

- ไม่ควรออกกำลังกาย ที่มีท่าทางก้มเงยบ่อยหรือมีการเคลื่อนไหวของศีรษะหรือลำตัวมาก

- เวลาหยุดยาหยุดตา พยายามหยุดโดยไม่เงยศีรษะไปข้างหลังมาก

- ระวังดะวังเวลานอนบนเตียงนอน เช่น เวลานั่งเก้าอี้ทำฟันหรือเตียงนอนเวลาสระผมที่ต้องมีการเงยศีรษะอาจกระตุ้นให้เกิดอาการเวียนศีรษะบ้านหมุนได้

- ทุกอิริยาบถในกิจวัตรประจำวัน ควรค่อย ๆ ทำอย่างช้า ๆ โดยเฉพาะท่าหันศีรษะหรือก้มเงย

- ควรออกกำลังกายสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มเลือดไปเลี้ยงหูชั้นใน

- หลีกเลี่ยงสารคาเฟอีน (ชา เครื่องดื่มน้ำอัดลม และกาแฟ) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และความเครียดซึ่งจะทำให้อาการของผู้ป่วยแย่ลง เนื่องจากจะไปลดเลือดที่ไปเลี้ยงหูชั้นใน

ขอขอบพระคุณ ข้อมูลวิชาการจาก ราชวิทยาลัยโสต ศอ นาสิกแพทย์แห่งประเทศไทย
โรคตะกอนหินปูนในหูชั้นในหลุด http://www.root.org/data_detail.php?op=knowledge&id=162
น้ำในหูไม่เท่ากัน...จริงหรือ http://www.rcot.org/data_detail.php?op=knowledge&id=133

ขอขอบพระคุณ ข้อมูลคลิปดี ๆ ทั้ง ๓ คลิปข้างต้นจาก <https://youtu.be>
และขอขอบพระคุณ จากการค้นหาภาพสวย ๆ จาก <https://www.google.co.th>

เสนาศึกษา

นิยาย เรื่องสั้น

ใบหน้า

บทประพันธ์ โดยเม็งหลิง

(๑)

หลายวันที่ผ่านมา ผมรู้สึกความผิดปกติเกิดกับผม เมื่อผมมองกระจก เสียงภรรยาของผมดังมาจากห้องครัว

“เหล่าไอ้ ออย่ามัวแต่มองกระจกเลย มาช่วยฉันยกกับข้าวไว้บนโต๊ะเสีย เด็ก ๆ กำลังจะกลับมา”
ก่อนที่ผมจะออกจากห้องน้ำ ผมได้หันกลับไปมองที่กระจกอีกครั้ง ก็พบว่าใบหน้าของผมเบี้ยวไป

ลูกชายสองคนของผมพาลูกเมียของพวกเขา มาทานข้าวที่บ้านผม วันนี้อาทิตย์ซึ่งเป็นวันรวมญาติของครอบครัวผม

หมิง ๆ หลานชายคนโตนั่งบนตักผม เล่นหมวดครามผม เด็กชนคนนี้ก็กล่าวว่า :

“คุณปู่! หมวดของปู่ขาวมากขึ้นนะ แต่ก็หล่อขึ้นครับ”

โอ้! จริงหรือ? เมื่อสักครู่ผมเพิ่งได้เห็นใบหน้าของผมเบี้ยวไป

“Ding Dong” เสียงกดกริ่งดังขึ้นทำให้หัวใจผมเต้นแรงมาก น่าประหลาดนะ ผมเหมือนคนหายใจไม่คล่องทันทีที่ลูกชายผมเปิดประตู เท่านั้นเองสิ่งของข้างหน้าผมเลื่อนมากขึ้นและผมก็หมดสติไป

“แบัง” ก่อนที่ผมล้มลงผมได้ยินเสียงกรีดร้องของลูก ๆ

(๒)

ที่หน้าห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ซ้อไซ้และลูก ๆ นั่งอยู่บนเก้าอี้ เด็ก ๆ พุดคุยแบบเบา ๆ อยู่ไม่ห่างนะ

ซ้อไซ้ร้องให้จนตาบวม แพทย์และพยาบาลออกมาจากห้องฉุกเฉิน

“หมอครับ พ่อผมเป็นไงบ้าง”

หมอดถอนหายใจอย่างหนักและกล่าวว่า

“อาการตอนนี้ถือว่าไม่น่าเป็นห่วง แต่ตื่นขึ้นมาได้ตอนไหนก็ขึ้นอยู่กับความโชคดีของผู้ป่วย”

“การแพทย์ปัจจุบันยอดเยี่ยมมาก โรคหัวใจโรคความดันโลหิตสูงถือว่าเป็นเรื่องเล็ก ผู้ป่วยเหนื่อยมากและต้องการพักผ่อนให้มาก ๆ ส่วนอาการอื่น ๆ ทางโรงพยาบาลจะทำการตรวจรายละเอียดอีกครั้งโปรดมั่นใจเถอะ” พยาบาลอธิบายอยู่ข้าง ๆ

“อาการอื่น ๆ หรือ?” ซ้อไซ้ ตกใจมาก ไม่เข้าใจสิ่งที่พยาบาลกล่าวมา

คนทั้งครอบครัวตกอยู่ในความกังวลวิตกกังวลอีกครั้ง

(๓)

ผมกำลังลอยอยู่บนเมฆ ก้อนเมฆผ่านรอบตัวผม ผมมองกับทิศทางข้างหน้า และอยู่ดี ๆ แสง

ด้านหน้าผมก็แว่นผ่านไปจนผมไซเซและตกลงมายังบนวัตถุที่นุ่ม ๆ มองไปรอบข้าง ผมพบว่าตัวผมอยู่ในห้องโถงของพระราชวังขนาดใหญ่และเหลืองอร่ามงามตา

“จักรพรรดิพะยะคะ พระองค์ต้องการบริการแบบไหน” เสียงดังฟังชัดมาจากทั่วทุกมุม แต่ไม่ได้มีผู้คนแต่อย่างใด ผมขยี้ตามองรอบ ๆ อย่างละเอียดถึงได้รู้ว่าที่พูดคุยกับผมนั่นคือหุ่นยนต์ ในรอบพระราชวังมีแต่หุ่นยนต์เท่านั้น

“ที่นี่ที่ไหน?” ผมถามหุ่นยนต์ตัวสีแดงด้านหน้าผม กิริยา เสียง และการกระทำ คล้ายคลึงกับมนุษย์เรา

“ที่นี่คือ อาณาจักรใหม่ในศตวรรษที่ ๒๒ อยู่ในซีกตะวันตกของโลก” โฟนน้ำออกของหุ่นยนต์กระพริบแบบต่อเนื่อง นั่นคือการแสดงออกขอความที่กล่าว โอ้โฮ! นี่ผมก้าวเข้ามาในโลกอนาคตของมนุษย์ โลกที่เต็มไปด้วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์

ผมอยากรู้เรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวกับโลกในศตวรรษใหม่โลกนี้ ในที่นี้ผมมีความสุขที่สุดในชีวิต ผมเพียงกดบอกที่หน้าอก สิ่งที่ต้องการ ไม่ว่าจะเป็อาหาร แก้วแหวนเงินทอง สาวสวย สมหวังตั้งใจทุกอย่าง ผมนึกถึงฉินซีฮ่องเต้ จักรพรรดิเจงกิสข่าน จักรพรรดิคุบไลข่าน จักรพรรดิคังซี และยุคสมัยปลายของจักรพรรดิยงเจิ้ง ผมคนนั้นละ จักรพรรดิองค์สุดท้าย ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ มีเพียงความสุขและความเพลิดเพลินที่ไม่มีวันสิ้นสุด

วันหนึ่ง หุ่นยนต์รายงานต่อผม :

“น้ำแข็งของขั้วโลกเหนือได้ละลายอย่างสมบูรณ์ พืชและสัตว์ทุกชนิดที่มีชีวิตกำลังจะตายจากไป เราจะมึวิธีการจัดการอย่างไร?”

ชาวอเมริกันฆ่ากันหันกันเนื่องจากเรื่องเชื้อชาติดินแดนแตกเป็นเสี่ยง ๆ

สงครามอ่าวเปอร์เซียเกิดขึ้นอีกรอบ เหตุเกิดจากการแย่งชิงน้ำมัน เรือขนาดใหญ่และจรวดที่ทันสมัย ผลจากการถูกยั่วยุ หลายประเทศตกอยู่ในภาวะสงคราม

ประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เกิดสึนามิอีกครั้ง หลายล้านคนเสียชีวิตในกลางทะเล

.....

หลังจากที่ได้ฟังรายงาน ผมออกสันขวัญหาย ผมไม่ต้องการมีส่วนร่วมในความวุ่นวายเหล่านี้ ดังนั้นผมถามหุ่นยนต์ สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับประเทศของเราอย่างไร

หุ่นยนต์ตอบว่า :

“เพราะเราเป็นโลกอิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาอย่างรวดเร็วที่สุด ภัยพิบัติเหล่านี้ต้องการเราช่วยแก้ปัญหา

ฮะ ๆ ๆ ๆ ประเทศผมเหมือนประเทศสหรัฐอเมริกาในอดีต เป็นประเทศที่ใหญ่ที่อยู่แนวหน้าของโลก

“แต่ผมเกลียดสงคราม เกลียดทุกปัญหาที่เกิดขึ้น” ผมบอกมื่อ

“บรรดาประเทศที่ยากจน ประเทศที่ไม่เสียบประเทศที่มีแต่ภัยพิบัติ ไม่ควรมีอยู่ต่อไป เพียงพระองค์สั่งมาเราสามารถจัดการประเทศเหล่านี้ให้หายจากโลกนี้อย่างถาวรได้” หน้าอกหุ่นยนต์ตัวสีแดงหยุดส่องแสงต่อเนื่อง

ผมตกใจ ตกจากที่บัลลังก์อย่างแรง

หากเป็นเช่นนั้นผมคงกลายเป็นสิ่งหรือร้ายที่มีความเห่อเหิม ทะเยอทะยานในประวัติศาสตร์ และอยู่ดี ๆ ผมก็คิดถึงแม่ที่ผมหลงก ภรรยาที่จู้จี้ขี้บ่นตอนนี้พวกเขาจะเป็นอย่างไรบ้าง

หัวใจที่คิดนึกอยู่ดี ๆ ก็เต้นแรง จนกระทั่งผมเป็นลม และได้ยินเสียงแว่ว ๆ ของหุ่นยนต์กล่าวว่า

“จักรพรรดิพะยะคะ โลกของเราไม่ต้องการความคิด ไม่ต้องการความรัก”

(๔)

ตื่นขึ้นมาอย่างสบายในห้องที่มีผนัง เตียนนอน ผ้าปูที่นอนสีขาว ผมพยายามที่จะคิด ที่นี่ที่ไหน?

“คุณหมอ คุณหมอ เขาตื่นขึ้นมา!” เสียงที่ไม่คุ้นดังอยู่ในข้าง ๆ ผม ผู้หญิงที่ใบหน้าที่เต็มไปด้วยริ้วรอย ผมหมอก ดวงตาของเขาเต็มไปด้วยน้ำตา

จากนั้นผู้ชายคนหนึ่งที่ได้เสื้อผ้าชุดสีขาวก็เดินเข้ามาอย่างรวดเร็ว เปิดเปลือกตามผม พังการเต้นหัวใจของผมและกล่าวอย่างตื่นเต็นว่า :

“สิ่งปาฏิหาริย์! ปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่! นี่คือการก้าวหน้าในการแพทย์ของประเทศของเรา”

ผมพยายามที่จะคิด ใ้! ที่นี่คือโรงพยาบาล เขาเป็นแพทย์ และเธอละ เป็นใคร?

เช่นเดียวกับกลุ่มผู้ชายและผู้หญิงแห้วงเข้าล้อมรอบตัวผม

“พ่อครับ ในที่สุดพ่อก็ตื่นขึ้นมา” เสียงหนึ่งถามอีกเสียงหนึ่งก็แทรกเข้ามา :

“พ่อครับ จำได้ไหมว่าผมเป็นใคร?”

ผมเป็นใคร?

หญิงชราจับมือผมและกล่าวว่า :

“เหล่าไข้ กลับมาก็ดีแล้ว เรารอคอยมานานกว่าสามปี กลับมาอย่างปลอดภัยก็ดีแล้ว”

“พ่อดูสิ ผมของแม่หมอกหมดแล้ว ที่ผ่านมาเราของท่านกลับมาอย่างเหน็ดเหนื่อยจริง ๆ”

เรียกผมพ่อ? เรียกผู้หญิงคนนั้นแม่? จันพวกเราเป็น ... ?

“ผมเป็นใคร?” นี่คื้ประโยคแรกที่ผมตื่นขึ้นมา ผมพบว่าตัวผมกำลังกู่เสียงร้อง และเสียงของผมก็อ่อนกว่าพวกเขา

“อ๊ะ?” เสียงกรี๊ดร้อง

“แม่ ได้เห็นหรือเปล่าว่่าพ่อหนุ่มกว่าเมื่อก่อนนะ” คนที่อ้างว่าเป็นลูกชายผมร้องอีกครั้ง

หมอมাত্রตรวจสอบสุขภาพผมอีกครั้งแล้วกล่าวว่า :

“เนื่องจากผู้ป่วยนอนนานเกินไป คงต้องใช้เวลาค่อย ๆ ดูแลสุขภาพ หน่วยความจำอาจใช้เวลาในการกู้คืนตอนนี้ขอปล่อยให้ผู้ป่วยพักผ่อนเถอะ”

ระหว่างที่แพทย์กำชับนั้นผมก็เผลอหลับไป เมื่อผมตื่นขึ้นมาอีกครั้ง ผมพยายามที่จะคิด แต่ก็คิดอะไรไม่ออก

ปวดท้องจีจ้ง ผมเดินเข้าไปในห้องน้ำ ในช่วงประเดี๋ยวดียวเดียวที่เงยหน้านั้น ผมได้พบตัวเองในกระจก

ใบหน้าหนุ่ม แต่มีหนวดเคราเต็มหน้า ผมเป็นใคร?

ประวัติของนักประพันธ์

เมิ่งหลิง หรือนางสาวศุภร อธิธิพุดมิ คนไทยเชื้อสายจีน นักประพันธ์จีนชื่อดังในประเทศและต่างประเทศ มีผลงานด้านกวี เรื่องสั้น และนวนิยาย และวรรณกรรมเด็กสองภาษา เป็นต้น ๑๒ เล่ม ปัจจุบันเป็นบรรณาธิการคอลัมน์วรรณกรรมจีนหนังสือพิมพ์ดวงฮั่ว

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๑ : ความพยายาม

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

บทที่ ๕

จาก พ.ศ. ๒๔๗๖ - ๒๕๑๖

ผ่านภพค่อย ๆ วางกระดาษเขียนจดหมายเก่าคร่ำซึ่งเดินทางผ่านห้วงเวลาจากอดีตลงบนโต๊ะเขียนหนังสือ ภายนอกห้องฟ้ายังมีมิติ ร่างกายอ่อนคลายคล้ายเพิ่งเสร็จสิ้นจากการเดินทางอันเหน็ดเหนื่อยยาวนาน จิตใจรู้สึกปลอดภัยไปลงเป็นอิสระจากพันธนาการที่มองไม่เห็นซึ่งกดดันผูกมัดมาช้านาน เหลือบสายตาดูนาฬิกาปลุกที่หัวเตียง ยังมีเวลาอีกชั่วโมงเศษกว่าจะเช้า ไม่เพียงพอสำหรับการกลับขึ้นเตียงเพื่อนอนต่อจึงกลับไปอ่านบทพจนานุกรมจากอดีตฉบับนั้นอีกครั้งก่อนจะหยิบสมุดเขียนจดหมายและปากกาคว่ำมือขึ้นมา

สายลมอ่อนเอื่อยพัดผ่านม่านหน้าต่างเข้ามาพร้อมความสดชื่นของอากาศยามเช้าที่คละเคล้าด้วยกลิ่นหอมเย็นลึกดับของดอกกลิ่นทมที่คุ้นเคยผ่านภพสุดกลิ่นหอมเข้าปอดแล้วเริ่มบรรเทาแรกของจดหมายย้อนอดีต

เรื่องราวที่แตกต่างด้วยมิติแห่งเวลาจึงเริ่มเชื่อมโยงเข้าด้วยกันตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา...

นับตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญจากเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ จนมาถึงปี พ.ศ.

๒๕๑๘ บ้านเมืองก็แบ่งเป็นฝักฝ่ายระหว่างกลุ่มอำนาจเก่ากับพลังนักศึกษาประชาชนหัวก้าวหน้า สถานการณ์เผชิญหน้าของทั้งสองฝ่ายสะสมความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ รอเพียงวันระเบิดซึ่งกำลังใกล้เข้ามาทุกขณะ...

เรื่องราวเหล่านี้ผ่านภพถ่ายทอดให้ศศิประภาได้รับทราบโดยละเอียด ในขณะที่ศศิประภาก็นำเหตุการณ์ในช่วงหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔๗๕ เล่าให้ผ่านภพฟังเช่นเดียวกัน การติดต่อทางจดหมายดำเนินไปอย่างรวดเร็วราวกับอยู่ร่วมสมัยเดียวกัน

เรื่องราวความกล้าหาญที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตและสังคมของคนหนุ่มสาวยุค ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เป็นเรื่องหนึ่งที่ศศิประภาให้ความสนใจเป็นพิเศษ

“ตามสบายเลยนะจ๊ะ พอรรถมรัตน์ เดี่ยวแม่จะไปดูในครัวเสียหน่อย” มารดาของศศิประภา กล่าวกับคู่หมั้นของบุตรสาวก่อนจะแยกตัวออกจากหนุ่มสาวเปิดโอกาสให้ทั้งสองอยู่กันตามลำพัง กระนั้นในใจก็ยังอดเป็นห่วงไม่ได้เนื่องจากทราบดีว่าพอรรถมรัตน์กำลังจะพูดคุยอะไรกับคู่หมั้นเพราะได้มาขออนุญาตกับเธอและผู้เป็นสามีซึ่งก็ได้รับความเห็นชอบแล้ว

ธรรมรัตน์ชวนคู่หมั้นคุยเรื่องทั่ว ๆ ไปอยู่พักหนึ่งก็วกเข้าเรื่องสำคัญ...

“คุณศศิประภาครับ...ตกลงเรื่องฤกษ์แต่งงานวันที่ ๒๓ ตุลาคม คุณพร้อมหรือยังครับ นี่ก็ย่างเข้าเดือนกันยายน ใกล้เข้ามาแล้ว เดี่ยวจะชลุ๊กชลัก” ธรรมรัตน์กล่าวด้วยน้ำเสียงและท่วงทำนองเป็นปกติ เพราะไม่ตระหนักถึงปัญหาคับอกคู่หมั้นของตนกับนายทหารหนุ่มซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของเขาและเขาก็ไม่เคยคิดเป็นอื่นเลย

ศศิประภานิ่งอึ้งเพราะไม่ได้เตรียมเนื้อเตรียมตัวมาก่อน จิตใจเริ่มเครียดจากปัญหาที่ยังหาทางออกไม่ได้ และขณะกำลังทำท่าล้งเลอยู่ขึ้นเสียงห้าว ๆ ก็ดังผ่านประตูห้องรับแขกเข้ามา ธรรมรัตน์หันไปมองแล้วยกมือไหว้พร้อมลุกขึ้นยืนต้อนรับ

“อ้าว ธรรมรัตน์นั่นเอง นึกว่าใคร” ประมุขแห่งบ้านไพศาลตระกูลในเครื่องแต่งกายสำหรับออกนอกบ้านก้าวเข้ามาในห้องรับแขก

“ครับ คุณป้า เชิญนั่งสิครับ” ธรรมรัตน์กล่าวเชื้อเชิญอย่างสนิทสนมเพราะเรื่องที่สนทนากันนั้นมิได้เป็นความลับแต่อย่างใด “กำลังคุยกับคุณศศิประภาอยู่ที่เดียวครับ ดีแล้ว เชื่อว่าคุณป้าจะได้ช่วยให้คำแนะนำ กำลังคุยเรื่องวันแต่งงานนะครับ” น้ำเสียงเรียบเรื่อย

“อ้อ...นั่งเหวอ” นั่งลงบนเก้าอี้รับแขกตัวหนึ่ง “แล้วลูกว่าไงล่ะ”

สายตาที่สบกันระหว่างพ่อลูก ศศิประภาคล้ายเห็นแววคาดคั้นอยู่ในนั้น และแทบจะไม่รู้ตัว ศศิประภาหันไปพยักหน้าตอบรับพร้อมคำพูดสั้น ๆ กับคู่หมั้นหนุ่ม...

“คะ...”

“...ผมรู้สึกเห็นใจและเข้าใจความยากลำบากของคุณเป็นอย่างยิ่ง มันไม่ใช่เรื่องง่ายเลยสำหรับการตัดสินใจ เพราะไม่ว่าคุณจะเลือกเดินทางไหนก็ล้วนจะต้องมีความเจ็บปวดจากอีกเส้นทางที่ไม่ได้เลือกทั้งสิ้น นึกดูก็น่าแปลกว่า มนุษย์

มักดีนินนาไขว่คว้าหาทางเลือกใหม่ ๆ ให้กับชีวิตเสมอ แต่บางครั้งการมีทางเลือกกลับเป็นความทุกข์ บางทีผู้ไม่มีทางเลือกเสียเลยจะดีกว่า” ถึงเวลานี้ ผ่านจดหมายข้ามกาลเวลาหลายฉบับทำให้สองหนุ่มสาวต่างภพมีความสนิทสนมซึ่งกันและกันมากขึ้น ตามลำดับถึงกับสามารถเล่าเรื่องราวส่วนตัวให้แต่ละฝ่ายฟังได้ ผ่านภพทำหน้าที่ฉันท์เพื่อนแทนสุภาได้เป็นอย่างดีทำให้ศศิประภาไม่รู้สึกโดดเดี่ยวมากจนเกินไป

“กรณีของคุณ ทางเลือกที่เห็นระหว่างธรรมรัตน์กับธงเจิมนั้น ก็อย่างที่คุณทราบมันไม่เป็นเพียงแค่ว่าเรื่องของคุณ ๒ คนนี้เท่านั้น ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นเรื่องทั้งหมดก็คงง่ายกว่านี้ ผมเชื่อในความรักความจริงใจที่มีต่อคุณทั้งธรรมรัตน์และธงเจิม แต่เมื่อนำมาซึ่งน้ำหนักกันดู ฝ่ายธรรมรัตน์นอกจากตัวเขาแล้ว ก็ยังมีพ่อแม่ของทั้งสองฝ่าย ญาติมิตรเพื่อนฝูงรวมทั้งสังคมชาวโคราชที่สนใจเรื่องของคุณอีกซึ่งคงมีจำนวนไม่น้อย อีกทั้งเรื่องราวก็ผ่านเลยมาถึงจุดนี้แล้ว คำถามและปัญหาคงตามมาหากมีการเปลี่ยนแปลง ส่วนฝ่ายธงเจิมนั้น ดูเหมือนจะเป็นเพียงเรื่องระหว่างเขากับคุณเท่านั้น

ผมเห็นใจคุณเป็นอย่างยิ่งว่า ความยากของเรื่องนี้อยู่ตรงที่ไม่สามารถคิดคำนวณง่าย ๆ แบบสูตรคณิตศาสตร์ได้ เนื่องจากมีเรื่องของ ‘หัวใจ’ ซึ่งใครก็ไม่อาจกำหนดปริมาณหรือน้ำหนักได้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคุณยอมรับว่าได้เอาหัวใจไปใส่ไว้ทางฝ่ายธงเจิมเสียแล้ว ตาซึ่งจึงเสียงงูบ

อย่างไรก็ตาม แม้คุณจะยังไม่สามารถตัดสินใจให้เด็ดขาดลงไปได้ แต่สักวันหนึ่งซึ่งคงไม่นานนักวันนั้นก็จะต้องมาถึงอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าวันนั้นจะมาถึงเมื่อไหร่ จะช้าหรือเร็ว ถึงวันนั้นคุณจะตัดสินใจอย่างไร ยึดความรักเป็นเกณฑ์อย่างเดียวหรือทั้งหัวใจแล้วยอมตกอยู่ในวงล้อมแห่งชนบประเพณีต่อไป?

ถึงตอนนี้ผมจึงเพียงได้แต่หวังว่า เวลาที่ยังไม่มาถึงนี่คงจะเปิดโอกาสให้คุณสรุปคำตอบได้ในที่สุด

คุณศศิประภาครับ การตัดสินใจไม่สามารถไหว้วานทำแทนกันได้ เพราะมันเป็นเรื่องของหัวใจแต่ละคน นอกจากนั้นหลังจากตัดสินใจลงไปแล้วคน ๆ นั้นก็ต้องพร้อมรับผลต่อเรื่องที่จะติดตามมาทั้งบวกและลบด้วยตัวเองอีกด้วย

ผมคงให้ความคิดเห็นกับคุณได้เพียงแค่นี้ไม่กล้าพอที่จะให้คำแนะนำ แต่ผมขอให้คุณเชื่อว่าไม่ว่าคุณจะตัดสินใจเลือกทางใด ผมจะเข้าใจและเห็นใจคุณเสมอ”

แม้จะไม่ชี้ชัดทางเลือกให้ แต่อย่างน้อยก็ทำให้ศศิประภาสามารถสรุปปมของปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกครั้งหนึ่งว่า เธอจะเลือกเดินตามเส้นทางไหน ประารถนาแห่งหัวใจตน หรือชนบประเพณี ?

ศศิประภาคิดทบทวนเรื่องราวทั้งหมดซ้ำแล้วซ้ำเล่า แม้จะได้ให้คำตอบกับคู่หมั้นต่อหน้าบิดาไปแล้วซึ่งเรื่องราวทั้งปวงควรจะจบสิ้น แต่หัวใจของเธอกลับไม่ยอมเช่นนั้น ศศิประภายังคงพยายามหาคำตอบสุดท้ายต่อไป...

“จดหมายค่ะ” สาวใช้ย่อตัวส่งซองจดหมายให้นายสาว ศศิประภาก็มลงสำรวจลายมือบนหน้าซองอย่างรวดเร็ว ปรากฏว่าไม่ใช่จดหมายจากอนาคตแต่กลับเป็นของนายทหารหนุ่มที่เธอเฝ้าถวิลหาและขาดการติดต่อกันในช่วงเวลานี้ เธอปฏิเสธแก้วน้ำเย็นที่ยื่นส่งมาให้แล้วรีบเดินขึ้นไปยังห้องนอนชั้นบนทันที

แม้จะตกปากรับคำกำหนดวันแต่งงานใน ๒๓ ตุลาคม ๒๔๗๖ กับคู่หมั้นต่อหน้าผู้เป็นบิดาไปแล้ว แต่ในใจของศศิประภาก็ยังหาทางออกไม่ได้ ระหว่างความรักกับประเพณี คนที่เธออยากพบมากที่สุดแน่นอนว่าคือ ธงเจิม แต่เมื่อยังตัดสินใจไม่ตกก็ไม่ทราบว่าจะบอกเรื่องกำหนดวันแต่งงานที่ใกล้เข้ามาทุกขณะแล้วว่อย่างไร หากเป็นเช่นนั้นเธอก็

คงมีความจำเป็นที่จะต้องขอยุติความสัมพันธ์อันที่คนรักกับเขา แต่จะพูดว่าอย่างไรดี ทุกครั้งที่ผ่านค่ายทหารเธอนึกอยากจะไปหาเขา อยากให้เขาช่วยหาทางออก แต่ถึงที่สุดแล้วก็ทำไม่ได้

อย่างไรก็ตาม เธอได้ทราบข่าวคราวซุบซิบจากผู้คนในสังคมชาวโคราชอยู่บ่อยครั้งขึ้นในระยะหลัง ๆ ว่า ในค่ายทหารมีการเคลื่อนไหวอย่างผิดปกติ นายทหารนอกราชการที่มีบ้านพักอาศัยอยู่ในเมืองเดินทางเข้าออกค่ายอยู่บ่อยครั้ง กระนั้นภายนอกก็ยังคงราบเรียบ ทว่าทุกคนก็สังหรณ์ใจว่ากำลังจะมีเรื่องใหญ่เกิดขึ้น ความสงบที่เห็นเป็นเสมือนท้องฟ้าที่ปลอดโปร่งก่อนเกิดพายุร้าย

ศศิประภาทุดตัวนั่งลงบนโต๊ะทำงานริมหน้าต่างในห้องนอน ค่อย ๆ บรรจงชลิบริมของจดหมายอย่างประณีต สวนทางกับความกระหายใคร่รู้ข้อความในจดหมาย คลี่กระดาษเขียนจดหมายสีฟ้าอ่อนออกอย่างทะนุถนอม กลิ่นหอมบงอย่างรวยรินพร้อมซองจดหมายที่แกะออก ดอกกลิ่นหอมแห่งดอกหนึ่งแนบมากับกระดาษเขียนจดหมายนั้น เธอคล้อยได้กลางสังหรณ์บางอย่าง

๗ ตุลาคม ๒๔๗๖

คุณศศิประภาที่รักยิ่ง

ไม่มีโอกาสได้พบกันเสียนาน แต่ผมเชื่อว่าความรักความคิดถึงคงผูกพันเราไว้ไม่ให้รู้สึกเห็นห่าง ผมขออนุญาตเก็บคำพูดนอกจากนี้ทั้งหมดไว้เพื่อจะได้บอกกับคุณด้วยตัวเอง

คืนวันที่ ๗ ตุลาคม เวลาทุ่มตรง คุณจะมาพบผมที่โคนต้นลำต้นหม่นหน้าสโมสรนายทหารที่เราเคยอธิษฐานต่อหน้าดาวตกด้วยกันได้ไหม ผมมีเรื่องสำคัญที่จะให้คุณได้รับทราบ

นี้อาจเป็นโอกาสสุดท้ายที่เราจะได้พบกัน ผมจะรอ...

ด้วยความรัก

ธงเจิม

คืนนั้นกว่าจะหลับลงได้ก็ใกล้สว่าง จิตใจของสติประภาตอยู่ในวังวนแห่งความสับสนมากยิ่งขึ้นไปอีก เธอมีได้ลั้งเลใจแม้แต่น้อยในการไปพบชายคนรัก เพราะนั่นคือสิ่งที่หัวใจปรารถนาและเรียกร้อง เธอตัดสินใจได้ทันทีตั้งแต่ยังอ่านจดหมายไม่จบว่าจะต้องไปพบกับเขาให้ได้ตามวันเวลาและสถานที่นั้นจดหมาย โดยเฉพาะกับประโยค "นี่อาจเป็นโอกาสสุดท้ายที่เราจะได้พบกัน" ที่สอนยไปถึงเรื่องราวของบ้านเมืองที่เขาเคยเล่าให้ฟังรวมทั้งข่าวคราวซุบซิบหนาหูของชาวโคราชที่ได้ยินมาในช่วงเวลานี้ด้วย

แต่เรื่องที่เธอคิดไม่ตกเกือบทั้งคืนอันยาวนานก็คือ เธอจะบอกกับชายคนรักถึงวันแต่งงานที่กำลังจะมาถึงในอีกไม่กี่วันข้างหน้าว่าอย่างไร จะ

จัดการความสัมพันธ์หลังจากนี้อย่างไร จิตใจวนเวียนไปมากระทั่งเคลิ้มหลับไปเมื่อใกล้รุ่งสางพร้อมกับฝันร้าย...

ในฝันเธอเห็นสตรีนางหนึ่งกำลังร้องไห้คร่ำครวญราวจะขาดใจ เสื้อผ้าเนื้อตัวเประอะเปื้อนไปด้วยเลือดสด ๆ สีแดงฉาน

ในอ้อมกอดของสตรีผู้นั้น เธอเห็นชายคนหนึ่งในเครื่องแบบสนามสีเขียวเข้มร่างกายเต็มไปด้วยบาดแผลยับเยิน แนนิ่งอยู่ในวงแขน...

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

มือของดี มาฝาก

นายนก เต็มขั้น

ของดีฉบับนี้เป็นเรื่องที่สองต่อกันใน Social Network ซึ่งไม่รู้ว่าต้นฉบับเป็นของใคร ซึ่งบางคนอาจยังไม่เคยอ่าน จึงขอนำมาฝาก ๒ ตอน ตอนแรกเป็นนิทาน ที่แต่งข้อคิดดีดีไว้ ตอนที่สอง เป็นเรื่องข้ามันเบาสมอง ๒ เรื่อง เรื่องแรกเป็นภาษาอังกฤษ นาย นก หวังว่าสมาชิกจะถูกใจในของฝากฉบับนี้

ตอนที่ ๑ นิทานสอนใจ

ชายผู้หนึ่งจะไปงานสังสรรค์เพื่อนนักเรียนเก่าสมัยเรียนชั้นประถม จึงไปซื้อกางเกงขายาวมาตัวหนึ่ง ตั้งใจจะใส่ไปงานวันรุ่งขึ้น หลังจากกลับบ้านแล้วลองใส่ดู พบว่ากางเกงยาวไป ๑๐ ซม. ดังนั้นจึงได้ขอให้คุณแม่ของเขาช่วยแก้ไข แม่ของเขาบอกว่า : ไม่ค่อยสบาย อยากพักผ่อนเร็วหน่อย ค่ะ นี่คงแก้ไขไม่ได้ ดังนั้นเขาไปขอภรรยาของเขาให้ช่วยแก้ไข ภรรยาของเขาบอกว่า : ยังมีงานบ้านมากมายที่จะต้องทำ ค่ะ นี่คงไม่มีเวลาแก้ไข ดังนั้นเขาไปขอลูกสาวของเขาให้ช่วยแก้ไข ลูกสาวของเขาบอกว่า : ค่ะนี้ได้มีนัดกับเพื่อนชายไปเดินร่ำแล้ว คงไม่มีเวลาแก้ไข ผู้ชายคนนั้นคิดว่า เมื่อเป็นเช่นนี้พรุ่งนี้ใส่กางเกงขายาวตัวเก่าไปงานก็ได้

คืนนั้น แม่ของเขาคิดในใจว่า : “ปรกติลูกชายกตัญญูต่อฉันมาก วันนี้เขาเอ่ยปากขอร้องถ้าปฏิเสธก็จะไม่ดี” ดังนั้น จึงลุกขึ้นมาแก้กางเกงขายาวให้ลูกชาย โดยตัดสั้น ๑๐ ซม. พอเด็กน้อยภรรยาของเขาเมื่อทำงานบ้านเสร็จก็คิดว่า : “ปรกติคุณสามีเป็นคนที่อดทนมาก วันหนึ่งเป็นเพราะเขาเย็บปักถักร้อยไม่เป็น จึงได้เอ่ยปากขอร้อง ถ้าปฏิเสธก็จะไม่ดี” ลูกสาวของเขาคืนนั้นกลับมาบ้านก็คิดว่า : “พ่อไม่ได้ห้ามฉันที่ออกไปเดินร่ำ ช่างเป็นคุณพ่อที่มีความคิดก้าวร้าว วันหนึ่งจึงควรแก้กางเกงขายาวให้เขา” ดังนั้นจึงไปแก้กางเกงขายาวให้พ่อ โดยตัดสั้น ๑๐ ซม.

เช้าวันที่ ๒ ผู้หญิงทั้งสามคนได้บอกเรื่องนี้กับชายคนนั้น เขาจึงลองใส่กางเกงขายาว ปรากฏว่ากลายเป็นกางเกงขาดหายไปแล้ว

การตอบสนองของเขาคือ.....หัวเราะออกมาแล้วพูดว่า : “ฉันต้องใส่ไปให้เพื่อนนักเรียนดู แล้วบอกพวกเขาว่า คุณแม่ ภรรยาและลูกสาวของฉันปฏิบัติต่อฉันดีมาก”

ผลคือ เพื่อนนักเรียนเก่าล้วนชมเชยว่าเขาจัดการเรื่องครอบครัวได้อย่างประสบความสำเร็จ

ส่วนแม่ ภรรยาและลูกสาวของเขาก็ล้วนดีใจมาก

ถ้าหากคุณคือผู้ชายหรือผู้หญิงในนิทานนั้น ในตอนนั้นคุณจะมีปฏิกิริยาอย่างไร? “หัวเราะออกมา” หรือ “หลุดปากตาออกมา” ?

คนเรานั้น เมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่น มักจะสามารถแสดงออกมาซึ่งความใจกว้าง สุขุมเยือกเย็น แต่เมื่ออยู่ต่อหน้าคนในครอบครัวที่ใกล้ชิดที่สุดกลับมักจะทำหน้าโมโหโกรธาเพราะเรื่องเล็ก ๆ ยิ่งไปกว่านั้นอาจพูดจาทำร้ายกัน ถ้าบรรยายว่ามนุษย์เป็นสัตว์ชนิดหนึ่งที่ “ออกนอกบ้าน E.Q. สูง กลับมาที่บ้าน E.Q. ต่ำ” คิดแล้วก็ถือว่าไม่ใช่พูดจนเกินไปเลย พวกเราควรมีใจที่อดทนสักหน่อยและมีอารมณ์ขันมอบให้กับคนในครอบครัวนะ มิเช่นนั้นตัวคุณเองก็ไม่มีความสุข ไม่ใช่หรือ?

บางครั้งเมื่อพวกเราเปลี่ยนความคิด หรือพิจารณาให้มากขึ้นอีกวินาที จะพบว่าจะมีสภาพจิตใจที่แตกต่าง ตนเองจะยิ่งมีความสุข ตนเองปฏิบัติกับคนอื่นอย่างมีความสุข ก็จะสามารถนำเอาความสุขถ่ายทอดไปยังผู้อื่นได้ ชีวิตคนเราไม่ใช่เช่นนี้หรือ? ถ้าต้องใช้ชีวิตผ่านไปวันๆ ด้วยความกลัดกลุ้ม มีผู้ใช้ชีวิตในแต่ละวันอย่างเบิกบานใจไม่ดีกว่าหรือ

ตอนที่ ๒ ขำ ขำ เบาสมอง

เรื่องที่ ๑ One Chinese person walks into a bar in America late one night and he saw Steven Spielberg. As he was a great fan of his movies, he rushes over to him, and asks for his autograph. Instead, Spielberg gives him a slap and says ‘You Chinese people bombed our Pearl Harbor, get out of here.’ The astonished Chinese man replied ‘It was not the Chinese who bombed your Pearl Harbor, it was the Japanese.’ ‘Chinese, Japanese, Taiwanese, you’re all the same.’

replied Spielberg. In return, the Chinese gives Spielberg a slap and says ‘You sank the Titanic; my fore fathers were on that ship.’ Shocked, Spielberg replies ‘ It was the iceberg that sank the ship, not me.’ The Chinese replies, ‘Iceberg, Spielberg, Carlsberg, you’re all the same.’ > (This particular joke won an award for the best joke in a competition in Britain)

เรื่องที่ ๒ ความบอยนายหนึ่ง ซี่มั่วผ่านมายังเมืองเล็ก ๆ เขาผูกม้าไว้หน้าบาร์ แล้วเดินเข้าไปชาวเมืองนั้นส่ายขี้เลื้อนชอบแกล้งคนแปลกหน้า เมื่อเขาดื่มเบียร์หมดแก้ว แล้วเดินออกมา เขาพบว่า ม้าของเขาหายไป เขาเดินกลับเข้ามาในบาร์ ยิ่งปั่นขึ้นเพดานหนึ่งนัด แล้วพูดเสียงดังด้วยความโมโหว่า... “กูจะสั่งเบียร์อีกแก้วหนึ่ง ถ้ากูกินเบียร์หมด แล้วเดินออกไปไม่เห็นม้ากูผูกไว้ที่เดิม กูคงต้องทำอย่างเดียวกับที่กูทำในเท็กซัส ซึ่งกูไม่อยากทำเลย ถ้าไม่จำเป็น” ความบอยพูดจบแล้ว เดินไปที่เคาน์เตอร์สั่งเบียร์หนึ่งแก้วตามที่พูด คนทั้งร้านเงยบกริบ จ้องมาที่เขาเป็นตาเดียว จนเขากินเบียร์หมด เขาเดินออกไปหน้าร้าน...พบว่าม้าของเขากลับมาผูกอยู่ที่เดิม เขาจึงขึ้นม้าเตรียมตัวจะออกเดินทางต่อ ก่อนที่เขาจะควมม้าออกไป บาร์เทนเดอร์ทนสงสัยไม่ไหววิ่งออกมาถามว่า “เฮ้อ...คุณความบอย คุณพอจะบอกได้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นที่เท็กซัส”...??? ความบอยมองหน้าบาร์เทนเดอร์แล้วตอบว่า... “กูก็ต้องเดินกลับบ้านนะสิวะ” ...!!!

ใคร... อะไร... ที่ไหน...

นายทหารย้ายออก

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พล.ต.ธีระชัย เกตุตรีภรณ์	รอง ผบ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)	ปช.ทบ. (อัตรา พล.ท.)
๒	พล.ต.อรุณนิวัช ช่างใหญ่	เสธ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)	ผทค.พิเศษ ทบ. (อัตรา พล.ท.)
๓	พ.อ.วีระพล ไตรสิงห์	รอง เสธ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผทค.ทบ. (อัตรา พล.ต.)
๔	พ.อ.อัศววัฒน์ ชื่อดัดย	รอง ผอ.สทศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผทค.ทบ. (อัตรา พล.ต.)
๕	พ.อ.หญิง ศิริพัศดร วีระภูษงค์	นปก.ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผทค.ทบ. (อัตรา พล.ต.)
๖	พ.อ.สุรวิทย์ บุญนาค	นปก.ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ประจำ บก.มทบ.๑๑ (อัตรา พ.อ.(พ.))
๗	พ.อ.ณัทพล มุ่งทางธรรม	รอง ผอ.กอง กรม นนร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	นปก.ประจำ บก.ทบ. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๘	พ.อ.หญิง ธิดารัตน์ วิเศษศักดิ์	ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	นปก.ประจำ บก.ทบ. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๙	พ.อ.หญิง บงกช เจริญศรี	รอง ผอ.กอง สทศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	นปก.ประจำ บก.ทบ. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๐	พ.อ.หญิง สุทธิลักษณ์ เกิดสวัสดิ์	ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒ (อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๑	พ.อ.อรรณพ ธรรมลักษณ์	รอง ผอ.รพ.รร.จปร.	รอง ผอ.รพ.ค่ายสุรศักดิ์มนตรี
๑๒	พ.ท.วันชนะ สวัสดิ์	ผบ.พัน.กรม นนร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	รอง ผอ.กปส.สทค.ทบ. (อัตรา พ.อ.)
๑๓	พ.ท.อนุสรณ์ สุพรรณพันธ์	อจ.สทท.รร.จปร.	ประจำ มทบ.๑๒
๑๔	พ.ต.นิทัศน์ ชูแก้ว	อจ.สทศ.รร.จปร.	ประจำ รร.สธ.ทบ.
๑๕	ร.ท.จำปา พลสอน	นชง.รร.จปร. และ รรท.รอง ผบ.มว.พัน.ร.รร.จปร.	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๑๖	ร.ท.สมชาย ดีก้อน	นชง.รร.จปร. และ รรท.รอง ผบ.มว.พัน.ร.รร.จปร.	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๑๗	ร.ท.สหัส เหมหงษ์	นชง.รร.จปร. และ รรท.เสมียน สปร.รร.จปร.	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๑๘	ร.ท.สำเริง เสาวคนธ์	นชง.รร.จปร. และ รรท.เสมียน สทท.รร.จปร.	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๑๙	ร.ท.ชนะ จันทร์อิม	รรท.อจ.สทศ.รร.จปร.	ประจำ ยศ.ทบ.

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.ปณิธาน เปมะโยธิน	ผอ.รพ.ค่ายนวมินทราชินี	รอง ผอ.รพ.รร.จปร.
๒	พ.ต.สนธิ ดุสิตภิรมย์	ประจำ รร.สธ.ทบ.	อจ.สทศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๓	พ.ต.นฤพนธ์ ห่งบังแค	ประจำ รร.สธ.ทบ.	ผช.ฝกพ.กรม นนร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๔	พ.ต.ยุทธนา หงษ์มี	ประจำ รร.สธ.ทบ.	น.ฝ่ายส่งกำลังบำรุง กรม นนร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๕	พ.ต.อมรเทพ สมราช	ประจำ ยศ.ทบ.	อจ.สทศ.รร.จปร.
๖	พ.ต.จรรยา มิชานันท์	ประจำ ยศ.ทบ.	อจ.สทศ.รร.จปร.

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พล.ต.สันต์ชัย เกิดสวัสดิ์	ผอ.สวท.รร.จปร.	รอง ผบ.รร.จปร.
๒	พ.อ.สุชุม สุขศรี	รอง เสธ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	เสธ.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)
๓	พ.อ.วัชร สัตยวงศ์ทิพย์	รอง ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พล.ต.)
๔	พ.อ.วิชัยวัฒน์ ตุงศ์เรือง	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	รอง เสธ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๕	พ.อ.ประมวล จันทศรี	ผอ.กยข.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	รอง เสธ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๖	พ.อ.ปราโมทย์ วานเครือ	ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	รอง ผอ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๗	พ.อ.เครินทร์เทพ อาจิตบุญญ	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	รอง ผอ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๘	พ.อ.เรวัต ถนอมศักดิ์	ผอ.กกร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๙	พ.อ.ตรีบัณฑิต จิตรศรีอร่าม	ผอ.กพศ.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))	ผอ.กกร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๐	พ.อ.กริษา ศรีลัด	รอง ผอ.กตท.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ผอ.กพศ.กรม นนร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๑	พ.อ.สัญญา ยอดพรมทอง	อจ.หน.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ผอ.กอง สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๒	พ.อ.ศรันย์ภัทร พลศรี	รอง ผอ.กยข.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ผอ.กยข.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๓	พ.อ.อโนทัย สุขแสงพนมรุ่ง	รอง ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ผอ.กอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๑๔	พ.อ.สุรัชช บุนนาค	ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	นปท.ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))

นายทหารเปลี่ยนเหล่า

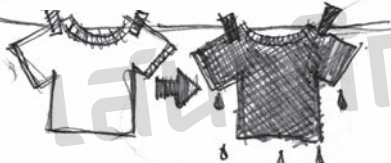
ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/เหล่าเดิม	ตำแหน่ง/เหล่าใหม่
๑	ร.ท.อุกฤษณ์ อันทพิข	รท.อจ.สกศ.รร.จปร./เหล่า สบ.	รท.อจ.สกศ.รร.จปร./เหล่า สฟ.

นายทหารบรรจุใหม่

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่งบรรจุ
๑	นางสาวศตวรรษ บูพศิริ	Master of Science (International Economics, Finance and Development MSc FT) สหราชอาณาจักร	รท.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

แปลงโคมเสื่อผ้าสีสน เป็นเสื่อผ้าสีดำ

ถ้าเสื่อผ้าของเราเป็นผ้าฝ้าย..ไม่ว่าจะเป็นเสื่อยัด..เสื่อเช็ดที่เป็นสีขาว หรือสีอื่น ๆ แล้วเราต้องการย้อมทับให้กลายเป็นสีดำ มีวิธีการทำได้ง่าย..ไม่ยาก.. ที่สำคัญคือไม่แพง

ขั้นแรก ซื้อสีเคมีย้อมผ้าฝ้าย เป็นซอง.. ของละ ๕ บาท.. หาซื้อไม่ได้ลองเปิดหาในกูเกิ้ล.. สั่งในเน็ตได้ (ในกรุงเทพฯ อาจหาซื้อได้ตามร้านเครื่องเขียนศึกษาภัณฑ์ แต่อาจจะไม่ขายแยกซอง) **ลองศึกษาวิธีการย้อมที่ระบุมาในซอง.. หรือทำตามวิธีนี้** ๑ ซอง ย้อมผ้าได้น้ำหนัก ๑ ซีด ต่อ น้ำ ๒ ลิตร (เพราะฉะนั้น!! ถ้าผ้าที่จะย้อมน้ำหนัก ๑ กิโลกรัม ก็ใช้สีจำนวน ๑๐ ซอง น้ำประมาณ ๒๐ ลิตร จะใส่น้ำเยอะกว่านี้ได้ เพราะใส่น้ำเยอะก็จะดีต่อการย้อมลักษณะของผ้าก็จะไม่ค่อยต่างในกรณีที่ไม่ค่อยได้กลับผ้าตอนย้อม) **ผ้าที่จะใช้ย้อม** ชั่งน้ำหนักตอนผ้าแห้ง จากนั้นนำไปแช่น้ำ.. ทำความสะอาด และ.. หรือ..นำไป

ใส่เครื่องซักผ้าปั่นให้หมด ๆ แล้วจึงนำมาย้อม.. เพื่อให้ผ้าจะได้มีความชื้นเสมอกัน.. ความสม่ำเสมอช่วยให้เวลาต้มจะไม่ต่าง ไม่มีเครื่องซักผ้าก็ใช้มือบิดเอา..

เพิ่มเติม มีข้อควรระวัง คือ ผ้าที่เป็นผ้าโพลีเอสเตอร์ ผ้าใยสังเคราะห์ และผ้าที่ไม่ใช่ผ้าฝ้ายแท้ หรือสิ่งเกิดจากข้างของย้อมผ้าได้เลยว่าระบุไว้สำหรับย้อมผ้าอะไร **ผ้าพวกนี้ต้องใช้สีย้อมเฉพาะของเขา**

- ให้ละลายสีด้วยน้ำร้อนคนจนสีละลายให้หมด
- จากนั้นเทสีที่ละลายแล้วลงในภาชนะที่เราจะใช้ย้อมผ้า **เติมเกลือ ใช้เกลือ ๒๐ กรัม ต่อ น้ำ ๑ ลิตร** คนให้ละลายจนทั่ว.. (การเติมเกลือนี้ก็เพื่อช่วยชะลอการยัดติดสี.. ทำให้สีไม่ต่างแล้วยังช่วยทำให้สีติดดีอีกด้วย)

- เสร็จแล้วยกขึ้นตั้งไฟ แล้วใส่ผ้า เสื่อ หรือกางเกงที่เราจะย้อมลงไป **ช่วง ๒๐ นาทีแรกหมั่นกลับผ้าบ่อย ๆ** ใช้เวลาต้มทั้งสิ้น ๖๐ นาที เสร็จแล้วยกผ้าขึ้น.. ฝั่งอากาศและรอให้หมาดน้ำประมาณสัก ๕ นาที ..สุดท้าย..ก็นำไปซักน้ำเปล่าให้สะอาด เราก็จะได้เสื่อผ้าสีดำเพื่อใส่ในช่วงเวลาอันสำคัญยิ่งนี้

หากกลัวผ้าสีจะตก..ใช้ได้ไม่นาน ก็ใช้การย้อมทับกันสัก..หลักการคือ ผ้า ๑ ซีด ต่อ น้ำ ๑ ลิตร น้ำยากันสีตกครึ่งช้อนโต๊ะ น้ำส้มสายชู (ใช้แทนกรดน้ำส้ม ๑ ช้อนโต๊ะ) ทั้งหมดนี้ละลายในน้ำร้อนแช่ทิ้งไว้ ๒๐ นาที เอาตากได้เลย..ไม่ต้องล้างน้ำอีก

คำถามที่พบบ่อย

ตอบโดย พระอาจารย์ศีกฤกษ์ โสคติวิไล วัดนาป่าพง

ตรัสแก่ท่านพระอานนท์ ผู้เสารัสลดใน ข่าวการปรินิพพานของท่านพระสารีบุตร

[๗๓๕] ครั้งนั้น ท่านพระอานนท์กับสามเณร
จุนทะ เข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคถึงที่ประทับ ถวาย
บังคมพระผู้มีพระภาคแล้วนั่ง ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง
ครั้นแล้ว ท่านพระอานนท์ได้ กราบทูลว่า ข้าแต่
พระองค์ผู้เจริญ สามเณรจุนทะรูปนี้ ได้บอกอย่างนี้ว่า
ท่านพระสารีบุตร ปรินิพพานแล้ว นีบาตรและจีวรของ
ท่าน ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ กายของข้าพระองค์
ประหนึ่งจะ งอมงมไป แม้ทิศทั้งหลายก็ไม่ปรากฏแก่
ข้าพระองค์ แม้ธรรมก็ไม่แจ่มแจ้งแก่ข้าพระองค์
เพราะ ได้ฟังว่า ท่านพระสารีบุตรปรินิพพานแล้ว.

[๗๓๖] พระผู้มีพระภาคตรัสถามว่า ดูกร
อานนท์ สารีบุตรพาเอาศีลขันธ์ สมาริขันธ์ ปัญญา
ขันธ์ วิมุตติขันธ์ หรือวิมุตติญาณทัสสนขันธ์
ปรินิพพานไปด้วยหรือ? ท่านพระอานนท์กราบทูลว่า
หาไม่ได้ พระเจ้าข้า ท่านพระสารีบุตรมิได้พาศีลขันธ์
ปรินิพพานไปด้วย ฯลฯ มิได้พาวิมุตติญาณทัสสนขันธ์
ปรินิพพานไปด้วย ก็แต่ว่าท่านพระสารีบุตร เป็นผู้
กล่าวแสดงให้เห็นแจ้ง ให้สมาทาน ให้อาจาหาญ ให้
รื่นเริง ไม่เกียจคร้านในการแสดง ธรรม อนุเคราะห์
เพื่อนพรหมจารีทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายมาตาม
ระลึกถึง โอชะแห่งธรรม ธรรมสมบัติ และการ
อนุเคราะห์ด้วยธรรมนั้น ของท่านพระสารีบุตร.

[๗๓๗] พ. ดูกรอานนท์ ชื่อนั้น เราได้บอกเธอ
ทั้งหลายไว้ก่อนแล้วไม่ใช่หรือว่า จักต้องมีความจาก
ความพลัดพราก ความเป็นอย่างอื่น จากของรักของ
ชอบใจทั้งสิ้น เพราะ ฉะนั้น จะพึงได้ในของรักของ
ชอบใจนี้แต่ที่ไหน? สิ่งใดเกิดแล้ว มีแล้ว บังคับปรุง
แต่งแล้ว มีความทำลายเป็นธรรมดา การปรารถนาว่า
ขอสิ่งนั้นอย่าทำลายไปเลย ดังนี้ มิใช่ฐานะที่จะมีได้

[๗๓๘] ดูกรอานนท์ เปรียบเหมือนเมื่อต้นไม้
ใหญ่ มีแก่น ตงอยู่ ลำต้นใดที่ใหญ่ กว่าลำต้นนั้นพึง
ทำลายลง ฉันทใด เมื่อภิกษุสงฆ์หมู่ใหญ่ ซึ่งมีแก่น
ดำรงอยู่ สารีบุตรปรินิพพาน แล้ว ฉันทนั้นเหมือนกัน
เพราะฉะนั้น จะพึงได้ในข้อนี้แต่ที่ไหน? สิ่งใดเกิดแล้ว
มีแล้ว บังคับปรุงแต่งแล้ว มีความทำลายเป็นธรรมดา
การปรารถนาว่า ขอสิ่งนั้นอย่าทำลายไปเลยดังนี้ มิใช่
ฐานะที่จะมีได้ เพราะฉะนั้นแหละ เธอทั้งหลายจงมี
ตนเป็นเกาะ มีตนเป็นที่พึ่ง อย่ามีสิ่งอื่นเป็นที่พึ่ง คือ
มีธรรมเป็นเกาะ มีธรรมเป็นที่พึ่ง อย่ามีสิ่งอื่นเป็นที่พึ่ง
อยู่เกิด.

[๗๓๙] ดูกรอานนท์ ภิกษุมีตนเป็นเกาะ มีตน
เป็นที่พึ่ง ไม่มีสิ่งอื่นเป็นที่พึ่ง คือ มีธรรมเป็นเกาะ มี
ธรรมเป็นที่พึ่ง ไม่มีสิ่งอื่นเป็นที่พึ่งอยู่อย่างไร? ภิกษุใน
ธรรมวินัยนี้ ย่อม พิจารณาเห็นกายในกายอยู่ มีความ
เพียร มีสัมปชัญญะ มีสติ กำจัดอภิชญาและโทมนัส
ในโลก เสีย ย่อมพิจารณาเห็นเวทนาในเวทนาอยู่ ...
ย่อมพิจารณาเห็นจิตในจิตอยู่ ... ย่อมพิจารณาเห็น
ธรรม ในธรรมอยู่ มีความเพียร มีสัมปชัญญะ มีสติ กำ
จัดอภิชญาและโทมนัสในโลกเสีย ดูกร อานนท์ ภิกษุ
มีตนเป็นเกาะ มีตนเป็นที่พึ่ง ไม่มีสิ่งอื่นเป็นที่พึ่ง คือ
มีธรรมเป็นเกาะ มีธรรม เป็นที่พึ่ง ไม่มีสิ่งอื่นเป็นที่พึ่ง
อยู่อย่างนี้แล.

พระไตรปิฎก ไทย (ฉบับหลวง) เล่มที่ ๑๙
สุตตันตปิฎก สังยุตตนิกาย มหาวารวรรคหน้าที
๑๘๐ ข้อที่ ๗๓๕ - ๗๓๙

ติดตามการเผยแพร่ธรรมคำสอนตามหลักพุทธวจน
โดยพระอาจารย์ศีกฤกษ์ โสคติวิไล ได้ที่
www.buddhakos.org | media.watnapahpong.org | www.watnapp.com
คลื่น ๙.๖.๑ FM ๙๕.๐ MHz ทุกวันพระ เวลา ๑๘.๐๐ น.
ที่ดาวเทียมระบบ C-Band ช่อง A 1 Biz Net Tong Hua เวลา ๐๖.๐๐ - ๐๗.๐๐ น.

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๕๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคคิมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ

รองผู้อำนวยการ

พล.ต.ไพโรจน์ ทองมาเอง

พล.ต.สันต์ชัย เกิดสวัสดิ์

พล.ต.สุชุม สุขศรี

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.วินิจ อินทรสุวรรณ

พล.ต.วัชร สัตยวงศ์พิชัย

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอฟ พล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันนิยนิติศาสตร์

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

พล.อ.วิชัยวัฒน์ คุรงค์เรือง

พล.อ.ประมวล จันทร์ศรี

พล.อ.อำนวย แยมมกา

พล.อ.เชิงชาย กระตุกฤษ์

พล.อ.สุรชัย รัตมีจิวนนท์

พล.อ.กิตติพงษ์ ระมาศ

เลขานุการ

พล.อ.ตรีภคินท์ จิตรีศรีอร่าม

ผู้ช่วยเลขานุการ

พล.ท.ทวีพัฒน์ เรืองศิริภู

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.อัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.อ.จิระ เหล่าจิริอังกูร

พล.อ.หญิง กฤตยา ไม้รอด

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.หญิง อนินมา คงตะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหด

พล.อ.หญิง บุญยมาศ ทรรทรานนท์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

พล.ต.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานพน์

ร.อ.หญิง อนันชพร ยอดเพ็ชร

ร.ท.หญิง ฉัตรแก้ว ยูพรม

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรวิทย์

ฝ่ายกฎหมาย

พล.อ.จรัล คุ้มสุภา

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนจงงาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.สมบัติ พิมพ์

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ต.อัชพล ไม้รอด

เหรียญ

พล.อ.สุพัฒน์ สุชี

ผู้ช่วยเหรียญ

พล.ต.โชคชัย ชิงชนะกุล

ฝ่ายจัดส่ง

ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นางพรฉวีพรรณ ยอดชมพู่

นางนันทวดี ขุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันทน์ ปาจันทร์

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาษา

ฝ่ายธุรการ

ร.ท.พิสิษฐ์ เเงะเศษ

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลย์ ยิ่งขวัญ

ส.อ.อัครวัฒน์ มุระคา

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

✳ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารดีเอสซีจ่าย ปณฝ.ร.จปร. ในนาม เหรียญ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๕๓

และกรุณาส่งชื่อกับ - สกุล สมาชิก พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญ

✳ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✳ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ(ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ผ.ก.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ต.อัชพล ไม้รอด

พิธีสวนสนามเทิดเกียรติและอำลาชีวิตราชการทหาร

ของนายทหารชั้นนายพลที่เกษียณอายุราชการ และลาออกราชการก่อนครบเกษียณอายุราชการ โดยกองทัพบก ประจำปี ๒๕๕๙

ในโอกาสนี้ พลเอก ปรีชา จันทร์โอชา ปลัดกระทรวงกลาโหม พลเอก สมหมาย เกาฏีระ พลเอก ธีรชัย นาควานิช ผู้บัญชาการทหารบก และนายทหารชั้นผู้ใหญ่ เข้าร่วมพิธี เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

หม่อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้
ข้าพระพุทธเจ้า ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายก
ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนชาวนครนายก

เขื่อนขุนด่านปราการชล

